

ΩΤΑΝ Η ΓΗ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ...
ΩΤΑΝ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΣΤΟΣ...

περιεχόμενα

ΕΡΓΑ & ΗΜΕΡΕΣ... ΝΑΤΟ, ΕΕ, ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Αγώνας για τις δικές μας ανάγκες..... 4-6

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

- «Πνιγμένοι στις βροχές, καμμένοι στις φωτιές, κόστος δεν είναι οι ανθρώπινες ζωές» 7
- Όσο η γη είναι εμπόρευμα και η προστασία της ζωής μας κόστος τόσο θα «καίνε» τις ζωές μας 8-9
- Η ΟΓΕ έμπρακτα και ουσιαστικά εκφράζει την αλληλεγγύη της στους πυρόπληκτους της Ανατολικής Αττικής 10-11
- Επιτροπή Πυρόπληκτων Κατοίκων Ραφίνας - Μαραθώνα 12
- ΧΥΤΑ ΦΥΛΗΣ: Δεν έχουμε δυο ζωές, για να τους χαρίσουμε αυτή. 13
- ΠΕΡΑΜΑ: Να φύγουν τώρα τα «καζάνια του θανάτου»..... 14
- Υποκρισία για την προστασία του περιβάλλοντος 15

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

- Η θέση των γυναικών στο εργατικό δυναμικό 16-18
- Η ισότητα ως «εργαλείο» για ακόμα μεγαλύτερη εκμετάλλευση 19-20

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΡΓΙΑ

- ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ:
Η Κυριακή αργία δεν θα μπει στο μουσείο της Ιστορίας..... 21
- Δεν τους χαρίζουμε την κυριακάτικη αργία 22-23
- Κοινή δράση ΣΕΑ - ΟΒΣΑ - ΟΓΕ 24
- ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΟΥΝΗ: «Η Κυριακή-αργία είναι των εργατών - Όχι στο ωράριο των πολυεθνικών» 25-26
- Συνέχιση της κοινής δράσης ΣΕΑ - ΟΒΣΑ - ΟΓΕ 27
- Στιγμές από την Ιστορία των πρώτων χρόνων καθιέρωσης της Κυριακάτικης Αργίας 28-30

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

- Η Προσχολική Αγωγή δεν είναι Parking 31-32
- ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΓΕ: Η προσχολική αγωγή αποτελεί λαϊκή ανάγκη!..... 33
- Ανησυχητικές εξελίξεις στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση 34-35

ΠΑΙΔΕΙΑ Η επιστήμη και η εκπαίδευση στην υπηρεσία της «επιχείρησης υγείας» 36-37

ΥΓΕΙΑ

Σεξουαλική αγωγή - αντισύλληψη: Ευθύνη του κράτους η μαζική, υπεύθυνη και ασφαλής ενημέρωση των νέων από εξειδικευμένο προσωπικό 38-39

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ «YES WE CAN-NABIS»... Να δεις τι σου 'χω για μετά... 40

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ Freecannabis 41

ΤΕΧΝΗ Μουσική γένους θηλυκού: Στη σκιά ενός άλλου... 42-44

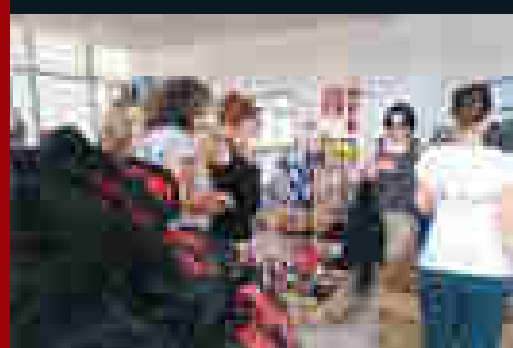
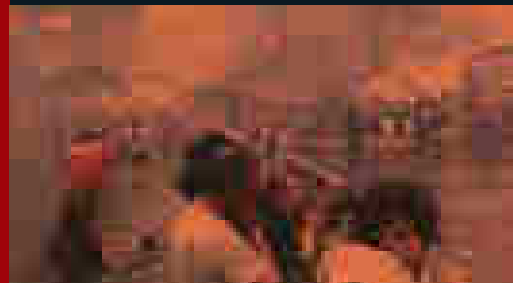
ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΟΜΑΔΕΣ ΤΗΣ ΟΓΕ ΣΕ ΔΡΑΣΗ

— ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ 45-46

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΛΤΙΟΥ

Υπεύθυνη: Πόπη Ξεκαθάκη

Μέλη: Βούλα Λίτσιου, Δέσποινα Μαστροπέων, Γεωργία Τριανταφύλλου, Ολυμπία Χαϊτσουτάκη, Άννα Ψυχογιού

της Σύνταξης

Αγαππητή αναγνώστρια,

Το καλοκαίρι που πέρασε, μας γέμισε πόνο για τη μεγάλη καταστροφή στο Μάτι και το Νέο Βουτζά και τους δεκάδες αδικοχαμένους συνανθρώπους μας. Μας γέμισε με οργή και αγανάκτηση για την πολιτική των κυβερνήσεων, της σημερινής και των προηγούμενων, που διαιωνίζουν την υποβάθμιση της δασοπροστασίας και της πυρόσβεσης, της πρόληψης, της αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών, την πολιτική που μετατρέπει τη γη και τα δάση σε εμπόρευμα. Οι Σύλλογοι και οι Ομάδες της ΟΓΕ πρωτοστάτησαν στην αλληλεγγύη για να μη μείνει κανείς αβοήθητος, αλλά και στη διεκδίκηση.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ καθημερινά μας «βομβαρδίζει», με το παραμύθι του «τέλους των μνημονίων», για επιστροφή στην «κανονικότητα». Συντηρεί κλίμα αναμονής στις λαϊκές οικογένειες για να αποσπάσει την ανοχή και τη συναίνεσή τους. Συγχρόνως παρέχει στους επιχειρηματικούς «γη και ύδωρ» ώστε να δοθεί νέα ώθηση στην ανάπτυξη της κερδοφορίας τους.

Ο κόσμος της «δίκαιης ανάπτυξης» που ευαγγελίζονται είναι ο κόσμος των τσαλαπατημένων εργασιακών μας δικαιωμάτων για τα συμφέροντα μιας χούφτας μεγαλοκαρχαριών. Αυτός είναι ο κόσμος της κυβέρνησης που κομπάζει για τις «ευκαιρίες» που ανθίζουν πάνω στα πτώματα των παιδιών και των γυναικών στη Συρία και αλλού. Αυτός είναι ο κόσμος της κυβέρνησης που την εμπιστεύονται τα «κοράκια των αγορών» για να βγάλει σε πέρας τις "δουλειές των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ" στα Βαλκάνια.

Είναι ο κόσμος της κυβερνητικής πολιτικής που θυσιάζει τις κοινωνικές ανάγκες, λογαριάζοντάς τις ως «κόστος», για να κερδίζουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι και να δημιουργούνται τα ματωμένα πλεονάσματα. Το ίδιο συμβαίνει από το Μάτι μέχρι τη Μάνδρα και από τη Γένοβα μέχρι την Ινδία. Το ίδιο συμβαίνει είτε αφορά την προστασία από πυρκαγιές, πλημμύρες, σεισμούς, είτε αφορά συνθήκες και ασφάλεια στην εργασία, είτε αφορά το δικαίωμα των παιδιών μας στη προσχολική αγωγή, στην εκπαίδευση, είτε αφορά την πρόληψη και προστασία της υγείας...

Μέσα από τις σελίδες αυτού του τεύχους θέλουμε να φωτίσουμε το δρόμο που βάζει μπροστά τις δικές μας ανάγκες, τις ανάγκες της εργαζόμενης, της αυταπασχολούμενης, της αγρότισσας, της νέας που σπουδάζει. Αυτόν αναδεικνύουμε με το αφιέρωμα για το περιβάλλον, τη νομοθετική κατοχύρωση της κυριακάτικης αργίας, το δικαίωμα όλων των παιδιών στην προσχολική αγωγή, την ειδική αγωγή, το περιεχόμενο σπουδών του τμήματος Μαιευτικής του Παν/μιου Δυτ. Αττικής, αλλά και με όλη την ύλη του.

Η γνώση είναι ένα από τα πιο ισχυρά μας όπλα στον αγώνα για τις δικές μας ανάγκες.

Καλή ανάγνωση! – Καλούς αγώνες!

Αγώνας για τις δικές μας ανάγκες

Χριστίνα Σκαλούμπακα
Πρόεδρος της ΟΓΕ

Το φθινόπωρο που διανύουμε έχει βρει τις γυναίκες του καθημερινού μόχθου και τις οικογένειές τους να εξακολουθούν να υφίστανται ανηλεή επίθεση στα δικαιώματά τους, ενώ η κυβέρνηση προσπαθεί να ωραιοποιήσει την πραγματικότητα που βιώνουν μέσα από το παραμύθι του "τέλους των μνημονίων".

Η κυβερνητική προπαγάνδα εξαπάτησης του λαού για τη «νέα εποχή» που δήθεν έρχεται, εντάθηκε με την έναρξη της περιβόητης «μεταμνημονιακής περιόδου» στις 21 Αυγούστου. Εργασιακά, συντάξεις, φορολογικό αποτελούν τις προτεραιότητες αυτού του προπαγανδιστικού καταγισμού που έχει πολλαπλούς στόχους. Να καλλιεργήσει κάλπικες προσδοκίες στο λαό, κρύβοντας τον πραγματικό χαρακτήρα της πολιτικής της, που στηρίζει τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων τσακίζοντας ταυτόχρονα τα δικαιώματα των λαϊκών οικογενειών. Να καλ-

λιεργήσει στάση αναμονής και την ψευδαίσθηση ότι «τώρα αλλάζουν τα πράγματα». Να καταφέρει να χαμηλώσουν οι εργαζόμενοι, ιδιαίτερα οι γυναίκες, τον πήχη των απαιτήσεων τους, να αναμένουν μήπως παγώσει ή μήπως αντικατασταθεί το ένα ή το άλλο αντιλαϊκό μέτρο. **Να τους απομακρύνει δηλαδή από τις πραγματικές τους ανάγκες.**

Με διάφορα επικοινωνιακά σόου, όπως αυτό που στήθηκε στην Ιθάκη, η κυβέρνηση επιδίωξε να αναθερμάνει τα ψευτοδιλήμματα και τις κάλπικες διαχωριστικές γραμμές με τη ΝΔ. Ο πρόσφατος ανασχηματισμός παρουσιάστηκε ότι σηματοδοτεί τη «νέα εποχή», μια εποχή που στην πραγματικότητα χτίζεται πάνω στα θεμέλια των δικών μας τσακισμένων δικαιωμάτων.

Η ΝΔ και το ΚΙΝΑΛ στο ίδιο έργο, που έχει θεό την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων, παίζουν το δικό τους ρόλο διεκδικώντας την κυβερ-

νητική εξουσία και επιδιώκοντας τον εγκλωβισμό και τη χειραγώγηση του λαού.

Αποκορύφωμα της κυβερνητικής κοροϊδίας στις γυναίκες του καθημερινού μόχθου είναι η επίκληση της προώθησης της ισότητας λόγω του πρόσφατου ανασχηματισμού. Η ΓΓΠΦ έσπευσε να χαιρετίσει την αύξηση των γυναικών που υπουργοποιήθηκαν, αλλά και αυτών που ανέλαβαν «ανδροκρατούμενα υπουργεία», όπως για παράδειγμα το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Η γνωστή καραμέλα της «συμμετοχής των γυναικών στα Κέντρα Λήψης Αποφάσεων» κρύβει πίσω από το φύλο την ουσία της πολιτικής που υπηρετούν όλα αυτά τα γυναικεία στελέχη.

Η κυβέρνηση μας καλεί να συμβιβαστούμε με τις μεγάλες απώλειες σε δικαιώματα και στο λαϊκό εισόδημα στη δήθεν "μεταμνημονιακή εποχή". Όμως το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, οι Σύλλογοι και Ομάδες της ΟΓΕ καλέσαμε τις ερ-

γαζόμενες και τις άνεργες, τις αυτοαπασχολούμενες της πόλης και της υπαίθρου και δώσαμε δυναμικά το παρόν στις κινητοποιήσεις που οργάνωσε το ΠΑΜΕ στη Θεσ/νίκη στις 8 Σεπτεμβρίου ενόψει της ΔΕΘ και στην Αθήνα, στον Πειραιά, στο Κορωπί στις 13 Σεπτεμβρίου στέλνοντας το μήνυμα ότι δε δίνουμε καμία συναίνεση στη συνέχιση της σφαγής των δικαιωμάτων μας. Δε συμβιβάζομαστε με τη φτώχεια και τη μίζερη ζωή.

Όποια τερτίπια και να χρησιμοποιήσει η κυβέρνηση δεν μπορεί να κρύψει στις γυναίκες την πραγματικότητα που βιώνουν. Γιατί γι αυτές «μεταμνημονιακή εποχή» σημαίνει εργασιακή ζούγκλα, σημαίνει περιπλάνηση μεταξύ βραχυχρόνιας εργασίας και μακροχρόνιας ανεργίας, σημαίνει εργασία χωρίς δικαιώματα. Σημαίνει ότι τους υποχρεώνουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι να εργάζονται με ευέλικτες εργασιακές σχέσεις, ότι θα παραμένουν πρωταθλήτριες στην μερική απασχόληση και στην εκ περιτροπής εργασία, αλλά πρωταθλήτριες και στην ανασφάλιστη εργασία. Σημαίνει εργασία με μπλοκάκι, αδήλωτη εργασία ή προσωρινή δουλειά με ολιγόμηνες συμβάσεις που στερούν τις εργαζόμενες γυναίκες από άδειες και επιδόματα. Σημαίνει για τις εργαζόμενες παράταση του εργάσιμου βίου, αύξηση των ηλικιακών ορίων συνταξιοδότησης, μετατροπή των συντάξεων σε προνοιακά βοηθήματα.

Η «μεταμνημονιακή εποχή» σημαίνει για τις γυναίκες εργαζόμενες ότι θα συνεχίσουν να εργάζονται με μισθούς ψίκουλα. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 60% των μερικά απασχολούμενων μισθωτών, που είναι γυναίκες, έχει μέσο μισθό 378 ευρώ. Και οι νέες γυναίκες κάτω των 25 ετών αμείβονται με τον υποκατώτατο μισθό, δηλαδή κατά μέσο όρο με 381 ευρώ το μήνα. Ταυτόχρονα το χτύπημα του δικαιώματος στην απεργία που εξασφάλισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ενισχύει την εργοδοτική τρομοκρατία και δυσκολεύει ακόμα περισσότερο τη συλλογική δράση που είναι το όπλο μας για να διεκδικήσουμε τα εργασιακά, κοινωνικά μας δικαιώματα.

Με την πολυδιαφημισμένη αύξηση του κατώτατου μισθού η κυβέρνηση πουλάει φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Η «μεταμνημονιακή εποχή» σημαίνει εφαρμογή από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για πρώτη φορά του μνημονιακού νόμου Βρούτση, με βάση τον οποίο ο κατώτατος μισθός θα ορίζεται μόνιμα με απόφαση του κράτους, χωρίς συλλογικές διαπραγματεύσεις και με κριτήριο τη «διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας» των επιχειρήσεων. Αυτό είναι το βασικό της μέλημα, γι αυτό και απέρριψε με συνοπτικές διαδικασίες την πρόταση νόμου 515

συνδικάτων για κατώτερο μισθό 751 ευρώ και κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων. Ταυτόχρονα νέα φορολογικά βάρη είναι μπροστά μας που θα εξανεμίσουν τα όποια ψίκουλα δοθούν στον κατώτατο μισθό.

Η επαναφορά των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων βρίσκεται στα χέρια της μεγαλοεργοδοσίας που μπορεί να μπλοκάρει τη διαδικασία, αξιοποιώντας όλο το αντεργατικό πλαίσιο ενίσχυσης της «ευελιξίας», με ομάδες εργαζομένων πολλαπλών ταχυτήτων μέσα στον ίδιο κλάδο, μέσα στον ίδιο όμιλο, μέσα στην ίδια επιχείρηση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο κλάδος του τουρισμού. Το «τουριστικό θαύμα» στηρίζεται στη συγγή εκμετάλλευση ιδιαιτέρως των εργαζομένων γυναικών που εργάζονται στον κλάδο αυτό με 14 διαφορετικές συμβάσεις, πολλές από αυτές ως «ενοικιαζόμενες», με συμβάσεις μιας μέρας, με μισθούς ψίκουλα, χωρίς δικαιώματα. Και ενώ τα κέρδη των μεγαλοξενοδόχων πολλαπλασιάζονται οι εργαζόμενες του κλάδου φυτοζωούν και οι λαϊκές οικογένειες δεν μπορούν να κάνουν διακοπές παρά ελάχιστες μέρες το χρόνο.

Η «μεταμνημονιακή εποχή» στέλνει τη μητρότητα στο απόσπασμα, γιατί θεωρείται κόστος για την εργοδοσία και το κράτος. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ διατηρεί όλο το αντεργατικό νομικό οπλοστάσιο, που δίνει αέρα στα πανιά των εργοδοτών για να απολύουν εγκύους, ενώ ταυτόχρονα τους στηρίζει με τους κρατικούς κατασταλτικούς μηχανισμούς. Δίπλα στις μανάδες τους που στερούνται τα δικαιώματά τους στην εργασία και τη μητρότητα, τα παιδιά στερούνται το δικαίωμα στην προσχολική αγωγή. Είναι ένα από τα πολλά δώρα που τους επιφυλάσσει η κυβέρνηση, καθώς σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της Eurostat ποσοστό μικρότερο του 10% των παιδιών έως 3 ετών και μικρότερο του 60% των παιδιών 3 έως 6 ετών καλύπτονται από «δομές προσχολικής φροντίδας» στην Ελλάδα.

«Μεταμνημονιακή εποχή» σημαίνει για την αυτοαπασχολούμενη όχι μόνο οικονομική ασφυξία, χρέη και αναδουλειά. Σημαίνει μια ζωή χωρίς ωράριο και ελεύθερο χρόνο. Η «επόμενη μέρα» φέρνει μαζί της την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας ξεκινώντας από τον κλάδο του εμπορίου. Φέρνει συνθήκες γαλέρας και για τους εμποροϋπάλληλους και για τους μικρούς εμπόρους προκειμένου να εξυπηρετήσει τις απαιτήσεις των πολυκαταστημάτων για αύξηση της κερδοφορίας τους. Η πρωτοβουλία του Σωματίου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας, της Ομοσπονδίας Βιοτεχνικών Σωματείων και της ΟΓΕ να αναδείξουν τα κοινά προβλήματα αλλά και την αναγκαιότητα κοινής διεκ-

δικητικής δράσης άνοιξε νέους δρόμους. Φωτίσαμε το ζήτημα της ποιότητας ζωής της εργαζόμενης στο εμπόριο, το δικαίωμα στον ελεύθερο χρόνο που μπορεί να ενώσει μισθωτές και αυτοαπασχολούμενες, ενώ η νομοθετική κατοχύρωση της κυριακάτικης αργίας αποτέλεσε το αίτημα αιχμής για να ανοίξει τη βεντάλια των κοινών μας αιτημάτων.

Η πολιτική που κατεδαφίζει δικαιώματα, εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά είναι η ίδια που θυσιάζει τη ζωή μας και το περιβάλλον για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων.

Αυτή η πολιτική είναι που θυσίασε τις ζωές 100 ανθρώπων στο Μάτι το καλοκαίρι, κατέκαψε τα σπίτια χιλιάδων, που έμειναν χωρίς στέγη οι ίδιοι και οι οικογένειές τους. Είναι η εγκληματική διαχρονική πολιτική όλων των κυβερνήσεων που έχουν υποβαθμίσει τους τομείς της δασοπροστασίας και πυρόσβεσης που έχουν μετατρέψει τη γη και τα δάση σε εμπόρευμα, που έχουν διατηρήσει την τεράστια αδυναμία του κρατικού μηχανισμού στην πρόληψη και στην αντιμετώπιση έκτακτων και επικίνδυνων καταστάσεων. Από την πρώτη στιγμή οι γυναίκες των Σ/Ο ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της ΟΓΕ για να συγκεντρωθούν και να παραδοθούν είδη πρώτης ανάγκης στους πυρόπληκτους. Οι Ομάδες της Ν. Μάκρης και της Ραφήνας πρωτοστάτησαν για να στηθεί το κέντρο αλληλεγγύης με πρωτοβουλία του Εργατικού Κέντρου Λαυρίου – Ανατολικής Αττικής. Και μέχρι σήμερα στηρίζουν καθημερινά τη λειτουργία του. Η πρωτοβουλία αυτή μας βοήθησε γενικότερα να έρθουμε σε επαφή με εργαζόμενες, αυτοαπασχολούμενες, νέες μητέρες της περιοχής, να μας ακούσουν και να μας εμπιστευθούν. Αυτό φάνηκε και από την καλή συμμετοχή που είχαμε στη κινητοποίηση της 20ης Αυγούστου στη Βουλή και την περιφέρεια. Επίσης η πρωτοβουλία της ΟΓΕ μαζί με την ΠΟΓΟ από την Κύπρο στις 31 Αυγούστου, που συγκέντρωσε τσάντες και σχολικά είδη και τα μοίρασε στα παιδιά των πυρόπληκτων που ζουν στις κατασκηνώσεις, μας δένει με τις οικογένειες αυτές και συσπειρώνει γυναίκες δίπλα μας.

Για τη μεγάλη αυτή πυρκαγιά η κυβέρνηση δε δίστασε να ισχυριστεί ότι για την καταστροφή φταίει η κλιματική αλλαγή, τα ακραία καιρικά φαινόμενα. Ο πραγματικός όμως στόχος αυτής της προπαγάνδας ήταν να συμβιβαστεί ο λαός, να μάθει να ζει ματώνοντας και από τις φυσικές καταστροφές.

Από το καμένο Μάτι της Ν. Μάκρης μέχρι τις πλημμύρες της Μάνδρας και από τα φονικά συντρίμια της γέφυρας στη Γένοβα μέχρι τις εκατόμβες των πνιγμένων στους μουσώνες της Ινδίας, ένα είναι το νήμα που συνδέει τέτοιες τραγωδίες μεταξύ τους. Κι αυτό δεν είναι η «κακιά η ώρα», ούτε κάποιες διαβολικές συμπτώσεις. Δεν είναι τα «ακραία καιρικά φαινόμενα» ή η «κλιματική αλλαγή», ούτε κάποια πρόσωπα που έτυχε να μην κάνουν σωστά τη δουλειά τους. **Όσο η ανάπτυξη θα στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και στο κυνήγι του κέρδους από τους επιχειρηματικούς όμιλους, τα δικαιώματα των γυναικών και των οικογενειών μας θα είναι πάντα ο μεγάλος χαμένος.**

Σήμερα υπάρχουν οι δυνατότητες για να αντιμετωπιστούν τέτοια φαινόμενα. Αυτό που δεν υπάρχει είναι μια πολιτική με έργα υποδομών, μέσα και υπηρεσίες που θα έχει κριτήριο τις ανάγκες των ανθρώπων, συνολικά της κοινωνίας και της

φύσης. Αντίθετα, όλα αυτά θεωρούνται «κόστος», το οποίο μάλιστα πρέπει συνεχώς να μειώνεται, για χάρη των ματωμένων πλεονασμάτων, για να περισσεύουν χρήματα για τους επιχειρηματικούς όμιλους που χτίζουν την κερδοφορία τους πάνω στα αποκαϊδία των δικών μας δικαιωμάτων.

Τέτοιο "ζεστό χρήμα" διαθέτει και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ στις στρατιωτικές ανάγκες του NATO και όχι στις ανάγκες υπεράσπισης της αμυντικής ικανότητας της χώρας, προσφέροντας στις αμερικανικές πολεμικές βιομηχανίες το αστρονομικό ποσό των 4 δισεκατομμυρίων ευρώ κάθε χρόνο.

Στη «μεταμνημονιακή εποχή» η κυβέρνηση αυτή αναδεικνύεται ο καλύτερος μαθητής του NATO και η Ελλάδα ο "προτιμώμενος εταίρος των ΗΠΑ", όπως είπε χαρακτηριστικά ο Αμερικανός Πρέσβης Παϊάτ. Φέρνει σε πέρας όλες τις αποστολές που της ανατίθενται, όπως την συμφωνία των Πρεσπών που θα εντάξει την ΠΓΔΜ στο NATO. Δίνει γη και ύδωρ στους Αμερικάνους. Βάσεις, λιμάνια, αεροδρόμια.

Το NATO ενισχύει την αντιδραστική και επικίνδυνη ατζέντα του έχοντας την προσοχή του στραμμένη ανατολικά, κυρίως στοχεύοντας στον περιορισμό της επιρροής της Ρωσίας στην Ευρώπη και την Ανατολική Μεσόγειο. Σταθερά προωθούνται τα σχέδια επέκτασης του NATO στα Βαλκάνια και βέβαια με τη συμβολή και τον πρωταγωνιστικό ρόλο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Γι αυτό το λόγο έχει σημασία οι γυναίκες να εντείνουμε την πάλη μας ενάντια στους επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς του NATO και βεβαίως ιδιαίτερα της ελληνικής εμπλοκής σε αυτούς, στην αξιοποίηση βάσεων και υποδομών για αυτούς τους σκοπούς.

Μπροστά σ' αυτές τις σύνθετες εξελίξεις οι Σύλλογοι και οι Ομάδες της ΟΓΕ πρέπει με τη δράση μας να φτάσουμε στις εργαζόμενες, τις αυτοαπασχολούμενες, τις φοιτήτριες, τις νέες μητέρες. Με τις πρωτοβουλίες μας να αποκαλύψουμε την αιτία για την κατάσταση που βιώνουν, να εξηγήσουμε ότι ο λόγος που χτυπάνε τα δικαιώματά μας στην εργασία, στη μητρότητα, στον ελεύθερο χρόνο οι επιχειρηματικοί όμιλοι είναι για να μπορέσουν να αυξήσουν τα κέρδη τους. Και για αυτό το σκοπό τους στηρίζουν ΕΕ και κυβερνήσεις. Μόνο έτσι μπορούν να το πετύχουν. Ταυτόχρονα με τη αγωνιστική μας δράση να προβάλλουμε στις γυναίκες ότι η μόνη διέξοδος για μας είναι η συσπείρωση στον αγώνα για τις δικές μας ανάγκες.

«Πνιγμένοι στις βροχές, καμμένοι στις φωτιές, κόστος δεν είναι οι ανθρώπινες ζωές»

Τον περασμένο Ιούλιο αποδείχτηκε με τον πιο τραγικό τρόπο πόσο ανούχωρωτο είναι το Λεκανοπέδιο της Αττικής και απέναντι στις πυρκαγιές. Τα δεκάδες θύματα στο Μάτι της Ραφήνας είναι μια ακόμα τραγική επιβεβαίωση των ελλείψεων σε μέσα πυροπροστασίας, πρόληψης αλλά και καταστολής πυρκαγιών. Κάθε χρόνο άλλωστε οι κάτοικοι του Λεκανοπεδίου γίνονται μάρτυρες καταστροφής των βουνών που το περιβάλλουν: Από τον Υμηττό μέχρι την Πάρνηθα και από την Πεντέλη μέχρι τα Γεράνεια είναι διαρκώς στο επίκεντρο των καταστροφικών πυρκαγιών.

Χάνονται ανθρώπινες ζωές, καίγονται δάση και περιουσίες, ενώ το Πυροσβεστικό Σώμα αποδυναμώνεται ολοένα και περισσότερο.

Τα εκατομμύρια των κατοίκων της Αττικής έχουν γίνει μάρτυρες απανωτών εγκλημάτων τα τελευταία δέκα χρόνια, εξαιτίας όλων αυτών των ελλείψεων. Οι δολοφονικές ανεπάρκειες, που γεννά η κυβερνητική πολιτική, αφορούν, εκτός από αποφυλώσεις δασών και βουνών γύρω από τις αστικές περιοχές και σε πυρκαγιές μέσα στον αστικό ιστό, σε βιομηχανίες κ.ά.

Τι ρόλο έπαιξαν οι επιχειρηματικοί κατασκευαστικοί όμιλοι, οι έμποροι γης (κτηματομεσίτες), οι μεγαλοκαταπατητές στις 10ετίες '50 - '70 και οι κυβερνήσεις, στη χωρίς υποδομές και άναρχη επέκταση των πόλεων, στη δημιουργία οικισμών νομίμων ή κατά παρέκκλιση, με άδειες δόμησης εκτός σχεδίου;

Γιατί σε ολόκληρο το Λεκανοπέδιο έχουν μπαζωθεί, οικοπεδοποιηθεί και τσιμεντοποιηθεί ρέματα και χείμαρροι συνολικού μήκους 550 χιλιομέτρων, περίπου όση είναι η απόσταση Αθήνας - Θεσσαλονίκης;

Γιατί 85.000 στρέμματα δασών, δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων, φυσικών εκτάσεων, έγιναν βίλες και αυθαίρετα από το 1987 μέχρι σήμερα; Γιατί, αντίστροφα, την ίδια περίοδο, περισσότερα από 180.000 στρέμματα πευκοδάσους στην Αττική «εξαφανίστηκαν» από το χάρτη και στη θέση τους εμφανίστηκαν κυρίως οικισμοί και αγροτικές γαίες;

Γιατί οι λαϊκές οικογένειες βρίσκονται αντιμέτωπες με τέτοιες μεγάλες καταστροφές, ενώ η επιστήμη, η τεχνική και η τεχνολογία μπορούν να αντιμετωπίσουν τις επιπτώσεις από τις δασικές πυρκαγιές, τις πλημμύρες, τους σεισμούς; Τι «εμποδίζει» την αξιοποίησή τους για την προστασία μας;

Γιατί να αποτελεί ατομική και όχι κοινωνική υπόθεση και ευθύνη η προστασία από πυρκαγιές, πλημμύρες, σεισμούς;

Τι προσπαθούν να κρύψουν;

Όσο η γη είναι εμπόρευμα και η προστασία της ζωής μας κόστος τόσο θα «καίνε» τις ζωές μας

Μαρία Φιλανταράκη
Γ. Γραμματέας της ΟΓΕ

Ακραία καιρικά φαινόμενα», «κλιματική αλλαγή», «απρόβλεπτος καιρός», «σχέδια εμπρηστών», «Στρατηγός Άνεμος» και άλλοι «ασύμμετροι παράγοντες» είναι έννοιες που όχι για πρώτη φορά αξιοποιούνται από την σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ, όπως και από τις προηγούμενες για να κρύψουν τις τεράστιες ευθύνες που έχουν και να δικαιολογήσουν τις συνέπειες μια μεγάλης πυρκαγιάς, να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα.

Η πυρκαγιά στο Μάτι, δεν είναι υπερβολή να πούμε, ότι είναι ένα έγκλημα με βασικό υπεύθυνο την εμπρηστική πολιτική, που εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις απέναντι στο περιβάλλον.

Είναι αυτές οι κυβερνήσεις που διαχρονικά έχουν μετατρέψει τη γη σε εμπόρευμα, έχουν διαλύσει την δασοπροστασία και την πυρόσβεση, έχουν αποδυναμώσει γενικότερα τον κρατικό μηχανισμό με την συνεχή υποχρηματοδότηση στην αντιμετώπιση των έκτακτων και επικίνδυνων καταστάσεων, έχουν κλείσει το «μάτι» στην αυθαίρετη δόμηση και σήμερα με περίσσιο θράσος επιχειρούν να καταστήσουν συνυπεύθυνους το θύμα και τους θύτες του, βάζοντας στο ίδιο καζάνι τους εργαζόμενους και τα

λαϊκά στρώματα, που θέλησαν να βάλουν ένα κεραμίδι πάνω από το κεφάλι τους, με το κατασκευαστικό κεφάλαιο.

Δεν μπορεί η αυθαίρετη δόμηση να αντιμετωπίζεται ενιαία. Δεν είναι το ίδιο η εργατική - λαϊκή οικογένεια, που αντιμετώπισε με αυτόν τον τρόπο το πιεστικό πρόβλημα της στέγασής της και οι «βίλες πάνω στο κύμα», που αργά ή γρήγορα «βρίσκουν» το δρόμο της νομιμοποίησης.

Οι πυρκαγιές δεν εκδηλώνονται από μόνες τους. Πίσω από κάθε πυρκαγιά βρίσκεται ο άνθρωπος είτε ηθελήματα είτε άθελα. Επομένως, το ζήτημα είναι τι μέτρα έχουμε πάρει για να μπορέσουμε να επέμβουμε άμεσα και να μην πάρει διαστάσεις μια ενδεχόμενη πυρκαγιά.

Η πρόληψη είναι ο βασικός κρίκος για την ελαχιστοποίηση των συνεπειών σε όλους τους τομείς.

Σήμερα, δεν παίρνεται κανένα ουσιαστικό προληπτικό μέτρο. Η κατάσταση τόσο στις δασικές υπηρεσίες, όσο στην Πυροσβεστική είναι τραγική. Υπάρχει ουσιαστική εγκατάλειψη της διαχείρισης των δασών. Κακοσυντηρημένοι δασικοί δρόμοι, που

κάνουν δύσκολη έως και αδύνατη την πρόσβαση στο σημείο της φωτιάς, ανυπαρξία αντιπυρικών ζωνών, υποστελέχωση επιστημονικού προσωπικού, τόσο των δασικών υπηρεσιών, όσο και του πυροσβεστικού σώματος, υποχρηματοδότηση του δασικού τομέα με **μόλις 0,035%** του ΑΕΠ.

Η Πυροσβεστική υπηρεσία τα τελευταία εννέα χρόνια έχει δεχθεί μείωση της κρατικής επιχορήγησης της τάξης του 1 δις ευρώ. Ο στόλος των οχημάτων είναι πεπαιλωμένος, με πολλές και συνεχείς βλάβες μέσα στην αντιπυρική περίοδο, που κρατά ακινητοποιημένα αρκετά οχήματα, με πυροσβέστες χωρίς δεύτερη σολή και με τα μέσα αεροπυρόσβεσης παραδομένα στο ιδιωτικό κεφάλαιο, αφού ο εθνικός εναέριος στόλος βρίσκεται σε δραματική κατάσταση. Όλα αυτά είναι παράγοντες που διευκολύνουν στην εξάπλωση των δασικών πυρκαγιών.

Μέχρι το 1998 η πρόληψη και η καταστολή των δασικών πυρκαγιών ήταν ευθύνη της δασικής υπηρεσίας. Το 1998 έγινε διαχωρισμός με την πρόληψη να περνάει στη δασική υπηρεσία και την καταστολή στο πυροσβεστικό σώμα. Αυτός ο διαχωρισμός είναι αντιεπιστημονικός, δεν ωφέλησε στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση μεγάλων δασικών πυρκαγιών. Η διαχείριση των δασικών οικοσυστημάτων και των δασικών πυρκαγιών επιβάλλεται για επιστημονικούς λόγους να γίνεται ενιαία από τον ίδιο φορέα.

Ποιά είναι η πολιτική των κυβερνήσεων και των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για το περιβάλλον;

Η σημερινή κυβέρνηση όχι μόνο διατήρησε όλους τους αντιδασικούς νόμους, που ως αντιπολίτευση είχε καταψηφίσει και καταγγείλει, αλλά ψήφισε και νέους σε βάρος του δασικού περιβάλλοντος. Η αυθαίρετη δόμηση αξιοποιήθηκε ως πηγή εσόδων για το κράτος, εισπράττοντας από τις "τακτοποιήσεις" της περιόδου 2010-2017 2,4 δις. ευρώ (χωρίς να υπολογίζεται και ο ΕΝΦΙΑ). Η αυθαίρετη δόμηση χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται ως εργαλείο για να κρατάνε σε ομηρία οικογένειες που στην ανάγκη έχτισαν ένα κεραμίδι για να βάλουν το κεφάλι τους.

Στο όνομα της ανάπτυξης στα δάση και τις δασικές εκτάσεις επιτρέπονται τα πάντα! Και η ιστορία συνεχίζεται... Το επόμενο διάστημα η κυβέρνηση έχει εξαγγείλει πως θα φέρει στη Βουλή το νομοσχέδιο για τις λεγόμενες "οικιστικές πυκνώσεις", που ουσιαστικά θα περιλαμβάνουν μεγάλο αριθμό οικισμών αυθαίρετων μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις, με σκοπό τη νομιμοποίησή τους. Οι οικισμοί αυθαίρετων, σύμφωνα με την ΕΚΧΑ (Εθνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση ΑΕ), σε ποσοστό τουλάχιστον 95% βρίσκονται σε καταπατημένες δημόσιες δασικές εκτάσεις και δάση. Η επέκταση των γεωργικών εκτάσεων, οι πιέσεις από τον τουρισμό και η άναρχη οικοδομική δραστηριότητα έχουν συχνά ως αποτέλεσμα στη θέση του καμένου δάσους να «ξεφυτρώνει» τσιμέντο. Οι αλλαγές στις χρήσεις γης, είτε λόγω αποκατασκευών δασικών εκτάσεων είτε λόγω καταστροφών από πυρκαγιές απειλούν τα δασικά οικοσυστήματα. Αφορούν κυρίως την επέκταση των οικονομικών δραστηριοτήτων στον φυσικό χώρο, αλλά και την αλλαγή της μορφής της βλάστησης. Η εξαγγελία της κυβέρνησης για άμεση κατεδάφιση 3.200 αυθαίρετων κατασκευών μόνο ως πρωταπριλάτικο ψέμα μπορεί να θεωρηθεί. **Να φανταστεί κανείς ότι για τις 5 ταβέρ-**

νες που κατεδαφίστηκαν φέτος στο Μαραθώνα χρειάστηκαν σχεδόν τρεις μήνες.

Οι διακηρύξεις αυτές της κυβέρνησης έχουν την ίδια αξία με όσα υποσχόταν αμέσως μετά τις φονικές πλημμύρες στη Μάνδρα της Αττικής τον περασμένο Νοέμβριο.

Τώρα η κυβέρνηση υπόσχεται «ανασύνταξη του κράτους» και διαμόρφωση ενός «εθνικού σχεδίου πολιτικής προστασίας», ζητώντας μάλιστα τη συναίνεση όλων των πολιτικών δυνάμεων. Τα περί «ανασύνταξης του κράτους», βεβαίως, τα λένε και τα άλλα κόμματα. **Η αδυναμία του κράτους να προστατέψει τη ζωή του λαού σε πλημμύρες, πυρκαγιές ή σεισμούς, δείχνει...επιλεκτική ανικανότητα. Αντίθετα, όταν πρόκειται για παρεμβάσεις υπέρ των επιχειρηματικών ομίλων, στη διαμόρφωση και ενίσχυση του μνημονιακού αντιλαϊκού πλαισίου, στην υπέρθεση των δημοσιονομικών στόχων, στη στήριξη επενδύσεων, στις φοροαπαλλαγές και διευκολύνσεις, στην καταστολή λαϊκών κινητοποιήσεων, στην υπέρθεση ΝΑΤΟικών σχεδιασμών, το κράτος εμφανίζεται ικανότατο...**

Στην περιβόητη αναπτυξιακή πολιτική που ανακοίνωσε η κυβέρνηση με τα 13 περιφερειακά αναπτυξιακά συνέδρια (δύο στην Αττική), δεν χώρεσαν έργα που έχουν να κάνουν με την προστασία του περιβάλλοντος, την αντιπλημμυρική και αντισεισμική θωράκιση της χώρας.

Μετά τα τραγικά γεγονότα, η κυβέρνηση δεν ανακοίνωσε κανένα μέτρο για την στελέχωση των δασικών υπηρεσιών και του πυροσβεστικού σώματος, καμία ενίσχυση σε μέσα και πόρους ώστε οι δύο αυτές υπηρεσίες που εμπλέκονται στην πρόληψη και καταστολή των δασικών πυρκαγιών να είναι σε καλύτερη θέση να αντιμετωπίσουν τέτοια έκτακτα γεγονότα. Το μόνο που ανακοίνωσε η κυβέρνηση ήταν η μεγαλύτερη εμπλοκή εθελοντικών ομάδων!!

Αυτό που δεν υπάρχει σήμερα είναι μια πολιτική, ένας δρόμος ανάπτυξης με έργα υποδομών, μέσα και υπηρεσίες με κριτήριο τις ανάγκες των ανθρώπων, της φύσης, συνολικά της κοινωνίας. Η γη και η δασική γη δεν πρέπει να αποτελεί ιδιοκτησία και πηγή πλούτου για τις μεγάλες επιχειρήσεις και ομίλους. Ιδιαίτερα το δάσος πρέπει να ανήκει στον λαό για να μπορεί να το απολαμβάνει.

Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να δοθεί βάρος στην προστασία και στην ανόρθωση των δασικών οικοσυστημάτων με επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό, ενιαία αντιπυρική πυροπροστασία και με ιδιαίτερο βάρος στην πρόληψη και την ειδική διαχείριση της δασικής βλάστησης.

Για να αλλάξει κάτι πραγματικά την επόμενη μέρα, χρειάζεται να δυναμώσουν η οργάνωση και η κινητοποίηση του λαού, πρώτα απ' όλα στις πυρόπληκτες περιοχές, για τη διεκδίκηση μέτρων ανακούφισης και ουσιαστικής προστασίας από ανάλογες καταστροφές στο μέλλον.

Να μην περάσει η προσπάθεια της κυβέρνησης να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, να μην ξεχαστούν οι καταστροφές και οι πραγματικοί ένοχοι μόλις σβήσουν τα φώτα της δημοσιότητας, όπως έγινε σε πολλές ανάλογες περιπτώσεις στο παρελθόν. Να δυναμώσει ο αγώνας για σύγχρονα δικαιώματα, η πάλη για τις λαϊκές ανάγκες.

Η ΟΓΕ έμπρακτα και ουσιαστικά στους πυρόπληκτους

Η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας εκφράζει τη θλίψη της για τα θύματα της ανείπωτης τραγωδίας στην Ανατολική Αττική. Από την πρώτη στιγμή οι Σ/Ο της ΟΓΕ ανταποκριθήκαμε στο μάζεμα ειδών πρώτης ανάγκης. Από την πρώτη στιγμή εκφράσαμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας και συνεχίζουμε να την εκφράζουμε στους πυρόπληκτους της Ανατολικής Αττικής. Η εξυπηρέτηση των αρχικών αναγκών των θυμάτων της τραγωδίας ήταν το πρώτο βήμα, μια μορφή άμεσης αλληλεγγύης. Αλλά το πιο ουσιαστικό βήμα, το στοιχείο που διαφοροποιεί την αθηναϊνή αλληλεγγύη από την απλή «φιλιανθρωπία» ή την «ελεημοσύνη» είναι η ενεργή συμμετοχή μας σε όλη τη διάρκεια της δύσκολης διαδρομής μέχρι την πλήρη και ουσιαστική αποκατάσταση των πληγέντων.

«Σπίτια - υποδομές για ανάγκες λαϊκές,

ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ - ΦΟΡΕΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Στο πλευρό των πυρόπληκτων για ουσιαστική στήριξη και οργάνωση των διεκδικήσεων

Το Στέκι που στήθηκε επί της λεωφόρου Μαραθώνος 33, στην Αγία Μαρίνα, στη Νέα Μάκρη, μέσα στην πυρόπληκτη περιοχή, με την πρωτοβουλία του Εργατικού Κέντρου Λαυρίου, των εργατικών σωματείων και των Ομάδων Γυναικών Ν. Μάκρης και Ραφήνας της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ) δέχθηκε από την πρώτη στιγμή την ενεργή συμπαράσταση και φροντίδα όλων όσων είμαστε αποφασισμένοι

να παλέψουμε για όλα τα παραπάνω. Έγινε το κοινό μας «σπίτι». Ένας χώρος προσωρινής ανακούφισης των πληγέντων, αλλά και χώρος ενημέρωσης και συλλογικής δράσης για όσους δεν θέλουν να το βάλουν κάτω και να συμβιβαστούν με τη συμφορά, με το εύκολο ανάθεμα, με τις βολικές απαντήσεις για το ποιος φταίει. Εμείς συνεχίζουμε. Σας περιμένουμε.

εκφράζει την αλληλεγγύη της της Ανατολικής Αττικής

Παλεύουμε για να έχουμε χωριά και πόλεις ασφαλείς με ευθύνη και χρηματοδότηση του κράτους, με χωροταξικό σχεδιασμό που να υπηρετεί τις βλαπτικές ανάγκες. Σχολεία, αθλητικούς χώρους, δημόσιες και δωρεάν δομές Υγείας και πρόνοιας, πλήρως στελεχωμένα. Διεκδικούμε τα κατάλληλα μέτρα και όχι ψυχούλα. Απαιτούμε να γνωρίσουμε τους διαχρονικούς υπεύθυνους και να μην επιτρέψουμε να ξανασυμβούν τέτοιες τραγωδίες. Να οργανώσουμε τον αγώνα μας στη βάση των κοινών συμφερόντων μας. Σημασία έχει τώρα να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να διεκδικήσουμε τις σύγχρονες ανάγκες μας.

Κόστος δεν είναι οι ανθρώπινες ζωές»

Προσφορά αλληλεγγύης

Τσάντες και σχολικά είδη παρέδωσε αντιπροσωπεία της ΠΟΓΟ και της ΟΓΕ στα παιδιά των πυρόπληκτων οικογενειών, ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς

Πολυμελής αντιπροσωπεία της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ) και της Παγκύπριας Ομοσπονδίας Γυναικών Οργανώσεων (ΠΟΓΟ) βρέθηκε την Παρασκευή 31 Αυγούστου 2018 στις κατασκηνώσεις όπου φιλοξενούνται οι πυρόπληκτοι από το Μάτι προκειμένου να παραδώσει τσάντες και σχολικά είδη ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς στα παιδιά των πυρόπληκτων οικογενειών, προσφορά αλληλεγγύης των μελών των δύο Ομοσπονδιών. Την αντιπροσωπεία συνόδευσαν και μέλη της Επιτροπής Αγώνα Πυροπλήκτων της περιοχής.

Τα μέλη της αντιπροσωπείας με επικεφαλής τη Σκεύη Κουκουμά Γενική Γραμματέα της ΠΟΓΟ και τη Χριστίνα Σκαλούμ-

πακα Πρόεδρο της ΟΓΕ ξεκινώντας από το Κέντρο Αλληλεγγύης του Εργατικού Κέντρου Λαυρίου – Ανατ. Αττικής στην Αγία Μαρίνα Νέας Μάκρης επισκέφθηκαν την κατασκήνωση της πολεμικής αεροπορίας, την 5η κατασκήνωση Δήμου Μαραθώνα και τα ΚΑΑΥ Αγίου Ανδρέα Δήμου Μαραθώνα.

Στις κατασκηνώσεις οι αντιπροσωπευτές των δύο Ομοσπονδιών συζήτησαν με μέλη πυρόπληκτων οικογενειών για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και κάλεσαν αυτό τον κόσμο να συμπορευθεί με τις Ομάδες της ΟΓΕ στην περιοχή, το Εργατικό Κέντρο Λαυρίου και την Επιτροπή Πυρόπληκτων και να διεκδικήσει με αξιοπρέπεια σύμφωνα με τις ανάγκες του.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΡΑΦΗΝΑΣ – ΜΑΡΑΘΩΝΑ

«Κανένας μόνος του! Παλεύουμε όλοι μαζί! Τώρα παίρνουμε τις ζωές μας πίσω!»

Κάτοικοι της περιοχής, μέλη της Επιτροπής, που δεν συμβιβάζονται με τα ψήφουλα που διαφημίζει η κυβέρνηση, με παρέμβαση τους στη Βουλή και την Περιφέρεια, το απόγευμα της Δευτέρας, 20 Αυγούστου, απαίτησαν άμεση ανακούφιση και ουσιαστική αποκατάσταση. Εξάλλου, βλέπουν καθημερινά τις απατηλές υποσχέσεις μέσα από το πρίσμα της μέχρι τώρα πείρας τους. Κατεστραμμένα σπίτια χαρακτηρίζονται «κίτρινα», κατασκευαστικοί όμιλοι και μεσιτικά γραφεία σπεύδουν σαν κοράκια να επωφεληθούν, οι απαραίτητες εργασίες προχωρούν με ρυθμούς απελπιστικά αργούς. Η αντιπροσωπεία που συναντήθηκε με εκπροσώπους της Περιφέρειας έθεσε στην περιφερειάρχη Αττικής, εκτός από τα αιτήματα, και μια σειρά πρόσθετα προβλήματα, όπως καλύτερη σίτιση για τους πυρόπληκτους. Καταγγέλθηκε, μάλιστα, η άθλια ποιότητα των γευμάτων που τους χορηγούνται, η οποία έχει προκαλέσει δύο φορές τουλάχιστον κρούσματα δηλητηριάσεων.

Στο πλευρό του λαού της περιοχής βρέθηκαν αντιπροσωπεία της Εκτελεστικής Γραμματείας του ΠΑΜΕ, το Εργατικό Κέντρο Λαυρίου - Ανατολικής Αττικής, σωματεία εργαζομένων και ενώσεις αυτοαπασχολούμενων, οι Ομάδες της ΟΓΕ σε Νέα Μάκρη - Μαραθώνα και Ραφήνα - Πικέρμι.

Το επόμενο διάστημα, η "Επιτροπή Πυρόπληκτων Κατοίκων Ραφήνας-Μαραθώνα", συνεχίζοντας τη διεκδικητική της δράση ανοιχτά στον κόσμο, ενόψει και του χειμώνα, θα ρίξει ιδιαίτερο βάρος σε ζητήματα που προκύπτουν με όσους φιλοξενούνται στις κατασκηνώσεις, τόσο στο θέμα της εξασφάλισης ανθρώπινων όρων διαβίωσης, όσο και στο θέμα της επιδότησης ενοικίου. Ταυτόχρονα θα εξακολουθήσει να στέκεται αλληλέγγυα σε όλους τους κατοίκους μέσω και του "Στεκιού Αλληλεγγύης" και να διεκδικεί την άμεση υλοποίηση όλων των αιτημάτων της με κλιμάκωση της δράσης.

Επιμέλεια: Νατάσα Καμπέλη

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΡΑΦΗΝΑΣ – ΜΑΡΑΘΩΝΑ

- Άμεση αποζημίωση κατοίκων και επαγγελματιών της περιοχής στο 100% της συνολικής ζημιάς και άδεια ανοικοδόμησης και από το δασαρχείο για όλες τις κατοικίες, χωρίς νομικά εμπόδια.
- Να υπάρξουν μέτρα ασφαλούς στέγασης, καθαριότητας και υγιεινής για όσους δεν μπορούν να μείνουν στην οικία τους, επιδότηση ενοικίου για όσους το χρειάζονται, ουσιαστική στήριξη των πυρόπληκτων οικογενειών από το κράτος.
- Άμεση αποκατάσταση των υποδομών, όπως της ύδρευσης, της ηλεκτροδότησης, τηλεφωνίας, χωρίς την επιβάρυνση των καταναλωτών για τη σύνδεσή τους στο δίκτυο κ.λπ.
- Να αντιμετωπιστούν ΑΜΕΣΑ οι ελλείψεις στους τομείς της δασοπροστασίας και πυρόσβεσης και να εκπονηθεί σχέδιο αντιμετώπισης παρόμοιων φαινομένων
- Να καθαριστεί και να προστατευθεί το πευκοδάσος του Σχοινιά με ευθύνη του κράτους
- Να μαζευτούν τα κλαδιά κλπ από περιοχές των Δήμων που επλήγησαν και δεν έχουν καεί, με ευθύνη περιφέρειας και κράτους
- Να γίνουν οι απαραίτητες μελέτες, μετρήσεις και να υλοποιηθούν ΤΩΡΑ έργα που σχετίζονται με την αντιμετώπιση πλημμυρών και πιθανής μόλυνσης του εδάφους, της ατμόσφαιρας και του υδροφόρου ορίζοντα στις πυρόπληκτες περιοχές.
- Εξασφάλιση δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περιθαλψης για όλους μας με ευθύνη του κράτους. Να υπάρξουν άμεσα μέτρα στήριξης των Κ.Υ. Ραφήνας, Ν. Μάκρης με μόνιμο προσωπικό και μέσα για την περίθαλψη όσων έχουν ανάγκη.
- Να φτιαχτούν σύγχρονοι οικισμοί με ευθύνη και χρηματοδότηση του κράτους, που να υπηρετούν τις λαϊκές ανάγκες και όχι τα συμφέροντα των μεγάλων εταιρειών.
- Απαλλαγή από τα δημοτικά τέλη των πληγέντων.
- Μέτρα ουσιαστικής στήριξης εργαζομένων και επαγγελματιών που έχουν χάσει τη δουλειά τους.
- Πάγωμα των χρεών σε εφορία, ΕΝΦΙΑ, ΕΦΚΑ, τράπεζες, ΟΤΑ, χωρίς τόκους και προσαυξήσεις.
- Μέτρα στήριξης μαθητών από τις πυρόπληκτες περιοχές που θα φοιτήσουν στην Γ' Λυκείου για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- Κάρτα πυρόπληκτων για δωρεάν μεταφορά στα Μ.Μ.Μ. (αστικά, μετρό ΚΤΕΛ) και διοδίων για τουλάχιστον ένα έτος.
- Ακατάσχετο λογαριασμό πυρόπληκτων που θα περιλαμβάνει εκτός από την κρατική βοήθεια αποκατάστασης και δωρεές φίλων μέχρι την αξία του σπιτιού.

Τα αιτήματα συνεχώς επικαιροποιούνται μιας και νέες ανάγκες συνεχώς αναδεικνύονται

ΧΥΤΑ ΦΥΛΗΣ

Δεν έχουμε δυο ζωές, για να τους χαρίσουμε αυτή

Τέρμα πια στο αίσχος της χωματεράς - Να κλείσει εδώ και τώρα ο ΧΥΤΑ Φυλής. Με αυτό το σύνθημα και το αίτημα για «Διαχείριση απορριμμάτων σε όφελος του λαού» κάλεσαν τα σωματεία, οι σύλλογοι και οι ομάδες γυναικών της ΟΓΕ τον λαό της δυτικής Αθήνας σε παραστάσεις διαμαρτυρίας στο περιφερειακό συμβούλιο, κινητοποιήσεις τόσο στα Άνω Λιόσια όσο και στον Υπουργείο Εσωτερικών.

Αποτέλεσε συνέχεια των κινητοποιήσεων του εργατικού, λαϊκού κινήματος εδώ και δεκαετίες για την απομάκρυνση του ΧΥΤΑ Φυλής, που εξακολουθεί να λειτουργεί και να επεκτείνεται. Αποτελεί υγειονομική «βόμβα» για την υγεία του λαού και της νεολαίας της Δυτικής Αθήνας και του Θριασίου. Πάνω από μισό αιώνα, συνεχίζει να υποβαθμίζει τη ζωή των εργατικών, λαϊκών οικογενειών της περιοχής.

Λίγες μέρες πριν την κινητοποίηση, υπήρξαν δημοσιεύματα που ανέφεραν ότι η σημερινή διοίκηση του Δήμου Φυλής, που πρόσφατα πήρε τα εύσημα από τον πρωθυπουργό, απέκρυψε τα αποτελέσματα μελέτης για τις επιπτώσεις από τη λειτουργία της χωματεράς. Εύλογα ο εργατικός, λαϊκός κόσμος στην περιοχή αναρωτήθηκε για τους λόγους της στάσης της δημοτικής αρχής, η οποία στηρίζει την προπαγάνδα της στο βασικό σλόγκαν «χωματερά=χρήμα και ανάπτυξη για την περιοχή».

Το τι σημαίνει η λειτουργία του ΧΥΤΑ Φυλής και τι συνέπειες έχει στην υγεία των κατοίκων της περιοχής αποκαλύπτουν τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής σύμφωνα με τα οποία την περίοδο 1999-2015 το ποσοστό των θανάτων από καρκίνους στην Δυτική Αθήνα έχει αυξηθεί κατά 31,7% έναντι 10 % στην υπόλοιπη περιφέρεια.

Ο υπερκορεσμός του ΧΥΤΑ Φυλής και η επιλογή του παλιού λατομείου Μουσαμά, που βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής από το θέατρο Πέτρας και από τα σπίτια στην Πετρούπολη, ως κατάλληλος χώρος για την ταφή μεγάλης ποσότητας των υπολειμματικών αποβλήτων της Αττικής, αποτέλεσε μια ακόμα σπίθα για να δυναμώσει η λαϊκή αγανάκτηση και να εκφραστούν οι αγωνιστικές διαθέσεις.

Οι εξελίξεις αυτές βρέθηκαν στο επίκεντρο της συζήτησης των ΔΣ, των ΓΣ των Συλλόγων και Ομάδων της ΟΓΕ στην περιοχή, δεκάδων εργατικών σωματείων, ενώσεων αυτοσπασχολούμενων, συλλόγων γονέων και κηδεμόνων, πολιτιστικών συλλόγων, ενώ οργανώθηκε και κοινή σύσκεψη. Μοιράστηκε η ανακοίνωση- κάλεσμα για την κινητοποίηση, σε χιλιάδες οικογένειες, ανάμεσά τους πολλές γυναίκες, στην οποία φωτίζονταν οι ευθύνες της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων, της Περιφέρειας Αττικής, διαχρονικά των δημοτικών αρχών Φυλής.

Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά: «Ο λαός της περιοχής αρκετά μάτωσε με την αντιλαϊκή επίθεση που δέχεται διαχρονικά από όλες τις κυβερνήσεις. Σαν να μην έφταναν οι περικοπές στους μισθούς και στις συντάξεις, η φοροληστεία, η ανεργία και η φτώχεια,

η έλλειψη βασικών υποδομών αντιπλημμυρικής και αντισεισμικής προστασίας, μας καταδικάζουν να ζούμε δίπλα στη χαβούζα της χωματεράς. Για την κατάσταση αυτή δε φταίει το "κακό το ριζικό". Υπάρχουν ευθύνες και έχουν ονοματεπώνυμο». Ενώ συνέχιζε αναδεικνύοντας τις ευθύνες της σημερινής και των προηγούμενων κυβερνήσεων «... που προωθούν την περαιτέρω εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση του τομέα διαχείρισης των αποβλήτων, την πιο μεγάλη εκμετάλλευση των εργαζομένων του κλάδου, την παραπέρα υποβάθμιση του περιβάλλοντος και την ανοχή απέναντι στην ασυδοσία του βιομηχανικού κεφαλαίου που σπέρνει κατά βούληση τα τοξικά και άλλα επικίνδυνα απόβλητά του».

Είναι αλήθεια ότι τα σκουπίδια και η διαχείριση τους είναι χρυσός. Είναι ένας τομέας που μπορεί να φέρει πολλά κέρδη σε μια σειρά επιχειρηματικούς ομίλους. Για αυτό οι υπηρεσίες καθαριότητας των δήμων είναι απογυμνωμένες από προσωπικό και εξοπλισμό, ενώ η συστηματική απαξίωση τους στόχο έχει να προετοιμαστεί το έδαφος για τους ιδιώτες. Την ίδια στιγμή η χωροθέτηση κατάλληλων χώρων προσκρούει στο γεγονός ότι η γη είναι εμπόρευμα.

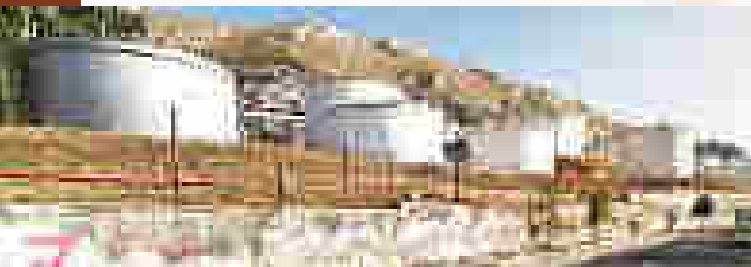
Στην ανακοίνωση των μαζικών φορέων τονίζονταν ακόμη: «Οι φασίστες δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής ασχολήθηκαν με τη χωματερή για να ανακοινώσουν τον υποψήφιό τους για τις δημοτικές εκλογές... Είναι εχθροί των αγώνων του λαού και πρέπει να απομονωθούν.»

Οι πρωτοβουλίες των σωματείων και των φορέων της περιοχής θα συνεχιστούν. Οι γυναίκες των Σ/Ο της ΟΓΕ θα είναι μπροστά και σ' αυτόν τον αγώνα βάζοντας στο επίκεντρο τις ανάγκες τις δικές τους και των οικογενειών τους.

ΠΕΡΑΜΑ

Να φύγουν τώρα τα «καζάνια του θανάτου»

Το προηγούμενο διάστημα στην περιοχή του Περάματος η κατασκευή νέας προβλήτας πετρελαιοειδών στο λιμάνι του Πειραιά επανέφερε το θέμα των «καζανιών του θανάτου», τα οποία είχαν απενεργοποιηθεί για περίπου 20 χρόνια, μετά από συνεχόμενες κινητοποιήσεις των κατοίκων του Περάματος. Όμως με βάση το νέο επενδυτικό σχέδιο της COSCO για τον ΟΛΠ, δημιουργείται εκ νέου κινητικότητα των εταιρειών πετρελαίου και ενδιαφέρον της COSCO για την επαναλειτουργία τους.

Οι συνέπειες και οι κίνδυνοι θα είναι τεράστιοι για το λαό του Περάματος. 149 δεξαμενές γεμάτες πετρελαιοειδή δημιουργούν μια «βόμβα» στο κέντρο της πόλης, επάνω στο δρόμο, που είναι ο μοναδικός δρόμος διαφυγής σε περίπτωση ατυχήματος - εγκλήματος, δίπλα σε σχολεία, στα οποία φοιτούν πάνω από 1000 μαθητές. Η καθημερινή φθορά του ανθρώπινου οργανισμού είναι εξίσου τεράστια, όταν οι ίδιες οι εταιρίες πετρελαιοειδών ομολογούσαν ότι κάθε χρόνο διαχέονται στον αέρα περίπου 300 τόνοι πετρελαιοειδών.

Η Ένωση Συλλόγων Γονέων Περάματος κινητοποιήθηκε άμεσα. Οι γονείς μέσα από τους συλλόγους τους με αποφάσεις των ΔΣ για κινητοποίηση προχώρησαν σε σύσκεψη φορέων, που συμμετείχε δραστήρια κι ο Σύλλογος Γυναικών Περάματος «ΕΣΤΙΑ της ΓΥΝΑΙΚΑΣ» (μέλος της ΟΓΕ). Με πλούσια δράση, ανακοινώσεις, εξορμήσεις σε κάθε γωνιά του Περάματος, προετοιμάστηκε η πρώτη κινητοποίηση. Μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικοί, στις 29 Μάρτη, έδωσαν μια πρώτη δυναμική απάντηση. Συμμετείχαν 500 άτομα, εκ των οποίων περίπου 350 ήταν μαθητές. Στη συνέχεια οργανώσαμε πολύμορφη εκδήλωση σε πλατεία του Περάματος με εικαστικές δημιουργίες μαθητών, με χορωδιακά σχήματα, με εργαστήρι ζωγραφικής. Οι δημιουργίες των μικρών μαθητών αποτύπωσαν με τον πιο γλαφυρό τρόπο το μήνυμά τους: Να φύγουν τώρα τα καζάνια του θανάτου. Ο χώρος να δοθεί στο λαό του Περάματος, να γίνει χώρος πράσινου με παιδικές χαρές και αθλητικούς χώρους για τα παιδιά μας, που τόσο στερούνται σήμερα.

Το άνοιγμα του θέματος, οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις ανησύχησαν τη Δημοτική Αρχή Περάματος- ΣΥΡΙΖΑ βλέπετε- και με ανακοινώσεις και συνεντεύξεις του δημάρχου, προσπάθησε να πείσει ότι αγωνίζεται ενάντια στην επαναλειτουργία τους. Μα ο διαχωρισμός που κάνει σε ενεργά και ανενεργά καζάνια επι-

Ειρήνη Καλαϊτζή
πρόεδρος Ένωσης Συλλόγων Γονέων Περάματος
μέλος του συλλόγου Περάματος η «Εστία της γυναίκας»

βεβαιώνει ότι δεν είναι στον προσανατολισμό της δημοτικής αρχής η μετεγκατάσταση.

Αποκαλυπτική ήταν και η ημερίδα που οργάνωσε ο Δήμος. Από τη μια η συντριπτική πλειοψηφία των επιστημόνων τάχθηκε ενάντια στην λειτουργία των καζανιών δίπλα στα σπίτια μας, από την άλλη οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης και της ΝΔ συμφώνησαν ότι πρέπει να σωπάσει ο περαμαϊκός λαός, να μη φωνάζει και να μην κινητοποιείται και χαλάσει το κλίμα "εμπιστοσύνης", που χρειάζονται οι επιχειρηματικοί όμιλοι για την ανάπτυξη τους. Συγχρόνως παρέπεμψαν το θέμα στο μακρινό μέλλον, όταν θα έχει βρεθεί χώρος και οικονομικοί πόροι ώστε να μετεγκατασταθούν οι δεξαμενές.

Στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας δεν διστάζουν να φέρνουν νέους κινδύνους δίπλα στα σπίτια, δίπλα στα σχολεία. Η «δίκαιη ανάπτυξη» που ευαγγελίζεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έχει ως κριτήριο το κέρδος. Κέρδη για τους ομίλους και βάρβαρους όρους εργασίας για τους εργαζομένους και επικίνδυνες συνθήκες ζωής για τις εργατικές, λαϊκές οικογένειες, στήριξη επιχειρηματικών σχεδίων και χιλιάδες τόνοι πετρελαιοειδών δίπλα από τα σχολεία των παιδιών μας.

Η Δημοτική Αρχή σε συμφωνία με την Cosco παραχώρησε μέρος της έκτασης του όρμου Αρμού στην Cosco, με στόχο την επιπλέον επέκταση της προβλήτας III, που σχετίζεται με τα πετρελαιοειδή. Στην πράξη αμφισβητείται μια περιοχή που κατακτήθηκε με αγώνες, παραδίδοντας στα μεγάλα επιχειρηματικά σχέδια μια από τις ελάχιστες προσβάσεις στη θάλασσα και ελεύθερες περιοχές για τους κατοίκους του Περάματος. Ίσως να είμαστε και ο μόνος Δήμος στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής, που δεν λειτουργεί ούτε μια παιδική χαρά, που δεν έχει ούτε ένα γήπεδο για να αθληθούν οι νέοι της πόλης μας.

Ξέρουμε καλά ότι το όλο ζήτημα δεν τελειώνει άμεσα. Συνεχίζουμε πιο δυναμικά τον αγώνα, γιατί είναι αγώνας για τη ΖΩΗ. Δεν θα αφήσουμε κανέναν να παίξει με τις ζωές μας και τις ζωές των παιδιών μας.

Υποκρισία για την προστασία του περιβάλλοντος

Κυβερνήσεις, ΜΜΕ, περιβαλλοντικές οργανώσεις, επιχειρηματικοί όμιλοι, μας «βομβαρδίζουν» με υποκριτικά μηνύματα «ευαισθητοποίησης» για το περιβάλλον.

Η «σωτηρία του πλανήτη», η «ανάπτυξη περιβαλλοντικής συνείδησης», η προστασία των θαλασσών, των δασών και πολλά ακόμα. Κύριος στόχος να εμπεδώσουμε την αντίληψη ότι το θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος, της δημόσιας υγείας, είναι δική μας υπόθεση, άρα και δική μας ευθύνη. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι φέτος το μήνυμα του ΟΗΕ με αφορμή τη Μέρα Περιβάλλοντος, στις 6 Ιούνη, αφορούσε τη «μάστιγα των πλαστικών μιας χρήσης», κάτι που ούτε λίγο - ούτε πολύ ανάγεται σε μείζον ζήτημα. Καταλήγει όμως να φωτογραφίζει ως ένοχο για την καταστροφή του περιβάλλοντος όποιον χρησιμοποιεί πλαστική σακούλα στο σούπερ μάρκετ ή όποιον πίνει καφέ με πλαστικό καλαμάκι κ.λπ., ενώ κατά κανόνα πίσω από τέτοιες «συστάσεις» κρύβονται μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και επιχειρηματικοί πόλεμοι ανάμεσα σε ισχυρά μονοπώλια, ακόμα και κράτη.

Ο βασικός ένοχος για την υποβάθμιση και την καταστροφή του περιβάλλοντος πρέπει να αποσιωπηθεί, να κρυφτεί ότι δεν είναι άλλος από τους επιχειρηματικούς ομίλους που καταληστεύουν τους φυσικούς πόρους του πλανήτη, προκειμένου να εξασφαλίσουν τα κέρδη τους.

Πρέπει να «κουκουλωθούν» οι ευθύνες για το έγκλημα – τραγωδία της γέφυρας στη Γένοβα της Ιταλίας, που θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί, αν είχε κατεδαφιστεί, και δεν ήταν μόνο το «κόστος», που την κρατούσε στη θέση της. Πρέπει να αποσιωπηθεί ότι η ιδιωτικοποίηση του οδικού δικτύου από όλες τις κυβερνήσεις στόχευε και στοχεύει στη μείωση των κρατικών δαπανών για σύγχρονες και ασφαλείς υποδομές, αλλά και στην κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων από την εκμετάλλευση των αυτοκινητόδρομων.

Πρέπει να «εφεύρουν» ενόχους για την «υγειονομική βόμβα» του ΧΥΤΑ της Φυλής και να αποσιωπήσουν ότι η διαχείριση των απορριμμάτων είναι μεγάλο πεδίο κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Πρέπει να μάθουν τους κατοίκους του Περάματος να ζουν με την απειλή μιας «βόμβας» στο κέντρο της πόλης, επάνω στο μοναδικό δρόμο διαφυγής σε περίπτωση ατυχήματος - εγκλήματος, δίπλα σε σχολεία, στα οποία φοιτούν πάνω από 1000 μαθητές, καθώς το νέο επενδυτικό σχέδιο της COSCO για τον ΟΛΠ, επανέφερε το θέμα της επαναλειτουργίας των «καζανιών του θανάτου» των εταιρειών πετρελαίου.

Αυτή είναι η πολιτική, που θυσιάζει ανθρώπινες ζωές και περιβάλλον, περιφρονεί επιδεικτικά τους κανόνες ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους, στους δρόμους, στη θάλασσα, στον αέρα, παντού. Όλα αυτά για να χαρίσει νέα κέρδη στους βιομήχανους, στους τραπεζίτες, στους εφοπλιστές και τους μεγαλεμπόρους. Θυσιάζει τα λαϊκά δικαιώματα στο βωμό των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων.

**Οι ζωές οι δικές μας και των παιδιών μας δε χωράνε στα κέρδη τους!
Παλεύουμε για μια κοινωνία που θα εξασφαλίζει όλες τις σύγχρονες
ανάγκες μας και που θα προστατεύει το περιβάλλον.**

Η θέση των γυναικών στο εργατικό δυναμικό

Τάκης Σούλιος
Δρ οικονομικών επιστημών, εκπαιδευτικός

Στο πλαίσιο της παρούσας αναφοράς προσπαθούμε να ανιχνεύσουμε την θέση των γυναικών στο εργατικό δυναμικό.

Το βασικό εργαλείο για την αποτύπωση αυτή προέκυψε μέσα από την επεξεργασία των στοιχείων της έρευνας εργατικού δυναμικού (ΕΕΔ) της ΕΛΣΤΑΤ, για την περίοδο 1981 έως 2016, καρπός της οποίας είναι ο πίνακας 1, στον οποίο παρουσιάζεται η εξέλιξη του συνολικού εργατικού δυναμικού άνω των 15 ετών και των δύο φύλων και ο πίνακας 2, στον οποίο παρουσιάζεται η εξέλιξη του εργατικού δυναμικού και των δύο φύλων για τις ηλικίες 15 έως 29 ετών. Πριν προχωρήσουμε στην διερεύνηση των ερωτημάτων είναι χρήσιμο να αναφερθούμε στις επί μέρους κατηγορίες που αναφέρονται στους πίνακες και βέβαια να τονίσουμε ότι ο τρόπος με τον οποίο παράγονται αυτές οι κατηγορίες είναι ιδιαίτερα προβληματικός καθώς υπαγορεύεται από τις ανάγκες της πολιτικής που υπηρετεί τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων:

α) **Ο πληθυσμός εργάσιμης ηλικίας.** Ο πληθυσμός κάθε χώρας χωρίζεται, με κριτήριο την δυνατότητα συμμετοχής ή μη στο εργατικό δυναμικό, σε δύο τμήματα. Οι κάτω των 15 ετών, οι οποίοι δεν επιτρέπεται, βάσει του νόμου, να συμμετέχουν στο εργατικό δυναμικό, και οι άνω των 15 ετών οι οποίοι δύνανται να συμμετέχουν στον εργατικό δυναμικό και αποτελούν τον Πληθυσμό εργάσιμης ηλικίας.

β) **Εργατικό δυναμικό.** Αποτελεί μέρος του πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας και συντίθεται από το άθροισμα των απασχολούμενων και των διαθέσιμων για εργασία δηλ των ανέργων. Αντί του όρου «εργατικό δυναμικό» χρησιμοποιείται και ο όρος «οικονομικά ενεργοί». Το υπόλοιπο μέρος του πληθυσμού εργάσιμης ηλικίας αποτελείται από τους «Μη οικονομικά ενεργούς» στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι συνταξιούχοι, οι φυλακισμένοι, οι στρατιώτες, οι γυναίκες οι οποίες ασχολούνται αποκλειστικά με το νοικοκυριό κ.α. Στην βάση αυτή υπολογίζεται και ο δείκτης των οικονομικά ενεργών, ή αλλιώς δείκτης συμμετοχής, ο οποίος προκύπτει από την διαίρεση του εργατικού δυναμικού με τον πληθυσμό εργάσιμης ηλικίας.

γ) **Απασχολούμενοι.** Είναι τμήμα του εργατικού δυναμικού και σ' αυτό υπάγονται όσοι εργάζονται έστω και για μία ώρα την εβδομάδα.

δ) **Άνεργοι.** Είναι και αυτοί τμήμα του εργατικού δυναμικού και σ' αυτό συγκαταλέγονται όσοι δεν εργάζονται, είναι όμως διαθέσιμοι να αναλάβουν εργασία και προπαντός ψάχνουν ενεργητικά για εργασία. Από την κατηγορία αυτή προκύπτει το ποσοστό ανεργίας το οποίο είναι αποτέλεσμα της διαίρεσης του αριθμού των ανέργων προς το εργατικό δυναμικό (βλέπε στήλη δ/β και των δύο πινάκων).

Μετά τις αναγκαίες διευκρινίσεις μπορούμε να προχωρήσουμε στην διερεύνηση των ερωτημάτων:

1. Είναι οι γυναίκες περισσότερες από τους άνδρες;

Από τα δεδομένα του πίνακα 1, στήλη α, φαίνεται ότι οι γυναίκες εργάσιμης ηλικίας με βάση την αστική στατιστική, πράγματι, υπερσχύουν, αριθμητικά, των ανδρών. Εν τούτοις εάν εξετάσουμε τον (αριθμητικό) λόγο των γυναικών προς τους άνδρες (Γ/Α) τότε θα

δούμε ότι η εικόνα αυτή φαίνεται να θολώνει. Συγκεκριμένα ενώ για το 1981 ο λόγος αυτός διαμορφωνόταν στο 1,11 δηλαδή στους 100 άνδρες αντιστοιχούσαν 111 γυναίκες, για το 2016 ο λόγος αυτός διαμορφώνεται στο 1,07 δηλαδή στις στους 100 άνδρες αντιστοιχούν 107 γυναίκες. Η τάση μείωσης της σχέσης αυτής είναι ισχυρή και αυτό φαίνεται από την ανάλυση του πληθυσμού των νεανικών ηλικιών από τον οποίο προκύπτει ότι ο λόγος

2. Ποια είναι η συμμετοχή των γυναικών στο εργατικό δυναμικό;

Για την περίοδο την οποία εξετάζουμε το σημαντικό στοιχείο δεν είναι τόσο το γεγονός ότι οι άντρες αποτελούν, πράγματι, το μεγαλύτερο μέρος του εργατικού δυναμικού, όσο η ραγδαία αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στην κοινωνική παραγωγή. Από τα δεδομένα του πίνακα 1 καταγράφεται ότι κατά την περίοδο 1981 έως 2016 περισσότερες από 976 χιλιάδες γυναίκες

ενεργές γυναίκες. Η τάση για μαζική είσοδο των γυναικών στο εργατικό δυναμικό επιβεβαιώνεται και στις νεαρές ηλικίες.

3. Ποια είναι η εξέλιξη της γυναικείας Απασχόλησης;

Την εξέλιξη της απασχόλησης πρέπει να την χωρίσουμε σε δύο περιόδους: στην περίοδο από το 1981 έως το 2008, κατά την διάρκεια της οποίας η οικονομία της αγοράς βρίσκεται στη φάση ανάπτυξης και στην περίοδο μετά το 2008 κατά την οποία εκδηλώνεται η οικονομική κρίση. Σύμφωνα λοιπόν με την στήλη (γ) του πίνακα 1, από το 1981 έως 2008, οι θέσεις εργασίας αυξήθηκαν κατά 1 εκατομμύριο εκ των οποίων οι 700 χιλιάδες αφορούσαν γυναίκες. Ότι όμως «χτίστηκε» μέσα σε 27 χρόνια έγινε φτερό στον άνεμο μέσα σε μόλις δύο χρόνια. Ειδικότερα από το 2011 έως το 2013, χάθηκαν πάνω από 1 εκατομμύριο θέσεις απασχόλησης.

Από την **ανάλυση κατά φύλο** φαίνεται ότι από το 1 εκατομμύριο των χαμένων θέσεων εργασίας οι περίπου 700 χιλιάδες αφορούν άνδρες και οι 300 χιλιάδες περίπου αφορούν γυναίκες. Αυτό επιβεβαιώνεται και στις νεαρές ηλικίες.

Αυτό που αυξάνεται και για τα δύο φύλα, ιδιαίτερα όμως για τις γυναίκες, είναι η ένταση της εκμετάλλευσης μέσα στους χώρους δουλειάς.

4. Είναι η ανεργία γένους θηλυκού;

Παρακολουθώντας την περίοδο μεταξύ των ετών 1981 έως 2008 βλέπουμε ότι η δεξαμενή των ανέργων αυξάνεται διαρκώς και αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι κατά την εν λόγω περίοδο το οικονομικό σύστημα σημειώνει μια σημαντική ανάπτυξη. Συγκεκριμένα από τις 148 χιλιάδες το 1981 το ύψος των ανέργων αυξάνεται στις 387 χιλιάδες το έτος 2008 σημειώντας μια μεταβολή κατά 161,4%. Από τα δεδομένα φαίνεται ότι το ύψος των ανέργων εκτοξεύεται πάνω από το 1 εκατομμύριο σημειώνοντας αύξηση 191,7% για την περίοδο μεταξύ 2008

ΕΤΟΣ	ΦΥΛΟ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ Άνω των 15 Εργάσιμη Ηλικία (α)	ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ (β)	ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ (γ)	ΑΝΕΡΓΟΙ (δ)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΕΡΓΙΑΣ (δ/β)	ΔΕΙΚΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΕΡΓΩΝ (β/α)
1981	ΑΝΔΡΕΣ	3449,8	2502,6	2420,8	81,8	3,27%	72,54%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	3846,9	1171,5	1104,9	66,6	5,69%	30,45%
	ΣΥΝΟΛΟ	7296,7	3674,1	3525,7	148,4	4,04%	50,35%
1990	ΑΝΔΡΕΣ	3889,8	2516,7	2409,3	107,4	4,27%	64,70%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	4256,2	1483,5	1309,7	173,8	11,72%	34,86%
	ΣΥΝΟΛΟ	8146,0	4000,2	3719,0	281,2	7,03%	49,11%
2000	ΑΝΔΡΕΣ	4297,0	2781,2	2573,1	208,1	7,48%	64,72%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	4542,9	1830,8	1515,4	315,4	17,23%	40,30%
	ΣΥΝΟΛΟ	8839,9	4612,0	4088,5	523,5	11,35%	52,17%
2008	ΑΝΔΡΕΣ	4577,1	2937,3	2786,7	150,6	5,13%	64,17%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	4858,1	2061,0	1823,7	237,3	11,51%	42,42%
	ΣΥΝΟΛΟ	9435,2	4998,3	4610,4	387,9	7,76%	52,98%
2013	ΑΝΔΡΕΣ	4489,1	2734,5	2065,3	669,2	24,47%	60,91%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	4820,4	2109,0	1447,9	661,1	31,35%	43,75%
	ΣΥΝΟΛΟ	9309,5	4843,5	3513,2	1330,3	27,47%	52,03%
2016	ΑΝΔΡΕΣ	4441,8	2656,8	2129,3	527,5	19,85%	59,81%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	4771,0	2148,2	1544,3	603,9	28,11%	45,03%
	ΣΥΝΟΛΟ	9212,8	4805,0	3673,6	1131,4	23,55%	52,16%

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ Ε.Ε.Δ. (επεξεργασία)

Πίνακας 1. Πληθυσμός, εργατικό δυναμικό άνω των 15 ετών κατά φύλο (χιλιάδες)

των νέων γυναικών προς τους νέους άνδρες το 1981 ήταν 1,19 δηλαδή σε 100 νέους άνδρες αντιστοιχούσαν 119 νέες γυναίκες, ενώ το 2016 αυτός διαμορφώνεται στο 0,96 δηλαδή σε 100 νέους άνδρες αντιστοιχούν 96 νέες γυναίκες. Γενικότερα ενώ οι γυναίκες υπερίσχυαν αριθμητικά των ανδρών έως την δεκαετία του '90 σε όλες τις ηλικιακές κατηγορίες, από την δεκαετία του 2000 και εντεύθεν οι άνδρες υπερισχύουν των γυναικών στην ηλικιακή κατηγορία 15-29, ενώ στην ηλικιακή κατηγορία 30-45, η σχέση είναι ένα προς ένα.

εντάχθηκαν στο εργατικό δυναμικό σημειώνοντας μια αύξηση της τάξης του 83,4%, ενώ την ίδια περίοδο η συμμετοχή των ανδρών αυξήθηκε κατά μόλις 154 χιλιάδες, ποσοστιαία αύξηση 6,2%. Η μαζική είσοδος των γυναικών στην αγορά εργασίας είχε σαν αποτέλεσμα να επηρεαστεί ο (αριθμητικός) λόγος των οικονομικά ενεργών γυναικών προς τους οικονομικά ενεργούς άνδρες (Γ/Α). Συγκεκριμένα ενώ κατά το 1981 η σχέση των οικονομικά ενεργών γυναικών προς τους οικονομικά ενεργούς άνδρες ήταν 0,47, δηλαδή σε κάθε 100 άνδρες αντιστοιχούσαν μόλις 47 γυναίκες, για το 2016 ανέρχεται στο 0,80, δηλαδή για κάθε 100 άνδρες να αντιστοιχούν, πλέον, 80 οικονομικά

ΕΤΟΣ	ΦΥΛΟ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ 15 ΕΩΣ 29 ΕΤΩΝ (εργάσιμη ηλικία) (α)	ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ (β)	ΑΠΑΣΧΟ- ΛΗΣΗ (γ)	ΑΝΕΡΓΟΙ (δ)	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΕΡΓΙΑΣ δ/β	ΔΕΙΚΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΕΡΓΩΝ β/α
1981	ΑΝΔΡΕΣ	854,8	513,2	469,6	43,5	8,48%	60,04%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	1017,8	339,1	290,4	48,6	14,33%	33,32%
	ΣΥΝΟΛΟ	1872,6	852,3	760,0	92,1	10,81%	45,51%
1990	ΑΝΔΡΕΣ	949,5	563,5	499,8	63,6	11,29%	59,35%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	1045,8	448,1	333,3	114,8	25,62%	42,85%
	ΣΥΝΟΛΟ	1995,3	1011,6	833,1	178,4	17,64%	50,70%
2000	ΑΝΔΡΕΣ	1136,6	678,7	566,9	111,8	16,47%	59,71%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	1104,2	539,0	371,1	168,0	31,17%	48,81%
	ΣΥΝΟΛΟ	2240,8	1217,7	938,0	279,8	22,98%	54,34%
2008	ΑΝΔΡΕΣ	1038,6	588,8	515,9	72,8	12,36%	56,69%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	1015,1	463,3	365,6	97,7	21,09%	45,64%
	ΣΥΝΟΛΟ	2053,7	1052,1	881,5	170,5	16,21%	51,23%
2013	ΑΝΔΡΕΣ	890,0	478,7	260,9	217,8	45,50%	53,79%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	881,1	403,9	192,2	211,7	52,41%	45,84%
	ΣΥΝΟΛΟ	1771,1	882,6	453,1	429,5	48,66%	49,83%
2016	ΑΝΔΡΕΣ	849,2	423,7	280,2	143,5	33,87%	49,89%
	ΓΥΝΑΙΚΕΣ	813,5	347,3	194,8	152,5	43,91%	42,69%
	ΣΥΝΟΛΟ	1662,7	771,0	475,0	296,0	38,39%	46,37%

ΕΛΣΤΑΤ Ε.Ε.Δ. (Επεξεργασία)

Πίνακας 2. Πληθυσμός, εργατικό δυναμικό 15-29 ετών, κατά φύλο (χιλιάδες)

έως 2016. Εάν τώρα στην ανάλυσή μας βάλουμε την παράμετρο του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ), που δείχνει τον πλούτο που παράγεται στην ελληνική οικονομία για κάθε έτος, τότε θα δούμε ότι παρά το γεγονός ότι αυτός ο πλούτος αυξήθηκε από τα 52,4 δις δολάρια το 1981 στα 194,6 δις δολάρια το 2016, δηλαδή αυξήθηκε κατά 3,7 φορές, το ύψος των ανέργων εκτοξεύτηκε από τις 148 χιλιάδες το 1981 στο 1 εκατομμύριο 131

χιλιάδες το 2016 αυξήθηκε δηλαδή κατά 662,4% ή κατά 7,6 φορές.

Τα δεδομένα αυτά καταρρίπτουν το όμορφο παραμύθι με το οποίο η κυρίαρχη αντίληψη προσπαθεί να σαγηνεύσει τα λαϊκά στρώματα, ότι δηλαδή η οικονομική ανάπτυξη οδηγεί σε μείωση της ανεργίας άρα και σε βελτίωση των όρων ζωής.

Αυτό όμως που καθιστά αδιαμφισβήτητο το θλιβερό προνόμιο των γυ-

ναϊκών να υπερέχουν των ανδρών στο ζήτημα της ανεργίας, προκύπτει από την εξέταση του **ποσοστού ανεργίας** το οποίο εμφανίζεται στην στήλη (δ/β) και των δύο πινάκων. Από την εξέταση του ποσοστού ανεργίας προκύπτει ότι το ποσοστό των ανέργων γυναικών είναι πάντοτε υψηλότερο από το αντίστοιχο των ανδρών καθ' όλη την εξεταζόμενη περίοδο. Έτσι το 1981 το ποσοστό των γυναικών είναι 1,7 φορές μεγαλύτερο από αυτό των ανδρών (5,69% έναντι 3,27%), το 2008 είναι 2,2 φορές μεγαλύτερο (11,51% έναντι 5,13%) και το 2016 είναι 1,4 φορές μεγαλύτερο (28,11% έναντι 19,85%). Ανάλογη εικόνα προκύπτει από την εξέταση των νεαρών ηλικιών.

Επομένως, παρά την παρατηρούμενη τάση μείωσης της διαφοράς μεταξύ ανδρών και γυναικών, η ανεργία όπως και η υποαπασχόληση, έχουν «γυναικεία χαρακτηριστικά». Υπάρχει, όμως κάποιος ειδικός λόγος που οδηγεί σ' αυτό; Είναι απότοκο κάποιου σύγχρονου «προπατορικού αμαρτήματος», μιας νέας θεοδικίας αυτό που οδηγεί τις περισσότερες γυναίκες σε «έξωση» από τον αισθησιακό κήπο της «Εδέμ» της εργασίας; Τίποτε απ' όλα αυτά. Η εξήγηση είναι απλή και χιλιοειπωμένη και πρέπει να την αναζητήσουμε στις διακρίσεις που βιώνει η γυναίκα στην κοινωνία, στην οικογένεια στη σύγχρονη εκμεταλλευτική κοινωνία, όπως και σε κάθε εκμεταλλευτικό σύστημα.

Η ανεργία και η υποαπασχόληση έχουν το πρόσωπο της γυναίκας. Οι κοινωνικοί όροι που θα δώσουν λύση στο γυναικείο πρόβλημα δεν μπορεί να προκύψουν μέσα από τους ανελέητους μηχανισμούς της αγοράς οι οποίοι εξυπηρετούν τις ανάγκες των μονοπωλίων, αλλά μέσα από την οργάνωση και δράση των γυναικών για μια ζωή χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Μόνο τότε μπορεί να απαλλαγούν οι γυναίκες και οι άνδρες από το βάσανο και το άγχος της επιβίωσης.

Η ισότητα ως «εργαλείο» για ακόμα μεγαλύτερη εκμετάλλευση

Ευτυχία Χαϊντούτη
Μέλος του Δ.Σ. της ΟΓΕ

Οι υπολογισμοί των απωλειών όσον αφορά τα οικονομικά μεγέθη, όπως και οι αναλύσεις για τα «διαφυγόντα κέρδη» των επιχειρηματικών ομίλων, λόγω των μικρότερων ποσοστών συμμετοχής των γυναικών σε σύγκριση με τους άνδρες στην αγορά εργασίας, μπορούν να γεμίσουν ολόκληρους τόμους. Ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί, επιχειρηματικοί κολοσσοί, κυβερνήσεις και «δεξαμενές σκέψης» επιχειρηματολογούν σταθερά γύρω από τους λόγους για τους οποίους «η ισότητα συμφέρει». Οι ίδιοι επαναλαμβάνουν σε κάθε ευκαιρία τη γνωστή επιχειρηματολογία η οποία παρουσιάζει τις «ευέλικτες» εργασιακές σχέσεις ως μια «επιλογή» που μπορεί «να διευκολύνει την ισορροπία μεταξύ ζωής και εργασίας» και επομένως ...συμφέρει τις γυναίκες.

Περισσότερη απασχόληση, πιο ευέλικτη και προσαρμοσμένη στις αξιώσεις των επιχειρήσεων

«Ο αριθμός των εργαζομένων έφθασε σε νέα επίπεδα ρεκόρ», πανηγυρίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέσα από τις σελίδες της ετήσιας επισκόπησης της απασχόλησης και των κοινωνικών εξελίξεων στην Ευρώπη για το 2017 (ESDE), που δημοσιοποίησε στα μέσα του Ιούλη. Όπως διαπιστώνει, κατά τη διάρκεια των τελευταίων 15 ετών το ποσοστό της «τυπικής απασχόλησης», που περιγράφει την εργασία αορίστου χρόνου και πλήρους ωραρίου, έχει υποχωρήσει κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες στο σύνολο της απασχόλησης: Από 62% το 2002 μειώθηκε σε 59% το 2016 στην ΕΕ των 28. Στην αύξηση των δεικτών της «απασχόλησης» και στην επέκταση της «ευελιξίας» κινητήριο μοχλό αποτελεί η αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στο εργατικό δυναμικό.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όχι μόνο δεν κρύβει λόγια αλλά επιχαίρει προκλητικά για τις «νέες ευκαιρίες» που φέρνουν «οι αλλαγές στον κόσμο της εργασίας», διαφημίζοντας την «ευελιξία» ως τη λύση για «καλύτερη ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής

και ιδιωτικής ζωής». ΕΕ και κυβερνήσεις εκμεταλλεύονται το γεγονός ότι οι γυναίκες είναι επιφορτισμένες με την ευθύνη για τη φροντίδα των παιδιών, των ηλικιωμένων, συνολικά των αναγκών της οικογένειας, καθώς οι δομές και οι υπηρεσίες που θα μπορούσαν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες αυτές είτε είναι ανύπαρκτες είτε κοστίζουν πολύ ακριβά για τις εργαζόμενες. Έτσι, αντιμετωπίζοντας τη φροντίδα των παιδιών και των ηλικιωμένων, όπως και όλες τις ανάγκες της οικογένειας, ως ατομική υπόθεση, η Επιτροπή βρίσκει στην «ισορροπία» οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής ένα ακόμα εργαλείο για να γενικεύει τις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις σε όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του εργατικού δυναμικού.

Οι προτάσεις για μια «καλή ευελιξία» και οι ενθουσιώδεις υποστηρικτές τους

Στην όλη συζήτηση γύρω από την «ισορροπία» ανάμεσα στην εργασία και την οικογένεια, κομβική θέση κατέχει το ζήτημα του εργάσιμου χρόνου. «Η συζήτηση για τον χρόνο εργασίας απομακρύνεται από τη συνηθισμένη πολωμένη συζήτηση στην οποία τα συνδικάτα ζητούν μικρότερους χρόνους εργασίας και οι εργοδότες επιδιώκουν μεγαλύτερη ευελιξία», διαπιστώνει η

Ευρωπαϊκή Επιτροπή κι έτσι «εξετάζονται νέες επιλογές, που εξισορροπούν τις ανάγκες των εργοδοτών και των εργαζομένων κατά περίπτωση». Γι' αυτό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή βγάζει το καπέλο στις συνδικαλιστικές οργανώσεις που δεν τάσσονται υπέρ μιας γενικής μείωσης του εργάσιμου χρόνου, ένα αίτημα το οποίο σπεύδει να αποδώσει σε εποχές που ανήκουν ανεπίστρεπτα στο παρελθόν, αλλά αναζητούν «λύσεις προσαρμοσμένες στις ανάγκες των εταιρειών και των εργαζομένων».

Ως παράδειγμα της προσπάθειας αυτής φέρνει τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν στις αρχές του 2018 η γερμανική συνδικαλιστική οργάνωση στον κλάδο του Μετάλλου IG Metall με την αντίστοιχη εργοδοτική ένωση, με βάση την οποία δίνεται η δυνατότητα να μειώνεται ή να αυξάνεται «σε ατομική βάση» ο χρόνος εργασίας. Πιο συγκεκριμένα, προβλέπεται πως εργαζόμενοι που έχουν μικρά παιδιά ή είναι επιφορτισμένοι με τη φροντίδα ηλικιωμένων, θα μπορούν να δουλεύουν με μειωμένο ωράριο, δηλαδή έως και 28 ώρες τη βδομάδα με ανάλογη μείωση των αποδοχών τους, για ένα διάστημα από 6 μήνες έως και 2 χρόνια. Παράλληλα, η άλλη όψη του νομίσματος περιλαμβάνει την «επιλογή» για επέκταση των εβδομαδιαίων ωρών εργασίας. Η συμφωνία αφορά ένα κρατίδιο αλλά θεωρείται ως πιλοτική με στόχο τη γενίκευση στο σύνολο της χώρας. Μάλιστα το εν λόγω συνδικάτο πανηγύρισε τη συμφωνία για τον «αυτοπροσδιορισμό του ωραρίου εργασίας» ισχυριζόμενο ότι «η ευελιξία δεν είναι πια προνόμιο μόνο του εργοδότη»...

Η παραπάνω συμφωνία απέσπασε τα εύσημα και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ως μια ρύθμιση που «εξασφαλίζει την καλύτερη δυνατή αντιστοιχία μεταξύ των ατομικών αναγκών των εργαζομένων και των οικονομικών συμφερόντων της επιχείρησης». Στο ίδιο μήκος κύματος, όμως, κινήθηκε και η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας (ILO). Σε πρόσφατη έκδοσή της («The Women at Work Initiative: The push for equality»), είδε στη δυνατότητα των εργαζομένων για «αυτονομία στην προσαρμογή των ωρών εργασίας», αλλά και των εργοδοτών «να απαιτούν πε-

ρισσότερες ή αναπρογραμματισμένες ώρες δουλειάς σε ορισμένες χρονικές στιγμές», ένα παράδειγμα «καλής ευελιξίας» αλλά και τον μοχλό της «νέας ώθησης για την ισότητα». Εξάλλου για την Οργάνωση, η υπερεκπροσώπηση των γυναικών στη μερική απασχόληση «μπορεί να θεωρηθεί ως ένα σύμπτωμα της ανισότητας», αλλά μπορεί να ιδωθεί και «ως ένα μέσο για την αντιμετώπισή της».

Πάλη για τις σύγχρονες ανάγκες στη δουλειά και τον ελεύθερο χρόνο

Στον αντίποδα της σημερινής πραγματικότητας, το δικαίωμα των γυναικών στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, με μέτρα προστασίας της μητρότητας και του γυναικείου οργανισμού, το δικαίωμα στον ελεύθερο χρόνο και στην ξεκούραση, μπορούν να γίνουν πραγματικότητα με τη γενική μείωση του εργάσιμου χρόνου, την κατοχύρωση σύγχρονων εργατικών δικαιωμάτων, τη δημιουργία και λειτουργία δημόσιων και δωρεάν κοινωνικών υπηρεσιών για τις ανάγκες της οικογένειας, των παιδιών και των ηλικιωμένων μελών της.

Το σημερινό επίπεδο ανάπτυξης της επιστήμης, της τεχνολογίας, των μέσων παραγωγής, γενικά της παραγωγικότητας της εργασίας, αντικειμενικά θα μπορούσε να εξασφαλίσει την ικανοποίηση των σύγχρονων κοινωνικών αναγκών, με την απαραίτητη προϋπόθεση να ξεπεραστεί το εμπόδιο που θέτει η οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνίας με κριτήριο το κέρδος των επιχειρηματικών ομίλων.

Θεμέλιο της «μεταμνημονιακής εποχής» η δουλειά και η ζωή λάστιχο

Η επέκταση της ημιαπασχόλησης, της εκ περιτροπής εργασίας και των συμβάσεων ορισμένου χρόνου διαμορφώνουν το τοπίο για τις εργαζόμενες και τους εργαζόμενους στη χώρα μας. Η κυριαρχία των «ευέλικτων» μορφών απασχόλησης επιβεβαιώνεται με μια ματιά στα στοιχεία του πληροφοριακού συστήματος «Εργάνη», που δίνει το ίδιο το υπουργείο Εργασίας.

Τα πιο πρόσφατα στοιχεία, που αφορούν τον Ιούλη του 2018, δείχνουν ότι οι προσλήψεις πλήρους απασχόλησης αποτέλεσαν το 45,31% επί των συνολικών προσλήψεων του συγκεκριμένου μήνα. Αναλυτικότερα, οι προσλήψεις μερικής απασχόλησης αντιστοιχούσαν στο 41,43% και οι προσλήψεις εκ περιτροπής απασχόλησης στο 13,26% του συνόλου. Το ισοζύγιο εξάλλου γι' αυτόν το μήνα ήταν αρνητικό, καθώς οι απολύσεις ήταν 8.610 περισσότερες από τις προσλήψεις.

Τα παραπάνω είναι μερικές μόνο πλευρές του ...λαμπρού «μεταμνημονιακού» μέλλοντος για το οποίο πανηγυρίζει καθημερινά η κυβέρνηση. Και είναι γνωστές στις γυναίκες που βλέπουν τη ζωή τους να γίνεται «λάστιχο» που τεντώνει κάτω από το βάρος των αντεργατικών νόμων, των εργοδοτικών αξιώσεων, της ανυπαρξίας και της ανεπάρκειας κοινωνικών υπηρεσιών και υποδομών που θεωρούνται «κόστος» και περιττό έξοδο για τις κυβερνήσεις που δίνουν όρκους πίστης στην ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

Η Κυριακή αργία δεν θα μπει στο μουσείο της Ιστορίας

Η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας δεν έρχεται από το πουθενά. Αποτελεί κομμάτι της επίθεσης των επιχειρηματικών ομίλων στον εργάσιμο χρόνο, είναι χτύπημα στη ζωή όλων των εργαζομένων και των οικογενειών τους, αυξάνει κατακόρυφα την εκμετάλλευσή τους. Η «απελευθέρωση» του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων, τα μέτρα για την εφαρμογή της εκ περιτροπής εργασίας, ο ενεργός και ανενεργός χρόνος, το διακεκομμένο ωράριο, η αποσύνδεση της λειτουργίας των καταστημάτων από το ωράριο εργασίας των εργαζομένων, τα ωρομίσθια, η πανσπερμία των ευέλικτων εργασιακών σχέσεων, είναι το χαλί πάνω στο οποίο πατάει η προσπάθεια για την κατάργηση της Κυριακής αργίας. Πρόκειται για ένα πλήθος αντεργατικών νόμων που έχει τη σφραγίδα όλων των κυβερνήσεων, όπως και της σημερινής, η οποία αποτελεί το «αγαπημένο παιδί» των μεγαλεμπόρων, των μεγαλοεπιχειρηματιών, των τραπεζιτών.

Ο αγώνας για τη νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακάτικης αργίας αποτελεί υπόθεση όλων των γυναικών της λαϊκής οικογένειας, των αυτοαπασχολούμενων και των εμποροϋπάλληλων, που γνωρίζουν από πρώτο χέρι τι σημαίνει έλλειψη ελεύθερου χρόνου για να ξεκουραστούν, για να τον αφιερώσουν στην οικογένεια και τα παιδιά τους. Είναι υπόθεση και των γυναικών των εργατικών, λαϊκών οικογενειών, που φτάνουν μόνο μέχρι τη βιτρίνα των καταστημάτων, επειδή τους λείπουν τα χρήματα και όχι οι μέρες για να ψωνίσουν. Οργάνωση και αγώνας είναι ο μόνος δρόμος για την υπεράσπιση του δικαιώματος των εμποροϋπάλληλων και αυτοαπασχολούμενων στο Εμπόριο.

Δεν τους χαρίζουμε την κυριακάτικη αργία

Η Ομοσπονδία γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ) δεν θα μπορούσε να λείψει από τη μάχη για να μην προστεθεί η Κυριακάτικη αργία στο κατάλογο των δικαιωμάτων, που σάρωσε ο αντιφαικός οδοστρωτήρας των επιχειρηματικών κολοσσών, της ΕΕ, των κυβερνήσεων. Την Τρίτη 12 Ιούνη το Προεδρείο της ΟΓΕ συμμετείχε σε κοινή σύσκεψη μαζί με αντιπροσωπείες από τα ΔΣ του Συλλόγου Εμποροϋπάλληλων Αθήνας (ΣΕΑ) και της Ομοσπονδίας Βιοτεχνικών Σωματείων Αθήνας (ΟΒΣΑ) προκειμένου να συζητηθεί και να συντονιστεί η κοινή τους δράση για το δικαίωμα εμποροϋπάλληλων και αυτοαπασχολούμενων στον ελεύθερο χρόνο, για την αγωνιστική διεκδίκηση της νομοθετικής κατοχύρωσης της κυριακάτικης αργίας.

Η κοινή ανακοίνωση στην οποία κατέληξαν είναι η εξής:

Δεν τους χαρίζουμε την κυριακάτικη αργία. Ο Σύλλογος Εμποροϋπάλληλων Αθήνας, η Ομοσπονδία Βιοτεχνικών Σωματείων Αττικής και η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας έχουμε χαράξει καιρό τώρα κοινό αγωνιστικό βηματισμό. Αφτηρία της προσπάθειας αυτής είναι τα κοινά προβλήματα και η αγωνιστική διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας με πυξίδα τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες. Ανάγκες που αφορούν το δικαίωμα στην ξεκούραση, στο δημιουργικό χρόνο με τις οικογένειές μας και το φιλικό μας περιβάλλον, στη διασκέδαση, στη δωρεάν πρόσβαση σε πολιτιστικές δράσεις, σε κάθε πεδίο των ενδιαφερόντων μας, στις φθινές, ποιοτικές διακοπές, στον ελεύθερο χρόνο.

Συνάδελφε, συναδέλφισσα,

απευθυνόμαστε σε σένα που ασφυκτιάς από την ανασφάλεια, τη σκληρή καθημερινότητα γεμάτη με υποχρεώσεις και χωρίς δικαιώματα. Σε καλούμε να δυναμώσουμε την αγωνιστική απάντηση απέναντι σε παλιά και νέα μέτρα για τη διεύρυνση του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων και την κατάργηση της κυριακάτικης Αργίας.

Η σημερινή κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες, υλοποιούν κατά γράμμα τις χρόνιες απαιτήσεις των εμπορικών πολυκαταστημάτων για ουσιαστική κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. Πριν από 4 χρόνια, η προηγούμενη κυβέρνηση χέρι-χέρι με την ΕΣΕΕ, έκανε τις 2 Κυριακές το χρόνο 7. Σήμερα, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ το πάει ένα βήμα παραπέρα. Ορίζει διάφορες γειτονίες της Αττικής ως «τουριστικές ζώνες» και «τουριστικές περιοχές», επιτρέποντας στα πολυκαταστήματα να ανοίγουν 32 Κυριακές.

Τα συμφέροντα και οι απαιτήσεις των επιχειρηματικών ομίλων βάζουν τη σφραγίδα τους στα «αναπτυξιακά σχέδια» και το αντιλαϊκό, νομοθετικό οπλοστάσιο όλων των κυβερνήσεων, όπως και της σημερινής, με κριτήριο την κερδοφορία τους.

Ενώ, οι ανάγκες χιλιάδων εμποροϋπάλληλων και αυτοαπασχολούμενων συνθλίβονται στις μυλόπετρες του ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρηματικών κολοσσών, δουλεύοντας ήλιο με

ήλιο, όπως κάποτε οι δούλοι.

Πληρώνουμε ακριβά το λογαριασμό της «δίκαιης ανάπτυξης» στο εμπόριο:

- Οι εμποροϋπάλληλοι δουλεύουμε ατέλειωτα ωράρια, πολλές φορές χωρίς ρεπό για εβδομάδες, παίρνοντας ψίχουλα για να ζήσουμε.
- Οι αυτοαπασχολούμενοι αναγκαζόμαστε να ακολουθήσουμε τους «νόμους της ζούγκλας» που έχουν νομοθετήσει ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια και αφορούν την πλήρη απελευθέρωση του ωραρίου, την οικονομική ασφυξία με τα υπέρογκα έξοδα και χρέη από τις ατέλειωτες υποχρεώσεις, και την αναδουλειά.

Σε λίγο το μέτρο δεν θα αφορά μόνο το εμπόριο, αλλά θα γενικευτεί και σε άλλους εργαζόμενους. Θα προκληθεί ντόμινο σε κλάδους που ως σήμερα έχουν κατοχυρωμένο το πενήθημερο, την αργία της Κυριακής. Αυτές είναι οι κατευθύνσεις της κυβέρνησης, της ΕΕ, του ΟΟΣΑ. Για αυτό το αίτημα για νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακής αργίας αφορά όλους τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους.

Δεν θα επιτρέψουμε να ζήσουμε και να δουλεύουμε σε συνθήκες γαλέρας.

Απευθυνόμαστε στην εμποροϋπάλληλο και αυτοαπασχολούμενη στο εμπόριο που αγωνιά πώς θα τα καταφέρει με τη φροντίδα των παιδιών και των ηλικιωμένων γονιών με τα συμπαραλασμένα ωράρια, με το απελευθερωμένο ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων. Που δεν αντέχει πια να μετρά τις συνέπειες του αντιλαϊκού οδοστρωτήρα στο εισόδημα, στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, σε κοινωνικές υποδομές Πρόνοιας, Παιδείας.

Απευθύνουμε αγωνιστικό κάλεσμα στη γυναίκα εμποροϋπάλληλο που αντιμετωπίζει:

- Την κούραση και τα προβλήματα υγείας (μυοσκελετικά, υπο-

γονιμότητας κ.ά.) κάτω από την πολύωρη ορθοστασία.

- Τα τετράωρα που τελικά δουλεύονται με παραπάνω ώρες, «μαύρα» και ανασφάλιστα.
- Τα χαμηλά μεροκάματα των ατομικών συμβάσεων εργασίας με τις καθυστερήσεις στην καταβολή του μισθού μας.
- Τους εκβιασμούς της απόλυσης λόγω εγκυμοσύνης και παραίτησης από τα μέτρα προστασίας της μητρότητας στο χώρο εργασίας.

Καλούμε στην οργάνωση και συλλογική διεκδίκηση την μικρή έμπορο και όσες βοηθάνε στην οικογενειακή επιχείρηση:

- Που περνάει όλη τη μέρα μέσα στο μαγαζί, χωρίς ελεύθερο χρόνο για την οικογενειακή, προσωπική της ζωή.
- Που αναγκάζεται να επιστρέψει στη δουλειά μετά τον τοκετό, χωρίς ουσιαστική κρατική στήριξη σε επιδόματα και υποδομές, παλεύοντας να μεγαλώσει μόνη τα παιδιά της.
- Που σε πολλούς δήμους στερείται το δικαίωμα της προσχολικής αγωγής των παιδιών της σε περίπτωση χρεών, τη στιγμή που είναι ανύπαρκτα τα δωρεάν Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών και ΑμΕΑ με απογευματινή λειτουργία και τα απολύματα.

Μπορεί να σκέφτεσαι: «Μήπως είναι πολυτέλεια να έχω ελεύθερο χρόνο που θα τον αξιοποιώ σύμφωνα με τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά μου;»

Ο ελεύθερος χρόνος είναι δικαίωμά μας και δεν το διαπραγματευόμαστε.

Η πρόοδος της επιστήμης και της τεχνολογίας μπορεί να μας εξασφαλίσει τη δυνατότητα να δουλεύουμε λιγότερες ώρες, με σταθερό ωράριο, αξιοπρεπείς μισθούς και εισοδήματα. Έτσι να έχουμε περισσότερο ελεύθερο χρόνο για την προσωπική, οικογενειακή μας ζωή, για τη συμμετοχή μας στην κοινωνική δράση, που αποτελεί στοιχείο για την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς μας. Ο ελεύθερος χρόνος γίνεται πραγματικά δικός μας, χρήσιμος και δημιουργικός όταν βρισκόμαστε με αυτούς που μαζί τους έχουμε κοινά συμφέροντα, κοινά οράματα, κοινό βηματισμό στη δράση, στους αγώνες για ν' αλλάξουμε τον κόσμο.

Δεν μας αρκεί απλά η επιβίωση, θέλουμε τη ζωή που μας αξίζει!

Η συλλογική δράση, η αγωνιστική στάση ζωής, η διεκδίκηση για όλα αυτά που μας ανήκουν και μας στερούν κυβερνήσεις, ΕΕ, μονοπώλια αποτελεί τη μόνη διέξοδο για μια ζωή με δικαιώματα στην εργασία, στον ελεύθερο χρόνο. Στη δράση, και μόνο εκεί, μπορεί να καταπολεμηθεί και ο φυσιολογικός ατομικός φόβος, η ανασφάλεια για το αύριο.

Καλούμε κάθε εμποροϋπάλληλο και αυτοαπασχολούμενο, κάθε εργαζόμενη στο εμπόριο να κάνει το βήμα της οργάνωσης στο σωματείο, τις ενώσεις και τους συλλόγους των αυτοαπασχολούμενων, στους συλλόγους γυναικών.

Να αγκαλιαστούν από περισσότερους οι πολύμορφες αγωνιστικές μας πρωτοβουλίες.

Παλεύουμε για:

- Νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακάτικης Αργίας. Καμιά Κυριακή τα μαγαζιά ανοικτά. Υπερασπίζουμε την Κυριακή ως υποχρεωτική αργία για όλα τα καταστήματα.
- Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι και οι διατάξεις που απελευθερώνουν το ωράριο.
- Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, με όλα τα ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα. Κατάργηση των νόμων που προωθούν τις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις και γενικεύουν τη μερική απασχόληση.
- Επέκταση της άδειας κήσεως και τοκετού σε όλες τις γυναίκες. Να είναι δυο μήνες πριν τον τοκετό και έξι μετά. Επιπλέον ένα χρόνο γονική άδεια με αποδοχές στη μάνα ή τον πατέρα. Άδειες στο ζευγάρι για ασθένεια ή άλλες ανάγκες του παιδιού για τα επόμενα χρόνια. Μεγαλύτερη άδεια στις μονογονεϊκές οικογένειες και σε γυναίκες με αναπηρία ή ανάπηρα παιδιά.
- Επίδομα τοκετού 1.000 ευρώ για κάθε γέννα, ανεξάρτητα από άλλες προϋποθέσεις, προερχόμενο από το κράτος. Κάλυψη όλων των εξόδων προγεννητικού ελέγχου, ιατρικής υποβοηθούμενης αναπαραγωγής και τοκετού από το κράτος.
- Επίδομα μητρότητας για τις αυτοαπασχολούμενες στο ύψος του βασικού μισθού για 2+6 μήνες. Μη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών για ένα χρόνο από τον τοκετό. Υπολογισμός του χρόνου αυτού του διαστήματος στο συντάξιμο χρόνο.
- Μέτρα υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς. Εφαρμογή και επέκταση των ειδικών μέτρων προστασίας για έγκυες, λεχώνες, θηλάζουσες (απαλλαγή από νυχτερινή εργασία, μειωμένα ωράρια, εκτίμηση του επαγγελματικού κινδύνου, άδειες, απαγόρευση απόλυσης). Απαγόρευση της απασχόλησης γυναικών στις βαριές εργασίες (π.χ. αποθήκες).
- Μειωμένα ωράρια κατά την επιστροφή της γυναίκας στην εργασία, δυο ώρες για τα επόμενα δυο χρόνια και μια ώρα για τα επόμενα άλλα δυο με δίκτυο δημόσιων και δωρεάν βρεφονηπιακών σταθμών και υποδομών για τη δημιουργική απασχόληση βρεφών, νηπίων, παιδιών. Αποσύνδεση της ασφαλιστικής ενημερότητας από το δικαίωμα στην ένταξη των αυτοαπασχολούμενων γυναικών στους βρεφικούς και παιδικούς σταθμούς.
- Ελεύθερο χρόνο για μας και τις οικογένειές μας, με δωρεάν και ποιοτικά προγράμματα και υποδομές αθλητισμού, πολιτισμού. Επέκταση του προγράμματος κοινωνικού τουρισμού, με δημόσιες και δωρεάν κατασκηνώσεις.
- Επαναφορά της 5ετούς διαφοράς στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης γυναικών και ανδρών, στα 55 έτη για τις γυναίκες και στα 60 έτη για τους άνδρες.

**Κάτω τα χέρια από τις Κυριακές
Δούλοι δε θα γίνουμε στις πολυεθνικές**

ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ ΣΕΑ - ΟΒΣΑ - ΟΓΕ

Η Κοινή Δράση ΣΕΑ - ΟΒΣΑ - ΟΓΕ, για το δικαίωμα εργαζομένων και αυτοαπασχολούμενων στον ελεύθερο χρόνο και τις πρωτοβουλίες τους για την αγωνιστική διεκδίκηση της νομοθετικής κατοχύρωσης της κυριακάτικης αργίας, επεκτάθηκε σε μια σειρά γειτονίες της Αττικής. Έγιναν κοινές συσκέψεις, εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς, σε μικρά και μεγάλα εμπορικά, μια σειρά αγωνιστικές δράσεις σε περιοχές όπως στο Δήμο της Αθήνας, στο Περιστερί, στη Καλλιθέα, στον Πειραιά, στα Μεσόγεια κ.α.

Αξίζει να παρακολουθήσουμε από κοντά μερικές δράσεις:

...στο Δήμο της Αθήνας

Τη Δευτέρα 18 Ιούνη πραγματοποιήθηκε κοινή σύσκεψη των Συλλόγων και των Ομάδων της ΟΓΕ στο Δήμο της Αθήνας, με το Σύλλογο Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας (ΣΕΑ) και την Ένωση Αυτοαπασχολούμενων Αθήνας για την καλύτερη οργάνωση της κοινής δράσης. Αφορμή ήταν η οργάνωση κοινών πρωτοβουλιών μπροστά στις 2 απεργίες (24/6 και 15/7) στο Εμπόριο πραγματοποιήσαμε κοινή πανεξόρμηση, την Πέμπτη 21/6, με την κοινή μας ανακοίνωση στους εμπορικούς δρόμους της Κυψέλης. Ήταν πολύ σημαντικό ότι μαζί με τις γυναίκες της ΟΓΕ ήταν συναγωνίστριες και συναγωνιστές ΕΒΕ και εμποροϋπάλληλοι, που εργάζονται στην περιοχή, ήξεραν τους εργασιακούς χώρους και έγιναν αξιόλογες συζητήσεις.

Τη Κυριακή 15 Ιούλη οι σύλλογοι και οι ομάδες μας του Κέντρου συμμετείχαμε στη μαζική και μαχητική πικετοφορία στο κέντρο της Αθήνας, ξεκινώντας με σύντομη ομιλία από μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων και διανύσαμε κεντρικούς δρόμους, όπως την Αθηνάς, Αγίου Μάρκου, Αιόλου και Ερμού καταλήγοντας στο Σύνταγμα. Ήταν μια κινητοποίηση μαζική, με παλμό και δύναμη, βροντερά συνθήματα. Ενημερώσαμε εργαζομένους και επισκέπτες στο Κέντρο της πόλης με το τρικάκι και την ανακοίνωση μας, ενώνοντας τις φωνές μας με τις εργαζόμενες και τις αυτοαπασχολούμενες στο εμπόριο.

...στο Περιστερί

«Η κοινή μας πρωτοβουλία για το ζήτημα της κατάργησης της Κυριακάτικης αργίας αναδεικνύεται ένα ακόμα κοινό πεδίο πάλης για να διεκδικήσουμε τις σύγχρονες ανάγκες μας με συλλόγους αυτοαπασχολούμενων και εμποροϋπαλλήλων, εκεί που οι γυναίκες εργαζόμενες βρίσκονται σε πολύ δύσκολη κατάσταση με τα ωράρια και όχι μόνο», αναφέρει η πρόεδρος του συλλόγου γυναικών Περιστερίου της ΟΓΕ.

«Ανοίγει δρόμους για να βγουν αυτές οι εργαζόμενες στον αγώνα και τη δράση για τα δικαιώματά τους στην εργασία, στον ελεύθερο χρόνο. Όλο το προηγούμενο διάστημα προχωρήσαμε στο Περιστερί σε κοινές παρεμβάσεις – εξορμήσεις σε χώρους του εμπορίου, στους πιο εμπορικούς δρόμους της περιοχής, σε πολυκαταστήματα, όπως το Hondos Center, κλπ. Παράλληλα με αφορμή την χτύπημα στην κυριακάτικη αργία μιλήσαμε με τις γυναίκες του συλλόγου μας, και εξηγήσαμε γιατί δεν είναι πρόβλημα που απασχολεί μόνο το εμπόριο, αλλά χιλιάδες εργαζόμενους και σε μια πορεία πρόκειται να συμπαράσχει πάρα πολλούς κλάδους.»

Αναφερόμενη στα συμπεράσματα από αυτή τη δράση αναφέρει: «Η συντριπτική πλειοψηφία όσων απευθυνθήκαμε ήταν θετική, όμως κυριαρχούσε η άποψη ότι η λύση είναι σε χέρια άλλων, ή για να μπουκ στην δράση πρότασαν το φόβο της απόλυσης, ή κάποιοι μικροί ΕΒΕ μας έλεγαν ότι κλείνουν τα μαγαζιά τους τις Κυριακές, χωρίς όμως να βλέπουν σαν επιλογή τη συλλογική διεκδίκηση μέσα από τις ενώσεις τους.

Σημαντική κίνηση ήταν η κοινή σύσκεψη που κάναμε με το παράρτημα του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας στο Περιστερί και την Ένωση ΕΒΕ Περιστερίου, που έγινε ενδιαφέρουσα ανταλλαγή πείρας από το κάθε χώρο και οργάνωση της κοινής μας δράσης. Καταλήγοντας ότι η επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων είναι ολόπλευρη, πρέπει να μονιμοποιηθεί αυτή η κοινή επαφή και δράση, να δυναμώσουμε και να συμβάλλουμε στην ανάπτυξη των φορέων μας, ιδιαίτερα με γυναίκες εργαζόμενες. Ως συμπέρασμα κρατάμε, ότι αυτή η δράση πρέπει να συνεχισθεί, να μονιμοποιηθεί και να διευρυνθεί, να απευθυνθούμε σε περισσότερες γυναίκες στο χώρο του εμπορίου και όχι μόνο. Μπροστά στην απεργία στις 15 Ιούλη βάλουμε ένα κοινό προγραμματισμό στους εμπορικούς δρόμους του Περιστερίου και κινητοποίηση – συγκέντρωση την ημέρα της απεργίας. Συνεχίζουμε...»

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΟΥΝΗ

«Η Κυριακή-αργία είναι των εργατών - Όχι στο ωράριο των πολυεθνικών»

Με συγκέντρωση το πρωί της Κυριακής 24 Ιούνη στην πλατεία στο Μοναστηράκι και πορεία στον πεζόδρομο της Ερμού, εμποροϋπάλληλοι, αυτοαπασχολούμενοι και γυναίκες απάντησαν αγωνιστικά την επίθεση στην κυριακάτικη αργία. Με την εφαρμογή, για δεύτερη χρονιά φέτος, του νόμου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για άνοιγμα των καταστημάτων 32 Κυριακές σε μια σειρά περιοχές της Αττικής, η δουλειά για επτά μέρες την εβδομάδα αποτελεί για εργαζόμενους και αυτοαπασχολούμενους τη σταγόνα που ξεχειλίζει το ποτήρι.

«Δεν τους χαρίζουμε την Κυριακή αργία», ήταν το μήνυμα που αποτυπώθηκε στην εξέδρα της απεργιακής συγκέντρωσης. Η Κυριακή ήταν μέρα απεργίας για τους εργαζόμενους στο εμπόριο σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, ενώ Σωματεία και φορείς ετοίμαζαν τη συνέχεια για την πανελλαδική κινητοποίηση στον κλάδο την Κυριακή 15 Ιούλη.

«Ωράρια εξόντωσης, δουλειά τις Κυριακές, είμαστε εργαζόμενοι κι όχι μηχανές», «Λάστιχο ωράρια, λάστιχο ζωή, οργανώσου τώρα για την ανατροπή», φώναζε η πορεία καταγγέλοντας τις άθλιες συνθήκες δουλειάς, καλώντας τους συναδέλφους τους να συμμετέχουν στην αγωνιστική κινητοποίηση, ενώ μοίραζαν τις ανακοινώσεις τους στους περαστικούς.

Στην κινητοποίηση συμμετείχαν ο Σύλλογος Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας, το Σωματείο Εμποροϋπαλλήλων και Ιδιωτικών Υπαλλήλων Πειραιά, αντιπροσωπείες Σωματείων άλλων κλάδων, Λαϊκές Επιτροπές της Αθήνας, ο Σύλλογος Αυτοαπασχολούμενων και Εμπόρων Δήμου Αθήνας, Ενώσεις ΕΒΕ από όλη την Αττική και γυναίκες από τους Συλλόγους και Ομάδες της ΟΓΕ.

«Τις Κυριακές τις έχουμε για μας και τα παιδιά μας, μαθητικά παλεύουμε για τα δικαιώματά μας», έγραφε στο πανό της ΟΓΕ. Ενώ οι συγκεντρωμένοι κάλεσαν ιδιαίτερα τις νέες μητέρες και τους νέους γονείς: «Πολέμα για σένα και για τα παιδιά, δεν γίνεται να βλέπουν μονάχα τη γιαγιά».

Τη στήριξη της Ομοσπονδίας Γυναίκων Ελλάδας στην κινητοποίηση και τα αιτήματά της μετέφερε η Αθηνά Λαζαρίδου, από μεριάς του προεδρείου της ΟΓΕ.

«Διεκδικούμε το δικαίωμά μας στην κυριακάτικη αργία. Ο ελεύθερος χρόνος είναι δικαίωμά μας και δεν το διαπραγματευόμαστε», σημείωσε στο χαιρετισμό της. Αναφέρθηκε στην κοινή δράση της ΟΓΕ με το Σύλλογο Εμποροϋπαλλήλων και την ΟΒΣΑ και κάλεσε κάθε εργαζόμενη και αυτοαπασχολούμενη στον κλάδο να οργανωθεί στο Σωματείο, στην Ένωση Αυτοαπασχολούμενων, στους Συλλόγους Γυναικών. «Δεν μας αρκεί απλά η επιβίωση, απαιτούμε τη ζωή που μας αξίζει», υπογράμμισε.

Στη συνέχεια μετέφερε την πείρα της κοινής αγωνιστικής δράσης: «... στα εμπορικά κέντρα και καταστήματα απευθυνθήκαμε σε εκατοντάδες εμποροϋπάλληλους γυναίκες. Που με την απελευθέρωση του ωραρίου και την κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας δεν έχουν χρόνο για την οικογένεια, τα παιδιά, την προσωπική ζωή. Που σε μεγάλο ποσοστό εργάζονται με Συμβάσεις

Ορισμένου Χρόνου, ως εποχιακές, χωρίς στοιχειώδη δικαιώματα στην προστασία της μητρότητας, όπως άδειες τοκετού, λοχείας. Ακόμα και για 1 ένημο μπορεί να χάσουν το επίδομα μητρότητας. Εργάζονται σε συνθήκες που επιβαρύνουν το γυναικείο οργανισμό.

Μέσα από τις κοινές μας περιοδείες στις γειτονιές συναντήσαμε με τις αυτοαπασχολούμενες που αγωνίζονται σκληρά για να κρατήσουν το κατάστημα τους. Που καταδικάζονται σε οικονομική και φυσική εξόντωση καθώς αντικειμενικά δε μπορούν να ανταπεξέλθουν σε δουλειά 7 μέρες τη βδομάδα, 12 ώρες την ημέρα. Που κυριολεκτικά μεγαλώνουν τα παιδιά τους στο μαγαζί. Όχι μόνο αποκλείονται τα παιδιά τους από την προσχολική αγωγή σε πολλούς δήμους λόγω χρεών. Δεν μπορούν να εξασφαλίσουν μια θέση στα υποβαθμισμένα και λιγοστά Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών δωρεάν. Το σύνθημα της κοινής μας ανακοίνωσης έφτασε σε χιλιάδες εργαζόμενους και εργαζόμενες.»

Στην ομιλία της αποκάλυψε το περιεχόμενο της προπαγάνδας της κυβέρνησης για τη «στήριξη της τουριστικής ανάπτυξης»: «Απορρίπτουμε τα συνθήματα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που τώρα ντύνει το άνοιγμα των καταστημάτων 32 Κυριακές το χρόνο στις τουριστικές περιοχές με το επιχείρημα της ανάπτυξης. Αυτή την ανάπτυξη την πληρώνει πολύ ακριβά η εργαζόμενη στο εμπόριο. Με τα "σπαστά" ωράρια, τα απλήρωτα ρεπό και οι υπερωρίες ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης - Με τη δουλειά τις Κυριακές - Με τη ζωή λάστιχο για την εργαζόμενη - Με τη σχεδόν αποκλειστικά ατομική ευθύνη για τη φροντίδα των παιδιών και των ηλικιωμένων σε συνθήκες υποβάθμισης και εμπορευματοποίησης της Υγείας- Πρόνοιας. - Με την αυταπάτη να πάει διακοπές.

Η κυβέρνηση προσφέρει την Κυριακάτικη αργία στο βωμό του κέρδους των πολυκαταστημάτων.»

Κυριακάτικη Αργία

Στην κεντρική ομιλία η **Ντίνα Γκογκάκη**, πρόεδρος του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων αναφέρθηκε στις εξαγγελίες της κυβέρνησης για το «τέλος των μνημονίων» και την «επιστροφή στην κανονικότητα» Υπογράμμισε ότι στη «νέα σελίδα» για την οποία έκανε λόγο τις προηγούμενες μέρες ο πρωθυπουργός, έχουν αποτυπωθεί εκατοντάδες αντιφαιικοί - αντεργατικοί νόμοι, που τσακίζουν μισθούς και συντάξεις, εντείνουν τη φοροληστεία, απελευθερώνουν το ωράριο και καταργούν την κυριακάτικη αργία. **Επεσήμανε ακόμα:**

«Είναι πλέον καθαρό σε εμάς ότι η ανάπτυξη τους τσακίζει τις ζωές μας. Αυτή την ανάπτυξη εμείς οι εργαζόμενοι την βιώνουμε από πρώτο χέρι με τους μισθούς των 400-500 ευρώ, τη "δουλειά" σε 2-3 πόστα στη βάρδια. Με το να δουλεύουμε υπό το φόβο της απόλυσης, των επιπλήξεων και των αρνητικών αξιολογήσεων σε περίπτωση που δεν πιαστούν οι στόχοι της επιχείρησης. Ανάπτυξη είναι εμείς οι μανάδες να στερούμαστε τα παιδιά, να αναζητούμε συνεχώς λύσεις για το πού θα τα αφήσουμε, τότε θα προλάβουμε να τα διαβάσουμε, ποιος θα τα πάει στις δραστηριότητες που μπορεί να έχουν. Αυτή την περίοδο που τα σχολεία έκλεισαν ή θα πρέπει να παραιτηθούμε ή να βάλουμε βαθιά το χέρι στην τσέπη, για να πληρώσουμε τα διάφορα summercamp. Και δεν φτάνει αυτό, έρχεται και η εργοδοσία να σου λέει αν θες καλοκαιρινή άδεια θα πάρεις μόνο μια εβδομάδα.

Σε αυτή την κατάσταση έρχεται και κουμπώνει η προσπάθεια όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων και της σημερινής για κατάργηση της Κυριακής Αργίας. Κατάκτηση που βρίσκεται στο στόχαστρο της μεγαλοεργοδοσίας, όχι μόνο στο κλάδο του εμπορίου, πάνω από έναν αιώνα.»

Και συνεχίζει: **«Η Κυριακή είναι μέρα Αργίας και έτσι θα παραμείνει.** Για λόγους ανταγωνισμού ένα τμήμα μεγαλεμπόρων αντιτάσσεται, διαφωνούν με την πλήρη απελευθέρωση της κυριακάτικης αργίας. Ο "καλός εργοδότης" με συγκεκριμένο προπαγανδιστικό μοτίβο, διαφημίζει το μη άνοιγμα των καταστημάτων του, ενισχύοντας το δήθεν κοινωνικό του προφίλ ευελπιστώντας ότι θα του αποφέρει πελάτες. Μεγάλες αλυσίδες – πολυεθνικές επιλέγουν ποια καταστήματα τους θα ανοίξουν παίρνοντας υπόψη

το τζιρο. Αυτές οι διαφοροποιήσεις δεν πρέπει να μας μπερδεύουν, κυρίως δεν πρέπει να μας εφησυχάζουν, καθώς αφορούν εσωτερικές τους υποθέσεις, δεν γίνονται για όφελος των εργαζομένων, ακόμα κι αν παρουσιάζονται με αυτό τον τρόπο.

Άσχετα αν οι μεγαλοεργοδότες επιλέγουν στην συγκεκριμένη φάση να μην κάνουν χρήση ή κάνουν μερική χρήση του νόμου για τις 32 Κυριακές, αυτός ο νόμος βρίσκεται στο σπλοστάσιο τους, όπως και πολλοί άλλοι αντεργατικοί νόμοι. (...) Ο αγώνας μας για τη νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακής Αργίας, δεν είναι αποκομμένος από άλλες πλευρές που εντείνουν την εκμετάλλευσή μας.»

Και καταλήγει: «Δεν πάει άλλο, δεν θα ανεχτούμε συνθήκες γαλέρας μέσα στους εργασιακούς χώρους. Λέμε όχι στο ωράριο των πολυεθνικών. Η Κυριακή αργία είναι των εργατών», καλώντας σε συνολικό αγώνα για όρια στην εργάσιμη μέρα με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων.

Στη Θεσσαλονίκη...

Στη Θεσσαλονίκη, οι γυναίκες της ΟΓΕ συμμετείχαν στη συγκέντρωση της Ένωσης Εμποροϋπαλλήλων και στη συνέχεια οι συγκεντρωμένοι συγκροτημένα βρέθηκαν έξω από μεγάλα πολυκαταστήματα στο κέντρο της πόλης. Στο πλευρό των εμποροϋπαλλήλων συμμετείχαν και οι αυτοσπασχολούμενοι επισημαινοντας ότι «στους αγώνες ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας σήμερα, στην κοινή δράση με τους εργαζόμενους για το δικαίωμα στην εργασία και τον ελεύθερο χρόνο, στη συνέχεια, υπάρχει ελπίδα και προοπτική».

Συνέχιση της κοινής δράσης ΣΕΑ - ΟΒΣΑ - ΟΓΕ

για το ζήτημα της Κυριακάτικης Αργίας ενόψει και της απεργίας στις 15 Ιουλίου

Τη Δευτέρα 9 Ιουλίου, 7μμ, πραγματοποιήθηκε κοινή σύσκεψη ΣΕΑ - ΟΒΣΑ - ΟΓΕ, στα γραφεία του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας, ως συνέχεια της πρωτοβουλίας των τριών φορέων, που άνοιξε και στο επίπεδο κάθε γειτονιάς.

Η Πρόεδρος της ΟΓΕ στην ομιλία της, μεταξύ άλλων σημείωσε:

«Σκοπός της κοινής μας δράσης είναι να φωτίσουμε το ζήτημα της ποιότητας ζωής της εργαζόμενης στο εμπόριο, να αναδείξουμε το δικαίωμα στον ελεύθερο χρόνο, που μπορεί να συνδέσει, να ενώσει μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους και η νομοθετική κατοχύρωση της κυριακάτικης αργίας είναι το αίτημα αιχμής για να ανοίξει τη βεντάλια των κοινών μας αιτημάτων. Η μεταμνημονιακή εποχή και η "δίκαιη ανάπτυξη", όχι απλώς δεν υπολογίζει την ποιότητα ζωής των εργαζομένων αντίθετα τσακίζει τις ζωές μας καθώς κινείται με κριτήριο το κέρδος των επιχει-

ρηματικών κολοσσών και όχι τα δικαιώματα των εργαζομένων και τις ζωές μας. Στην Αττική μόνο υπάρχουν: 73.415 γυναίκες μισθωτές στο εμπόριο, 12.649 αυτοαπασχολούμενες χωρίς προσωπικό, 4.253 ως βοηθοί σε οικογενειακές επιχειρήσεις.

Η παρέμβαση των ομίλων γίνεται και στο ίδιο το περιεχόμενο του ελεύθερου χρόνου. Κριτήριο για τις εταιρείες είναι και πόσο θα προωθήσουν τον εθελοντισμό στους ίδιους τους εργαζόμενους. Να προσφέρουν οι ίδιοι από το δικό τους υστέρημα και χρόνο. Παράδειγμα η φειτινή έκδοση «Best Workplace» του 2018, που παρουσίαζε 25 επιχειρήσεις με το «καλύτερο εργασιακό περιβάλλον στην Ελλάδα», προβάλλοντας τη συνταγή που ακολουθούν μεγάλες επιχειρήσεις ώστε οι εργαζόμενοι να νιώθουν «υπερηφάνεια για την εταιρεία τους». Αναπτύσσουν δράσεις με στόχο την παρέμβαση στο περιεχόμενο του μη εργάσιμου χρόνου, ιδιαίτερα του

γυναικείου εργατικού δυναμικού. Για παράδειγμα, στο Εμπόριο, οι επιχειρηματικοί κολοσσοί αναπτύσσουν πρωτοβουλίες εθελοντισμού, όπως στο Praktiker «ο μάστορας της πόλης μας», κατά τη διάρκεια της οποίας μέρος των εργαζομένων από τα καταστήματα προσφέρουν εθελοντική εργασία με σκοπό «να ομορφύνουν την πόλη που ζουν» [δεντροφυτεύσεις, βαφές, συντήρηση, ανάπλαση πάρκων, σχολείων και άλλα].»

Από όλους τους παρευρισκόμενους διαπιστώθηκε ότι η εμπειρία του προηγούμενου διαστήματος δείχνει ότι μπορεί να δυναμώσει η παρέμβαση μας και να στεριώσει η κοινή μας δράση. Μάλιστα ήρθε ενδιαφέρουσα εμπειρία από Σ/Ο της ΟΓΕ, συλλόγου ΕΒΕ και εμποροϋπαλλήλους, από περιοχές όπως τα Εξάρχεια, η Γλυφάδα, η Καλλιθέα, η Νίκαια για την σύσκεψη και τη δράση στο Πειραιά, η Παλλήνη, Ραφήνα κ.α.

Την Κυριακή 15 Ιουλίου οι εργαζόμενοι στο Εμπόριο απαιτώντας **νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακής-αργίας** πραγματοποίησαν την πανελλαδική απεργία τους σε όλη τη χώρα. Κάλεσμα στις κινητοποιήσεις αυτές έκαναν επίσης Ομοσπονδίες, Ενώσεις και Σωματεία Αυτοαπασχολούμενων που συσπειρώνονται στην ΠΑΣΕΒΕ, καθώς και η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας.

Στην Αττική έγιναν απεργιακές συγκεντρώσεις και κινητοποιήσεις σε Αθήνα, Καλλιθέα, Περιστερί, Ν. Ιωνία, στο Εκπαιωτικό Χωριό στα Σπάτα, στο Πειραιά και την Ελευσίνα. Όπως έγιναν και στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις.

...στο Εκπαιωτικό Χωριό στα Σπάτα

Οι ομάδες Γυναικών Μεσογείων της ΟΓΕ συμμετείχαν στη συγ-

κέντρωση που πραγματοποίησαν στο Εκπαιωτικό Χωριό στα Σπάτα ο Σύλλογος Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας και Λαυρίου με το Εργατικό Κέντρο Λαυρίου. Τα συνθήματα που κυριάρχησαν ήταν Χαιρετισμούς απύθνυαν ο Λεωνίδας Ανανιάδης, μέλος του ΔΣ του Εργατικού Κέντρο Λαυρίου, η Νατάσα Καπέλη, μέλος του Προεδρείου της ΟΓΕ και ο Μάκης Τσεκούρας, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας.

Στη συνέχεια έγινε εξόρμηση στα μαγαζιά του Εκπαιωτικού Χωριού, όπου οι εργαζόμενοι κλήθηκαν να αντισταθούν στο χτύπημα του 5θήμερου και της σταθερής εργασίας, να οργανωθούν στο σωματείο τους, καθώς, όπου υπάρχει δράση, δημιουργούνται εμπόδια σε εργοδοτικές αξιώσεις και υπάρχουν κατακτήσεις. Χαρακτηριστικό είναι ότι έγιναν με εργαζόμενες και εργαζόμενους πλούσιες και ουσιαστικές συζητήσεις, οι οποίες, παρά το φόβο και την εργοδοτική τρομοκρατία, κατέληξαν στην ανάγκη οργάνωσης του αγώνα, ενώ δόθηκαν δεκάδες αιτήσεις εγγραφής στο σωματείο.

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

Δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία η καθιέρωση της κυριακάτικης αργίας... Ήταν αποτέλεσμα πολύχρονων εργατικών αγώνων, συζητήσεων, διεργασιών, αντιρρήσεων και αντιδράσεων, αντιθέσεων. Η αργία της Κυριακής έχει τη δική της μακρά ιστορία, μπερδεμένη ανάμεσα σε θρησκευτικές παραδόσεις στα τέλη του 19ου αιώνα και στους εργατικούς αγώνες για τη μείωση των ωρών εργασίας, για το δωρο, για το δικαίωμα των εργαζομένων στον ελεύθερο χρόνο.

Από το αγροτικό παρελθόν στο εργατικό παρόν

Η Κυριακή, καθώς και οι εορτάσιμες ημέρες του χρόνου ήταν αργίες για τους αγρότες. Η απασχόληση στην ύπαιθρο ήταν συνεχής, ο καθημερινός ελεύθερος χρόνος τους –και ιδιαίτερα των γυναικών - ήταν μηδαμινός. Εκτός από τη δουλειά στα χωράφια και τη φροντίδα του λαχανόκηπου και των κατοικίδιων ζώων, οι γυναίκες ήταν επιφορτισμένες με το νοικοκυριό και τη φροντίδα των παιδιών. Ο χρόνος εργασίας στα χωράφια άρχιζε την ανατολή και τελείωνε με τη δύση του ήλιου.

Κατά τη δεκαετία του 1870 οι περισσότερες κοπέλες εργάζονταν στην πόλη για να εργασθούν κατευθύνονταν στα εργοστάσια κυρίως στα κλωστοϋφαντήρια. Η εργασία στο ατμοκίνητο εργοστάσιο δεν απαιτούσε ιδιαίτερες τεχνικές γνώσεις, απαιτούσε όμως συγχρονισμό με την κίνηση των μηχανημάτων και ταυτόχρονα πειθαρχία του σώματος για την όσο το δυνατό μεγαλύτερη αποδοτικότητα. Πράγματα δηλαδή που προϋπέθεταν τον υπολογισμό του χρόνου. Ο χρόνος εργασίας που επέβαλε το εργοστάσιο, ήταν το πρώτο και κυριότερο πράγμα στο οποίο έπρεπε να μάθουν να πειθαρχούν οι εργαζόμενες. Το ρολόι ήταν άγνωστο εξάρτημα. Οι μηχανισμοί μέτρησης του χρόνου πάντα ανήκαν στους άλλους. Ήταν η καμπάνα της εκκλησίας, ο χαρακτηριστικός θόρυβος της μηχανής του τρένου, το σφύριγμα στο εργοστάσιο που τις καλούσε στη δουλειά, το κουδούνι που σήμαινε την έναρξη και την παύση της ή οι δείκτες του ρολογιού που ήταν σπανίως κρεμασμένο στον τοίχο του εργοστασίου. Όσον αφορά την ανάγνωση της ώρας από το ρολόι, ελάχιστες από τις εργάτριες τη γνώριζαν.

Τι έμενε, όμως, από το αγροτικό παρελθόν στο εργατικό παρόν της εργάτριας στην έννοια του «εργοστασιακού χρόνου»; Οι εργάτριες παρέμεναν προσκολλημένες στο θρησκευτικό – αγροτικό χρόνο. Επέμεναν στον εορτασμό των Χριστουγέννων, του Πάσχα, επέμεναν να ασκούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα τις ημέρες των νηστειών και να παρακολουθούν τις ακολουθίες των Χαιρετισμών. Από τις εφημερίδες της εποχής μαθαίνουμε ότι γίνονταν θόρυβος για να πεισθούν οι εργοστασιάρχες να αλλάξουν το ωράριο εργασίας τις Παρασκευές των Χαιρετισμών, προκειμένου

το προσωπικό να πηγαίνει στην εκκλησία χωρίς να υπόκειται σε χρηματικό πρόστιμο λόγω εγκατάλειψης της εργασίας του. (Εφημερίδα *Σφαίρα*, 4-3-1900).

Ο χρόνος εργασίας και οι αργίες στα μέτρα των εργοδοτών

Γρήγορα έγινε αντιληπτό από τους εργοστασιάρχες ότι με την προσαρμογή του ωράριου εργασίας σύμφωνα με κάποιες θρησκευτικές συνήθειες του προσωπικού έβγαιναν διπλά και τριπλά κερδισμένοι. Από τις γραπτές πηγές διαπιστώνουμε ότι το κάθε εργοστάσιο είχε το δικό του ωράριο εργασίας. Αρκετά όμως εργοστάσια επέλεγαν να κλείνουν τις ημέρες που ήταν μεγάλες θρησκευτικές εορτές, είτε επειδή είχαν απόθεμα προϊόντων μεγαλύτερο από αυτό που μπορούσαν να διαθέσουν (νηματοουργία), είτε για να επισκευάσουν τα μηχανήματα τους. Άλλωστε, λόγω θρησκευτικών εορτών, θα ήταν πιο εύκολο οι εργαζόμενοι να δεχτούν την απώλεια του ημερομισθίου εκείνες τις ημέρες, παρά οποιαδήποτε άλλη χρονικά στιγμή. (Εφημερίδα *Σφαίρα*, 4-4-1900)

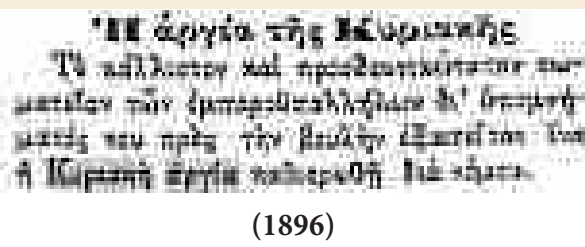
Από την άλλη η εκμετάλλευση της θρησκευτικής πίστης των εργαζομένων ήταν ισχυρό όπλο στα χέρια των εργοδοτών. Γι' αυτό και συχνά πολλά εργοστάσια αποκτούσαν το δικό τους προσάτιο άγιο, που την ημέρα της γιορτής του γίνονταν πανηγύρι, που συνοδευόταν από εκκλησιασμό του

προσωπικού στην πλησιέστερη του εργοστασίου εκκλησία. Παράδειγμα το εργοστάσιο «Ανώνυμη Υφαντουργική Εταιρεία Το Φαληρον» γιόρταζε στις 29 Ιουνίου, των Αγίων Αποστόλων, ενώ το εργοστάσιο Μ. Βολωνάκη γιόρταζε στις 15 Αυγούστου, της Παναγίας. (Εφημερίδα *Σφαίρα*, 26-6-1899 και 14-8-1895).

Έτσι αξιοποιούσαν και αυτές τις ημέρες, για τις ανάγκες του εργοστασίου, αλλά συγχρόνως χειραγωγούσαν και τους εργαζόμενους, και ιδιαίτερα τις γυναίκες, παρουσιαζόμενοι σαν «καλοί χριστιανοί», «φιλόανθρωποι», κλπ, για να πετύχουν την ταξική ειρήνη, ώστε οι εργαζόμενοι να σκύβουν το κεφάλι στα χαμηλά μεροκάματα, στις άθλιες συνθήκες εργασίας, για το ωράριο εργασίας, χωρίς διαμαρτυρίες και να τους θεωρούν «ευεργέτες» και «οικογένεια».

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο εργάσιμος χρόνος για τις εργάτριες στα πρώτα κείμενα, που αναφέρονται σχετικά, προσδιορίζεται συχνότερα με βάση την ανατολή και τη δύση του ήλιου, παρά με την ώρα, τα τέταρτα και τα λεπτά. Στο εργοστάσιο κατασκευής παιγνιοχάρτων, στην Κέρκυρα, το 1887, οι εργάτριες «μεταβαίνουν δε από πρωίας και παραμένουν δι' όλης της ημέρας». (Μιχαήλ Μητσάκης, «Εν βιομηχανικόν κατάστημα», Εφημερίδα *Εστία*, 29-3-1887) Η μεγάλη διάρκεια του εργάσιμου χρόνου για τις γυναίκες είχε και την αντίστοιχη δικαιολογία από εργοδότες, το τύπο κλπ, που την έδινε το ρητό «αργία μήτηρ πάσης κακίας», γιατί «η εργα-

τική ώρα, από της ανατολής του ηλίου μέχρι δύσεως δεν αφήνει αιταίς ευρύ στάδιον εξαχρειώσεως...». (Ε. Κ. Ασώπιος, «Αι γυναίκες εν τη ταχυδρομική και τηλεγραφική υπηρεσία», Απικόν Ημερολόγιον εκδιδόμενον υπό Ειρηναίου Ασωπίουτου έτους 1890, σ.111-120) Κάθε άλλη ενασχόληση εκτός από το εργοστάσιο, το νοικοκυριό, τον εκκλη-

σιασμό και τη φροντίδα των παιδιών θεωρούνταν όχι μόνο ως σπατάλη χρόνου, αλλά και ως «ηθικά ύποπτη».

Βιομηχανία - Βιοτεχνία και Κυριακάτικη αργία

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνουμε το διαχωρισμό ανάμεσα στην εργάτρια εργοστασίου και σ' αυτήν του εργαστηρίου, του εμπορομάγαζου. Ενώ στα εργοστάσια από την αρχή της λειτουργίας τους, δηλαδή από τη δεκαετία του 1870, είχε καθιερωθεί εθιμικά η Κυριακή, ως μέρα αργίας, στα εργαστήρια αρκετές φορές δεν εφαρμοζόταν, στα εμπορικά ακόμα πιο δύσκολα και μετά από αγώνες. Οι ρυθμίσεις ήταν σχετικές με το κατάστημα, το είδος του εμπορίου και την περιοχή, που βρισκόταν η επιχείρηση. Οι παλινδρομήσεις στην ισχύ του μέτρου ήταν συχνές και ποικίλες.

Ο πρώτος νόμος

Ο πρώτος νόμος για το χρόνο εργασίας που θεσπίστηκε στην Ελλάδα ήταν το Δεκέμβρη του 1909 για την «Κυριακή αργία» και άρχισε να εφαρμόζεται την πρώτη Κυριακή του νέου χρόνου, δηλαδή στις 4 Ιανουαρίου 1910. (ΦΕΚ Α' - 286/7-12-1909). Όπως ανέφερε ο νόμος «Κατά τας Κυριακάς και τας εν τω άρθρω ορισμένας εορτάσιμους ημέρας», όπως Χριστούγεννα, Ευαγγελισμού και η Δευτέρα του Πάσχα, «απαγορεύεται εις τους οπαδούς παντός θρησκευματος πάσα βιομηχανική, βιοτεχνική και εμπορική εργασία». Υπήρχε βέβαια μακρύς κατάλογος εξαιρέσεων, όπως παράδειγμα για τους δημοσίους υπαλλήλους, που έπρεπε να εργασθούν κανονικά: «Αποκλείονται της εφαρμογής... αι δημόσιαι υπηρεσίαι και αι υπό του κράτους ασκούμεναι βιομηχανίαι και μονοπώλια». Μάλιστα προβλεπόταν και πρόστιμο 500 δραχμών σε όσους θα άνοιγαν τις επιχειρήσεις τους, ενώ για τους «ενδεείς» υπήρχε κράτηση μέχρι και 30 ημέρες. Η εφαρμογή του νόμου ήταν μόνο για την Αθήνα, το Πειραιά, και το Βόλο. Ενώ «εις πάσαν άλλην πόλιν ή κώμην του Κράτους τίθεται εις εφαρμογήν δια Βασιλικού Διατάγματος, προκαλουμένου υπό του επί των Εσωτερικών Υπουργού, κατ' αίτησιν του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου».

Η καθιέρωση της κυριακάτικης αργίας δεν ήταν εύκολη υπόθεση

Οι αγώνες για την καθιέρωση της αργίας της Κυριακής, δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Στις αρχές του 20ου αιώνα, στην Αθήνα διεξήχθησαν σκληροί αγώνες, ιδίως στα «εμπορικά» καταστήματα (ένδυσης, υπόδησης, κλπ) των κεντρικών δρόμων. Σημαντικότερες κινητοποιήσεις ήταν του 1890, 1891 (απεργία) και 1896, καθώς και σε κλάδους, όπως στους τυπογράφους (1882 και 1909-1910), στους ζαχαροπλάστες (1896 και 1899), στους κουρείς (1894, 1902, 1903), στους αρτοποιούς (1879, 1904-1905, κ.ε) και λίγο πριν το 1909 στα παντοπωλεία. Αξίζει να αναδειχθεί ότι η παραβίαση από τους εργοδότες της όποιας εργατικής νομοθεσίας υπήρχε, αποτελούσε τον κανόνα στην περίοδο του μεσοπολέμου. Η εργοδοσία, ήταν αντίθετη σε όποια κρατική πρωτοβουλία περιόριζε τα διευθυντικά της δικαιώματα.

Ειδικά για το νόμο για την κυριακάτικη αργία, αμέσως μετά την ψήφιση του, διαβάζουμε ότι «οι προϊστάμενοι συνεχώς δυσφορούν» μ' αυτόν, (Ελληνική Επιθεώρησις Δεκέμβριος 1909). Χαρακτηριστικό ήταν ότι τους επόμενους τρεις μήνες τροποποιήθηκε δύο φορές εξ' αιτίας της διαμάχης που ξέσπασε για τους ακριβείς όρους εφαρμογής της αργίας σε διάφορους κλάδους (πχ φαρμακεία, παντο-

πωλεία, κουρεία, κρεοπωλεία, εστιατόρια). Οι διαμάχες επανέκαμπταν τακτικά, παράδειγμα ένας από τους όρους των εργοδοτών στα βυρσοδεψεία για να σταματήσουν το λοκ-άουτ, που επέβαλαν το Δεκέμβρη του 1910, ήταν η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. (Εφημερίς των εργατών, 25-12-1910)

Αντιδραστικές φωνές αντιμετώπιζαν τη νεαρή εργατική τάξη ως σκλάβους, που θα έπρεπε πρωί και νύχτα, κάθε μέρα και όλες τις ώρες, να είναι στη δούλεψη του εργοδότη.

Διαβάζουμε στο τύπο της εποχής, στην εφημερίδα «ΣΚΡΙΠ», 2/11/1909: «Έχομεν λοιπόν και ζήτημα αργίας τώρα, της περιβοήτου Κυριακής αργίας. Το να υπάρχει ζήτημα αργίας εις τον τόπον των εκ γενετής και εξ ιδιοσυκρασίας και εξ ανατροφής αργών, ζήτημα αναπαύσεως εις την χώραν των αργομισθών και των αργοσχόλων, είναι κάτι το ανάποδο. Δυσκολεύεται να εννοήσει κανείς ποιος εργάζεται εις αυτό το κράτος, ώστε να χρειάζεται και ανάπαυσιν. Και τι άλλο κάμνει όλες τας άλλας ημέρας, ώστε να ζητεί και μίαν ιδιαιτέραν, διά να μη κάμνει τίποτε. (...) Είναι λοιπόν ανάγκη να ζητείται και επίσημος προστασία ενός πράγματος που το έχομεν εκ φύσεως; Να προστατευθεί η αργία διά νόμου! Μα αυτό είναι το κορύφωμα της αναιδείας. Εις όλον τον κόσμον προστατεύεται η εργασία, δεν προστατεύεται η αργία».

Κυριακάτικη αργία αντικείμενο ενός ανειρήνευτου αγώνα μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών

Από τότε μέχρι σήμερα βρίσκεται συνεχώς στο στόχαστρο των μεγαλοεπιχειρηματιών η «απελευθέρωσή» της. Μέσα από διάφορες εξαιρέσεις, από την εκχώρηση του δικαιώματος σε Περιφέρειες να αποφασίζουν πότε και πώς θα ανοίγουν τα μαγαζιά, έως και τον τελευταίο νόμο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, η Κυριακή αργία «ξηλώνεται» βήμα - βήμα και με σχέδιο.

Η προσπάθεια κατάργησης της Κυριακής αργίας δεν μπορεί να ξετασθεί χωριστά από τους νόμους που πέρασαν για τη ρύθμιση του χρόνου εργασίας, ιδιαίτερα από τη δεκαετία του '90 μέχρι σήμερα. Νόμοι που είναι στην κατεύθυνση της πολιτικής της ΕΕ, εκεί που οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών της συνδιαμορφώνουν μέτρα για αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων και ένας

βασικός μοχλός είναι η ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων. Άλλωστε πάνω σ' αυτό το έδαφος πάτησαν και όλες οι ανατροπές των εργασιακών σχέσεων, η «διευθέτηση» του χρόνου εργασίας, η κάθε μορφή «ευέλικτης» απασχόλησης.

Η ιστορική πορεία της κυριακάτικης αργίας από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα μέχρι σήμερα δείχνει ότι κάθε εργατικό δικαίωμα είναι αποτέλεσμα σκληρών αγώνων ανάμεσα στην εργατική τάξη και την καπιταλιστική εργοδοσία και δεν είναι μόνιμο και αμετάβλητο. Είναι αντικείμενο ενός ανειρήνευτου αγώνα που συνεχίζεται μέχρι και τις μέρες μας. Παίρνοντας λοιπόν αυτή τη σκυτάλη των αγώνων που συνεχίζεται μέχρι και τις μέρες μας, Πάροντας λοιπόν αυτή τη σκυτάλη των αγώνων ας φροντίσουμε να συμβάλλουμε να έρθει όσο το δυνατό πιο σύντομα η ολοκληρωτική ήττα των εκμεταλλευτών του μόχθου μας.

Η Προσχολική Αγωγή δεν είναι Parking

Διονυσία Σπυράτου,
μέλος του ΔΣ της ΟΓΕ

Η ΟΓΕ διαχρονικά διεκδικεί η διαπαιδαγώγηση, η κοινωνικοποίηση και η ολόπλευρη ανάπτυξη των παιδιών προσχολικής ηλικίας να αναγνωριστούν ως δικαίωμα όλων των παιδιών το οποίο να είναι υποχρέωση του κράτους. Η προσχολική αγωγή δεν είναι οικογενειακή υπόθεση, αλλά αποτελεί κοινωνική ανάγκη.

Τι εννοούμε με τον όρο «προσχολική αγωγή»

Η προσχολική ηλικία είναι η περίοδος μιας μεγάλης σημαντικής, αλματώδους ανάπτυξης του παιδιού σε όλα τα επίπεδα, σωματικό, γνωστικό, κοινωνικό. Η προσχολική αγωγή αφορά όλη την περίοδο ανάπτυξης του παιδιού από τον πρώτο μήνα της ζωής του μέχρι το σημείο μετάβασης στο σχολείο. Είναι μια περίοδος με κρίσιμες διαφορές, από την ηλικία του βρέφους μέχρι αυτή του νηπίου.

Γι' αυτό και παλεύουμε για την άμεση αναβάθμιση, αλλά και την αύξηση, όλων των κρατικών/δημόσιων δομών προσχολικής αγωγής και φροντίδας, τόσο των παιδικών σταθμών όσο και των νηπιαγωγείων. Με κτήρια σύγχρονα και ασφαλή, με όλους τους αναγκαίους χώρους για το παιχνίδι, τη σίτιση, την ξεκούραση των παιδιών, με ειδικούς χώρους για τα παιδιά που είναι στην ανάρρωση.

Αγωνιζόμαστε ώστε κανένα παιδί να μην αποκλείεται από αυτές τις δομές και η συμμετοχή να είναι εντελώς δωρεάν, χωρίς τροφεία, κουπόνια, χωρίς κανένα ευρώ από την τσέπη των γονιών για λειτουργικές δαπάνες, πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες κλπ.

Φυσικά οι δομές Προσχολικής Αγωγής, βρεφικοί και νηπιακοί σταθμοί, νηπιαγωγεία, οφείλουν να προσφέρουν ότι πιο σύγχρονο υπάρχει όχι μόνο σε κτηριακές υποδομές, εξοπλισμό και παιδαγωγικό υλικό, αλλά και στο περιεχόμενο. Δηλαδή, το παιδαγωγικό πρόγραμμα πρέπει να καθορίζεται με ενιαίο και επιστημονικό τρόπο και να αφορά όλα τα παιδιά αυτής της ηλικίας από την είσοδο τους στην Προσχολική Αγωγή μέχρι την είσοδο τους στο σχολείο.

Οι παιδαγωγοί ιδιαίτερα για τα παιδιά αυτής της ηλικίας είναι σημείο αναφοράς και επιφορτίζονται με το σχεδιασμό και την υλοποίηση του παιδαγωγικού προγράμματος σε συνεργασία και με τις άλλες ειδικότητες. Όλοι οι εργαζόμενοι, κάθε ειδικότητας, προσφέρουν πολύ σημαντικό έργο στο σύνολο της λειτουργίας κάθε δομής και χωρίς καμιά εξαίρεση πρέπει να έχουν μόνιμη και σταθερή εργασία, με πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα. Πρέπει να υπάρχει αναλογία παιδαγωγών και παιδιών, τέτοια ώστε να εξασφαλίζεται η ουσιαστική παιδαγωγική παρέμβαση και όχι όπως σήμερα που φτάνει σε τμήματα με 25, 27 παιδιά ν' αντι-

στοιχεί ένας παιδαγωγός.

Το δικαίωμα των παιδιών στην Προσχολική Αγωγή δεν πρέπει να εξαρτάται από τη δυνατότητα των οικογενειών να κρατήσουν τα παιδιά στο σπίτι. Δεν είναι λύση ανάγκης, αλλά προσδιορίζεται με βάση τα ευεργετικά αποτελέσματα που έχει για το παιδί, την οικογένεια και την κοινωνία.

Με αυτή την έννοια, η ευθύνη της κοινωνίας για την ανατροφή των παιδιών δεν μειώνει ούτε τη σημασία της γονικής ευθύνης, ούτε τη στοργική σχέση γονιού-παιδιού. Απεναντίας δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια πιο ουσιαστική και ποιοτική ενασχόληση του γονέα με το παιδί του.

Οι δομές Προσχολικής Αγωγής μπορούν να συμβάλλουν στην πρώιμη ανίχνευση και διάγνωση μιας σειράς διαταραχών της ανάπτυξης των παιδιών μας.

Σήμερα με βάση την ανάπτυξη της επιστήμης δημιουργούνται οι προϋποθέσεις σε πολλές περιπτώσεις να είναι δυνατή η πρώιμη ανίχνευση και διάγνωση μιας σειράς διαταραχών της ανάπτυξης (νοητική στέρση, κινητικές-μαθησιακές-διαταραχές, διαταραχές επικοινωνίας-γλωσσικές κλπ). Όσο πιο νωρίς εντοπιστούν οι διαταραχές και ξεκινήσει η παρέμβαση τόσο πιο θετικά θα είναι τα αποτελέσματα για τη ζωή του παιδιού συνολικά.

Η στενή συνεργασία των δομών προσχολικής αγωγής με αναβαθμισμένη λειτουργία με το Κέντρο Υγείας στη γειτονιά, στα πλαίσια ενός συστήματος αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν Υγείας, με κύριο προσανατολισμό στην πρόληψη, θα μπορούσε να συμβάλει ώστε να εντοπίζονται και να καταγράφονται τα παιδιά με αναπηρία και άλλα προβλήματα, αλλά και να προετοιμάζεται, να εκπαιδεύεται και να στηρίζεται η οικογένεια.

Σήμερα είναι ανάγκη να γίνουν άμεσα προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, όλων των ειδικοτήτων, παιδαγωγών (βρεφονηπιοκόμων και νηπιαγωγών), ειδικών παιδαγωγών και επιστημόνων, όπως λογοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, αλλά και βοηθητικό προσωπικό (καθαρίστριες, μαγειρίσες κλπ).

Πρωταγωνιστικό ρόλο στις διεκδικήσεις της ΟΓΕ έχει το ενιαίο, επιστημονικό, αναβαθμισμένο σύγχρονο παιδαγωγικό πρόγραμμα για την προσχολική αγωγή με ευθύνη του κράτους. Είναι

απαράδεκτο το σημερινό καθεστώς στους παιδικούς σταθμούς με βάση το οποίο το περιεχόμενο, το πρόγραμμα είναι στη δικαιοδοσία της εκάστοτε δημοτικής αρχής, διαφοροποιημένο και αποσπασματικό. Βέβαια πρέπει να υπάρχει συνέχεια στόχων και σκοπών για να συνδέεται το παιδαγωγικό έργο των παιδικών σταθμών με αυτό των νηπιαγωγείων.

Κι ενώ αυτές είναι οι αναγκαίες προϋποθέσεις για να έχουν τα παιδιά μας μια σύγχρονη, επιστημονική φροντίδα και εκπαίδευση στην προσχολική ηλικία, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θριαμβολογεί για τις παρεμβάσεις της στην Προσχολική Αγωγή. Η πραγματικότητα όμως της συρρίκνωσης και της όξυνσης των προβλημάτων και στους παιδικούς σταθμούς και στα νηπιαγωγεία δεν μπορεί να κρυφτεί, ιδιαίτερα από τους γονείς που αγωνιούν για μια θέση στις δομές αυτές.

Τι ισχύει στη χώρα μας

Στη χώρα μας έχουμε πολύ λίγους παιδικούς σταθμούς και αντίστοιχα λίγα νηπιαγωγεία σε σχέση με τις ανάγκες. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν ήταν ούτε είναι στις προτεραιότητες των προηγούμενων κυβερνήσεων και της τωρινής η κρατική χρηματοδότηση για τους αναγκαίους μαζικούς διορισμούς μόνιμου προσωπικού, για τη διεύρυνση των δημόσιων δομών για όλα τα παιδιά. Στόχος είναι η ακόμα μεγαλύτερη περικοπή της χρηματοδότησης τους. Προωθούν την ανταποδοτικότητα και την επιχειρηματική δράση. Χιλιάδες παιδαγωγοί σε παιδικούς σταθμούς και νηπιαγωγεία είναι όμηροι των ευκαιριακών εργασιακών σχέσεων και πολύ περισσότεροι στην ανεργία. Είναι μηδαμινός ο σχεδιασμός για την ανέγερση σύγχρονων κτιριακών υποδομών.

Βρεφονηπιακοί σταθμοί

Το δίκτυο των δημοτικών παιδικών σταθμών συρρικνώνεται αντί να επεκτείνεται, ώστε να καλύψει τις όλο και μεγαλύτερες ανάγκες. Αφορμή είναι το Προεδρικό Διάταγμα 99/2017, με το οποίο καθορίζονται οι προϋποθέσεις αδειοδότησης και λειτουργίας των παιδικών σταθμών, εντός νομικών προσώπων των δήμων ή υπηρεσιών των δήμων και αναφέρεται επίσης στις τεχνικές προδιαγραφές και τον έλεγχο τους. Ως αποτέλεσμα, το επικείμενο κλείσιμο των παιδικών σταθμών παρουσιάζεται στους γονείς περίπου ως ...φυσικό φαινόμενο και δικαιολογείται από την άθλια - και πολλές φορές επικίνδυνη - εικόνα που εμφανίζει η πλειοψηφία των παιδικών σταθμών, ιδιαίτερα στις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές.

Για παράδειγμα το Δημοτικό Βρεφοκομείο και η δημοτική αρχή του δήμου Αθηναίων κλείνουν άμεσα τρεις παιδικούς σταθμούς, ενώ ετοιμάζονται να κλείσουν και άλλους την επόμενη πενταετία. Έτσι και στο Δήμο του Πειραιά η δημοτική αρχή κλείνει φέτος 3 βρεφονηπιακούς, οι οποίοι δεν έχουν πιστοποιητικό πυρασφάλειας, και προγραμματίζει μέχρι το 2022 να κλείσει 18 ακόμα σταθμούς. Το άλλοθι, που επικαλούνται, για το λουκέτο είναι το προεδρικό διάταγμα για την καταλληλότητα και αδειοδότηση των κτιρίων.

Το ερώτημα, όμως, είναι από τη στιγμή που οι δημοτικές αρχές γνώριζαν την απαράδεκτη κατάσταση των κτιριακών υποδομών των παιδικών σταθμών, αλλά και για το προεδρικό διάταγμα, για ποιο λόγο δεν φρόντισαν να γίνουν οι απαραίτητες εργασίες ή να βρεθούν νέα καταλληλότερα κτήρια;

Είναι η πολιτική που ακολουθούν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ και οι περισσότερες δημοτικές αρχές, που θεωρούν τις ανάγκες των λαϊκών οικογενειών και των παιδιών τους κόστος. Βέβαια, την ίδια στιγμή, η επιχειρηματική λειτουργία ανθεί και σε αυτόν τον τομέα. Οι ιδιωτικοί παιδικοί σταθμοί φυτρώνουν συνέχεια, ενώ από την άλλη τα τροφεία στους δημοτικούς βαραίνουν ολοένα και περισσότερο τις λαϊκές οικογένειες.

Νηπιαγωγεία

Η καθιέρωση της δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής είναι μία αναγκαιότητα. Αποδεικνύεται παιδαγωγικά ότι μέσα στο κατάλληλο πλαίσιο δίνει στα παιδιά τα απαραίτητα εφόδια για την ανάπτυξή τους. Όμως όρος για να επιτελέσει αυτόν το ρόλο είναι το σύγχρονο, ενιαίο, επιστημονικό παιδαγωγικό πλαίσιο, είναι μια σειρά προϋποθέσεις που εκτείνονται από το περιεχόμενο μέχρι τις υποδομές. Τίποτα από τα παραπάνω δεν εξασφαλίζει όμως η κυβέρνηση, όσο κι αν αυτοδιαφημίζεται... Η κυβέρνηση υπερηφανεύεται ότι ικανοποιεί το πάγιο αίτημα για καθιέρωση δίχρονης υποχρεωτικής Προσχολικής Αγωγής. Ποια είναι όμως η πραγματικότητα;

Η φοίτηση στο νηπιαγωγείο ήταν υποχρεωτική για τα παιδιά από 5 έως 6 ετών και όταν υπήρχε η δυνατότητα έπαιρναν και τα 4χρονα. Τώρα το νηπιαγωγείο γίνεται διετές, περιλαμβάνοντας και τα ηρωπία (4 έως 5 ετών) για τα οποία γίνεται υποχρεωτική η φοίτηση μόνο στους δήμους που υπάρχει συμφωνία από την τριμερή επιτροπή, που αποτελείται από τον εκάστοτε διευθυντή Α΄ βαθμιας εκπαίδευσης, το δήμαρχο και τον πρόεδρο του Συλλόγου Εκπαιδευτικών. «Πετάνε το μπαλάκι» στις επιτροπές, που σημαίνει ότι η δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή θα υλοποιηθεί σταδιακά και σε συνάρτηση με τις διαθέσιμες υποδομές των νηπιαγωγείων, σε βάθος τριετίας. Δηλαδή: **Νομοθέτηση χωρίς εξασφάλιση των αναγκαίων όρων και πόρων, χωρίς να δίνει ούτε ένα ευρώ η κυβέρνηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.**

Οι ανάγκες των παιδιών και των οικογενειών μας δεν μπορεί να αποτελούν εμπόρευμα. Η πολιτική της ΕΕ και της κυβέρνησης για περικοπή των κοινωνικών παροχών μας βρίσκει απέναντί της στο δρόμο του αγώνα, και αυτό πρέπει να οξυνθεί όπως οξύνονται και τα προβλήματα μας. Δεν μπορούμε να κάνουμε εκπτώσεις από αυτό που είναι σύγχρονο και αναγκαίο για μας και τα παιδιά αυτής της ηλικίας! Δεν μας επιτρέπεται κανένας εφησυχασμός, καμιά αναμονή. Τα δικαιώματα των παιδιών μας είναι ευθύνη μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΓΕ

Η ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΛΑΪΚΗ ΑΝΑΓΚΗ! ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΘΕ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ!

Νέες μπτέρες, νέοι γονείς

Η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ) καταγγέλλει τον αποκλεισμό για ακόμη μια χρονιά δεκάδων χιλιάδων παιδιών από τους παιδικούς σταθμούς.

Δεν πρόκειται μόνο για τα 65.000 περίπου παιδιά που αποκλείστηκαν από το πρόγραμμα της ΕΕΤΑΑ, αλλά και για αυτά που οι γονείς τους δεν έχουν καν δικαίωμα συμμετοχής στο πρόγραμμα.

Πρόκειται επίσης και για τα δεκάδες χιλιάδες παιδιά που οι οικογένειές τους δεν μπορούν να ανταποκριθούν είτε στα τροφεία των δημοτικών παιδικών σταθμών, είτε στα δίδακτρα των ιδιωτικών βρεφονηπιακών σταθμών. Πρόκειται για τα δεκάδες χιλιάδες παιδιά για τα οποία δεν υπάρχει στη γειτονιά τους ένας δημόσιος και δωρεάν παιδικός σταθμός για να τα δεχθεί. Πρόκειται για τα δεκάδες χιλιάδες παιδιά που οι μπτέρες τους ήδη ψάχνουν που να τα αφήσουν, αναζητώντας εναγωνίως βοήθεια από παππούδες, γιαγιάδες και λοιπούς συγγενείς. Πρόκειται για παιδιά πυρόπληκτων οικογενειών που παρά τις αντίθετες εξαγγελίες μένουν εκτός παιδικών σταθμών. **Σ' όλα αυτά τα παιδιά η κυβέρνηση στερεί το δικαίωμά στην προσχολική αγωγή.**

Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της Eurostat ποσοστό μικρότερο του 10% των παιδιών έως 3 ετών και μικρότερο του 60% των παιδιών 3 έως 6 ετών καλύπτονται από «δομές προσχολικής φροντίδας» στην Ελλάδα. Αρκεί μια ματιά στο συνολικό αριθμό των παιδιών αυτής της ηλικίας και στο σύνολο των θέσεων σε παιδικούς σταθμούς –δημοτικούς και ιδιωτικούς– που υπάρχουν ανά δήμο για να διαπιστώσει κανείς ότι χιλιάδες παιδιά θα καταλήξουν και φέτος να μείνουν σπίτι τους, αποκλεισμένα από τις δομές προσχολικής αγωγής.

Αλλά και όσοι γονείς καταφέρουν να πάρουν το πολυπόθητο voucher πρέπει να περάσουν πραγματικό Γολγοθά και να βγουν "στο κυνήγι" για να βρουν μια διαθέσιμη θέση σε κάποιο παιδικό σταθμό. Πέρσι για παράδειγμα 10.000 voucher «πάρθηκαν πίσω» και ανακατανεμήθηκαν

γιατί τα αντίστοιχα παιδιά αδυνατούσαν να βρουν θέσεις στην πόλη τους!

Μάλιστα, το ήδη ανεπαρκές δίκτυο συρρικνώνεται ακόμα παραπέρα. Τα λουκέτα μπαίνουν το ένα πίσω από το άλλο στους παιδικούς σταθμούς μετά το ΠΔ 99/2017. Οι προβλεπόμενοι όροι του ΠΔ έχουν προσδιοριστεί εδώ και ένα περίπου έτος, ενώ τα προβλήματα των σταθμών είναι γνωστά εδώ και χρόνια. Ωστόσο, οι δημοτικές αρχές δεν φρόντισαν να λυθούν τα υφιστάμενα προβλήματα, να μετεγκατασταθούν οι σταθμοί σε κατάλληλα κτίρια, να ανεγερθούν νέες εγκαταστάσεις, ούτε η κυβέρνηση εξασφάλισε τα απαραίτητα κονδύλια για κάτι τέτοιο. Αντίθετα οι εξαγγελίες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για δημιουργία δήθεν 400 νέων παιδικών σταθμών μέσα στο 2018 δεν ήταν παρά μια επικοινωνιακή απάτη. Με 50 και 70 χιλιάδες ευρώ εφάπαξ σε 212 δήμους ούτε φτιάχνεται, πολύ περισσότερο δεν στελεχώνεται με προσωπικό, ούτε λειτουργεί παιδικός σταθμός!

Αλλά και η υποχρεωτική δίχρονη προσχολική αγωγή που μπαίνει σε εφαρμογή από φέτος θα καλύψει μόνο το 32% των παιδιών της αντίστοιχης ηλικίας πανελλαδικά. Η εφαρμογή του μέτρου προχωρά χωρίς να προβλέπεται καμία αύξηση της χρηματοδότησης για προσλήψεις προσωπικού και νέες υποδομές. Αντιθέτως, επιστρατεύονται μια σειρά από απαράδεκτα από παιδαγωγική άποψη μέτρα, όπως η λειτουργία τμημάτων με 25 παιδιά.

Οι κυβερνήσεις υλοποιώντας την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετατρέπουν την προσχολική αγωγή από υποχρέωση του κράτους σε ατομική υπόθεση κάθε οικογένειας. Και αντί να παρέχεται δωρεάν σε όλα τα παιδιά, επιδιώκεται να γίνει πολυτέλεια στην οποία φυσικά πρόσβαση θα έχουν όσοι μπορούν να αντέξουν το κόστος.

Όμως η προσχολική αγωγή δεν μπορεί να είναι ούτε εμπόρευμα, ούτε παιδοφυλακτήριο. **Για την Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας, η προσχολική αγωγή είναι κοινωνικό δικαίωμα, δικαίωμα κάθε παιδιού, και αποκλειστική ευθύνη του κρά-**

τους να το εξασφαλίσει. Η προσχολική αγωγή είναι αναγκαία για την ομαλή και ολόπλευρη ψυχοσωματική και κοινωνική ανάπτυξη των παιδιών. Πρέπει να παρέχεται οργανωμένα, σχεδιασμένα και επιστημονικά, σε σύγχρονα, ασφαλή κτίρια, από επαρκές και καταρτισμένο προσωπικό με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Οι Σύλλογοι και οι Ομάδες της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ) ενώνουμε τη φωνή μας με τις νέες μπτέρες και τα νέα ζευγάρια, τις εργαζόμενες και τις άνεργες, τις αυταπασχολούμενες και τις αγρότισσες και **ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.**

Απαιτούμε:

- Να γίνουν δεκτά στους δημοτικούς παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς όλα τα παιδιά, Ελλήνων και μεταναστών, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Να καταργηθούν τα τροφεία και κάθε είδους οικονομική επιβάρυνση για τους γονείς.
- Να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Να μη γίνει καμία απόλυση. Σταθερή και μόνιμη δουλειά για όλους τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες με όωρο, 5ημερο, 30ωρο.
- Μόνιμο εξειδικευμένο και επαρκές προσωπικό, με ενιαίο φορέα προσχολικής αγωγής που ν' ανήκει στο Υπουργείο Παιδείας, με ενιαίο παιδαγωγικό πρόγραμμα σύμφωνα με τις ηλικιακές ανάγκες βρεφών και νηπίων.
- Κτιριακή επάρκεια, καταλληλότητα, υποδομή, επάρκεια και ποιότητα φαγητού.

Νέα μπτέρα

Ελα να γνωρίσεις το Σύλλογο ή την Ομάδα της ΟΓΕ στη γειτονιά σου. Να ενώσουμε τις δυνάμεις και ν' αγωνιστούμε μαζί!

30.8.2018

Ανησυχπιτικές εξελίξεις στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση

Αγγελική Γκούσκου
εκπαιδευτικός - Σύλλογος γυναικών Χαϊδαρίου

Πρόσφατα ψηφίστηκε νέος νόμος για τις δομές υποστήριξης της Εκπαίδευσης, που ακουμπάει σε κάθε έκφανση της παιδαγωγικής εκπαιδευτικής διαδικασίας, στη κατεύθυνση της ποιοτικής των περικοπών στις δαπάνες, της εξοικονόμησης του προσωπικού, της «αξιολόγησης», της αυτονομίας σχολικών μονάδων και της ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας σε όλο το φάσμα της Εκπαίδευσης.

Εστιάζοντας στις αρνητικές εξελίξεις, που επιφέρει το νομοσχέδιο στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση, καταλαβαίνουμε ότι δεν προοιωνίζεται κάτι καλό για το μέλλον των παιδιών, ιδιαίτερα όσων χρήζουν ειδικής παιδαγωγικής στήριξης. Αναφέρεται: «Η δεύτερη μεγάλη τομή του παρόντος νομοσχεδίου είναι η ίδρυση των ΚΕΣΥ (Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης) τα οποία διαδέχονται τα υφιστάμενα Κέντρα Διαφοροδιάγνωσης, Διάγνωσης και Υποστήριξης Ειδικών Εκπαιδευτικών Αναγκών (ΚΕΔΔΥ) αλλά με πολύ ευρύτερο ρόλο και αποστολή που δεν περιορίζεται στο πεδίο της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης αλλά επεκτείνεται και σε θέματα συμβουλευτικής και επαγγελματικού προσανατολισμού, καθώς και υποστήριξη της ψυχοκοινωνικής ανάπτυξης και προόδου του συνόλου του μαθητικού πληθυσμού»!

Αυτό σημαίνει ότι συνενώνονται διαφορετικοί μεταξύ τους εκπαιδευτικοί και παιδαγωγικοί τομείς σε μια υπηρεσία, εξυπηρετώντας προφανώς όχι τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών αλλά την εξοικονόμηση πόρων και προσωπικού. Φυσικά, σε βάρος της Ειδικής Αγωγής, που συνιστά σύνθετη παιδαγωγική παρέμβαση, χρήζει διεπιστημονικής και ταυτόχρονα εξασομικευμένης στήριξης των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και ως εκ τούτου απαιτεί πολλαπλάσια δαπάνη, προτεραιότητα και αναβαθμισμένες παροχές.

Για τα ΚΕΔΔΥ, το ρόλο και τα προβλήματά τους

Τα ΚΕΔΔΥ ιδρύθηκαν με τον ν. 2817/2000 ως Κέντρα Διάγνωσης Αξιολόγησης και Υποστήριξης (ΚΔΑΥ) και μετονομάστηκαν σε ΚΕΔΔΥ το 2008. Η 5μελής επιστημονική ομάδα, που αποτελείται από τον ειδικό παιδαγωγό, Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, τον παιδοψυχίατρο ή παιδίατρο με ειδίκευση στην παιδονευρολογία, τον κοινωνικό λειτουργό, τον ψυχολόγο και τον λογοθεραπευτή, πραγματοποιεί γνωμатеύσεις.

Ως διακριτή υποστηρικτική δομή της Ειδικής Εκπαίδευσης που ισχύει μέχρι σήμερα, έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα να ανιχνεύει το βαθμό δυσκολίας του παιδιού, να καταρτίζει προσαρμοσμένα, εξασομικευμένα ή ομαδικά προγράμματα ψυχοπαιδαγωγικής και διδακτικής στήριξης και να εισηγείται το κατάλληλο σχολικό πλαίσιο, με το κατάλληλο πρόγραμμα Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης (ΕΑΕ) καθώς και την πορεία των μαθητών σε συνεργασία με τους σχολικούς συμβούλους της ΕΑΕ.

Θέτουμε, λοιπόν, το εύλογο ερώτημα: Ανταποκρίθηκε η δομή αυτή στο σύνθετο και απαιτητικό έργο της; Σίγουρα η λειτουργία της είναι ελλειμματική και συμβαδίζει με τη γενική εικόνα της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Ο αριθμός των ΚΕΔΔΥ είναι πολύ μικρός σε σχέση με τις ανάγκες που υπάρχουν, είναι υποστελεχωμένα, με τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων να είναι αναπληρωτές και τις λίστες των εν αναμονή μαθητών για γνωμάτευση να είναι τεράστιες. Χαρακτηριστικά να πούμε ότι στα μεγάλα αστικά κέντρα η αναμονή μπορεί να ξεπερνά ακόμα και τα τρία χρόνια, και αξιολογούνται, κατά προτεραιότητα, οι μαθητές που πρόκειται να μεταβούν από βαθμίδα σε βαθμίδα.

Ταυτόχρονα, με το ρόλο και την αποστολή τους, τα ΚΕΔΔΥ είναι ενταγμένα και δεν αποκλίνουν από το πλαίσιο της γενικότερης κυβερνητικής και ευρωενωσιακής πολιτικής, που διαχρονικά έχει στην προμετωπίδα της την ένταξη όλων των παιδιών στη Γενική Εκπαίδευση. Τίτλος εύηχος που χρησιμοποιείται, προσχηματικά, για να δικαιολογηθούν η διαχρονική υποβάθμιση των διακριτών δομών της Ειδικής Αγωγής, τα μειωμένα κονδύλια, αποκλειστικά από το ΕΣΠΑ, με παντελή έλλειψη χρηματοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό, η αδιοριστία χιλιάδων επιστημόνων κ.ά. Φυσικά, τόσο τα κενά στην Ειδική Αγωγή όσο και οι πολιτικές επιλογές και κατ' επέκταση η επιστημονική κατεύθυνση των δομών βαραίνουν αποκλειστικά τις πολιτικές επιλογές, διαχρονικά, των κυβερνήσεων.

Πέρα, όμως, από την όποια επιστημονική συζήτηση, ή διχογνωμία για το περιεχόμενο, όχι τόσο των διαγνώσεων όσο για το ποιο σχολικό πλαίσιο είναι κατάλληλο για το παιδί με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, το ΚΕΔΔΥ, από συγκρότησής του, διασφάλιζε, στο μέτρο του δυνατού, αυτό που αποτελεί επιστημονικό προαπαιτούμενο για τη χάραξη εκπαιδευτικής πολιτικής στον τομέα της Ειδικής Αγωγής και παρέμβασης: Τη γνωμάτευση. Και αυτός ο ρόλος αποτελεί τη βάση για την παραπέρα αναβάθμιση, επέκτασή τους και όχι την κατάργησή τους.

Γιατί, για να χαρακτηί η ανάλογη εκπαιδευτική πολιτική στον τομέα της Ειδικής Αγωγής, να διορισθεί το ανάλογο ειδικό εκπαιδευτικό προσωπικό, ειδικό βοηθητικό, ειδικό επιστημονικό, το πρώτο θεμελιακό επιστημονικό βήμα είναι η αξιολόγηση, η διάγνωση και καταγραφή των παιδιών που χρήζουν ειδικής στήρι-

ξης. Παραπέρα, για να ιδρυθούν νέες ειδικές δομές χρειάζεται, πρώτα απ' όλα, να εντοπιστούν και να καταγραφούν οι ανάγκες.

Αλλαγές εις βάρος των παιδιών με Ειδικές Ανάγκες

Το νομοσχέδιο έρχεται να αλλάξει ριζικά το τοπίο αυτό εις βάρος των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Έτσι, καταργούνται τα ΚΕΔΔΥ και αφομοιώνονται στα ΚΕΣΥ μαζί με άλλες υπηρεσίες που δεν σχετίζονται με την Ειδική Αγωγή. Ο αριθμός των ειδικών επιστημόνων, ειδικών παιδαγωγών που προβλέπονται είναι πάρα πολύ μικρός ακόμα και για τη σύνταξη αξιολογικής έκθεσης. Δε συζητάμε για την ουσιαστική στήριξη των μαθητών. Εάν συνυπολογίσει κανείς όλες τις επιπλέον αρμοδιότητες που τους ανατίθενται, κατανοεί το μέγεθος της υποβάθμισης της Ειδικής Αγωγής.

Επιπλέον, από τις θέσεις που συστήνονται, καταργείται, με πρόσημα την ιατρικοποίηση της παιδαγωγικής διαδικασίας, η ειδικότητα του παιδονευρολόγου! Όμως, γίνεται κατανοητό ότι η όποια ειδική παιδαγωγική παρέμβαση για να είναι αποτελεσματική πρέπει να πατάει και να παίρνει υπόψη την αιτιολογία της δυσκολίας, της απόκλισης κ.τ.λ. και αυτό το δίνει η ιατρική επιστήμη και δεν είναι αναχρονισμός αλλά διεπιστημονική ματιά για να προσεγγίσει ολόπλευρα και όσο γίνεται πιο αντικειμενικά, σφαιρικά, την ειδική δυσκολία. Καταργώντας την ειδικότητα του παιδονευρολόγου, καταργείται το στέρεο έδαφος να ευδοκιμήσει η ειδική παιδαγωγική και οι γονείς αναγκάζονται να ξαναβάλουν το χέρι βαθιά στην τσέπη για να απευθυνθούν στα ιδιωτικά κέντρα γνωμάτευσης και να χρυσοπληρώσουν, ιδιωτικά πια, την υπηρεσία τους.

Επιπλέον, μέσα από το νομοσχέδιο τίθενται ένα σωρό καινούργια προαπαιτούμενα για να φτάσει ένας γονέας με το παιδί του στο ΚΕΣΥ για να πάρει τελικά την αξιολογική - περιγραφική έκθεση. Έτσι, για να κάνει αίτηση ο γονέας θα πρέπει να αποφανθεί με τεκμηριωμένη εισήγηση ο Σύλλογος Διδασκόντων αφού πρώτα αποδείξει ότι πήρε όλα τα αναγκαία μέτρα, έχει υλοποιήσει βραχύχρονα προγράμματα, έχει «πειραματιστεί» με το παιδί και δεν είχε κάποιο αποτέλεσμα.

Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Το επιστημονικό προαπαιτούμενο, η απαρχή της ειδικής παιδαγωγικής παρέμβασης, η αξιολογική έκθεση - αξιολόγηση, που δεν είναι καν γνωμάτευση, μετατίθεται για το απώτερο μέλλον, με τον πολύτιμο χρόνο να τρέχει σε βάρος του παιδιού. Μάλιστα, ο υπεύθυνος δάσκαλος επικοινωνίας με το ΚΕΣΥ μπορεί να είναι της Ειδικής Αγωγής, αλλά εάν δεν υπάρχει, θα αναλαμβάνει δάσκαλος της γενικής!

Μέσα, λοιπόν, στα γενικά σχολεία, που τα τμήματα μπορεί να είναι 25άρια και χάνονται διδακτικές ώρες γιατί δεν καλύπτονται τα κενά με διορισμούς εκπαιδευτικών, υπάρχουν τεράστια κενά στην Ειδική Αγωγή, θα υλοποιούνται βραχύχρονα προγράμματα

Ειδικής Εκπαίδευσης από όποιον εκπαιδευτικό περισσεύει!

Η κυβέρνηση αποτυπώνει συμπυκνωμένα το πνεύμα της πολιτικής της αντίληψης στην παρακάτω φράση: «Πρόκειται για μια προσπάθεια ολιστικής αντιμετώπισης των ψυχοκοινωνικών αναγκών όλων των μαθητών, χωρίς καμία διάκριση και, ιδίως, χωρίς διάκριση με βάση την ύπαρξη ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών ή αναπηρίας...». Δηλαδή, «ολιστική» στη θεωρία και σούπα στην πράξη.

Να δυναμώσει ο αγώνας ενάντια στην παραπέρα υποβάθμιση της Ειδικής Αγωγής

Διεκδικούμε το δικαίωμα στη διάκριση του παιδιού που έχει ειδικές παιδαγωγικές ανάγκες και παλεύουμε για την ικανοποίηση αυτών των αναγκών. Αποτελεί μέτρο προόδου της κοινωνίας ο βαθμός της αναβαθμισμένης, διακριτής, επιστημονικά σύγχρονης, στήριξης αυτών των παιδιών.

Γιατί επιστημονικά σύγχρονο είναι να υπάρχει καθολική, δημόσια και δωρεάν πρώιμη διάγνωση και παρέμβαση από τη στιγμή της σύλληψης, της γέννησης του παιδιού. Παραπέρα είναι πραγματικά αναγκαίο να καταρτίζεται από τα πρώτα βήματα, της προσχολικής ηλικίας, και καθ' όλη τη διάρκεια των σχολικών χρόνων Ενιαίο Επιστημονικό Πρόγραμμα, που θα θέτει τους γενικούς σκοπούς και στόχους και ταυτόχρονα μέσα σε αυτό το πλαίσιο θα γίνεται η αναγκαία εξειδίκευση ανά περίπτωση παιδιού. Βήμα βήμα θα παρακολουθείται η εξέλιξη και ανάπτυξη του, θα υποστηρίζεται με κάθε μέσο, έμπυχο ή άψυχο, θα πλαισιώνεται από κάθε επιστημονική ειδικότητα, κάθε καταρτισμένο επιστήμονα, και θα έχει στη διάθεσή του κάθε μέσο (τεχνολογικό, λογισμικό κ.ά.). Όλη η εκπαιδευτική διαδικασία θα υπηρετεί, όπως άλλωστε ισχύει και για τα παιδιά της τυπικής ανάπτυξης, το μέλλον του παιδιού, που δεν είναι άλλο από την ουσιαστική προετοιμασία και ένταξή του στην κοινωνία.

Σήμερα, χρειάζεται να δυναμώσει ο αγώνας για να μην περάσει η παραπέρα υποβάθμιση της Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης. Σε κοινό μέτωπο, γονείς, εκπαιδευτικοί, επιστήμονες που προβληματίζονται, συνολικότερα, για το ρόλο τους και την προσφορά τους να διεκδικήσουν το πραγματικά σύγχρονο και επιστημονικά αναγκαίο γι' αυτά τα παιδιά.

Σ' αυτή την κατεύθυνση έχουν πολλά μα συνεισφέρουν και οι γυναίκες των Σ/Ο της ΟΓΕ, στην ενημέρωση, στη διεκδίκηση, στην κοινή δράση. Το σύγχρονο δεν προσδιορίζεται μόνο από το ίδιο το παιδί και τις ειδικές ανάγκες του αλλά προκύπτει από την ίδια τη δυνατότητα που γεννά η πρόοδος της επιστήμης. Επομένως, καθετί που έχει παραχθεί, πνευματικό ή υλικό, να διατεθεί στην υπηρεσία του παιδιού. Εδώ και τώρα να διεκδικήσουμε δημόσια και δωρεάν πρώιμη διάγνωση και παρέμβαση καθ' όλη τη σχολική διαδρομή, ίδρυση και επέκταση σύγχρονων δομών Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, με την πρόσληψη όλου του αναγκαίου επιστημονικού, παιδαγωγικού και βοηθητικού προσωπικού.

Τμήμα Μαιευτικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής

Η επιστήμη και η εκπαίδευση στην υπηρεσία της «επιχείρησης υγεία»

Ελευθερία Αθανασοπούλου
Φοιτήτρια στο Τμήμα Μαιευτικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής

Το περιεχόμενο σπουδών του τμήματος Μαιευτικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής δεν εξαιρείται από τον κανόνα των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, μιας που η λειτουργία του έχει κατεύθυνση την εξυπηρέτηση των αναγκών της αγοράς, της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων. Το πώς αυτό αποτυπώνεται στα συγγράμματα του τμήματος Μαιευτικής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής είναι πραγματικά αποκαλυπτικό. Προετοιμάζονται οι φοιτητές και οι φοιτήτριες να ενσωματωθούν και να υπερασπιστούν ένα σύστημα υγείας που λειτουργεί με κριτήριο το "κόστος- όφελος" για το κράτος και τους επιχειρηματικούς ομίλους, που βλέπει τον ασθενή σαν "πελάτη", ευθυγραμμισμένο με την πολιτική της ΕΕ, και, σύμφωνα με κάποια συγγράμματα, βασισμένο στα πρότυπα του αμερικάνικου συστήματος υγείας.

Η υγεία αντιμετωπίζεται σαν εμπόρευμα

Τα συγγράματά μας και γενικότερα η οργάνωση του περιεχομένου των σπουδών μας θεωρούν δεδομένο ότι η πρόληψη και η προαγωγή της υγείας είναι εμπόρευμα κάνοντας διαρκώς αναφορά στο κόστος της. Προβάλλεται μάλιστα ως ατομική υπόθεση και ευθύνη της κάθε γυναίκας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το βιβλίο "Νοσηλευτική Μητρότητας"¹, που είναι γραμμένο πάνω στην εμπειρία από το σύστημα υγείας των ΗΠΑ, παγκοσμίως γνωστό για την αποθέωση του κέρδους και του ατομικισμού, της λογικής "όποιος έχει λεφτά μπορεί να «αγοράσει» καλές υπηρεσίες υγείας".

«Επειδή το οικονομικό κόστος της υγείας εξακολουθεί να αυξάνεται και καθώς εκατομμύρια οικογενειών στην Αμερική στερούνται ασφάλειας υγείας, η ανάγκη καινοτόμων, αποτελεσματικών ως προς το κόστος μεθόδων παροχής της φροντίδας υγείας (σσ: στο σπίτι) στην κοινότητα γίνεται ολοένα και μεγαλύτερη. Η ενσωμάτωση των κλινικών

υπηρεσιών μετατοπίζει το ενδιαφέρον της φροντίδας σε ένα συνεχές φάσμα υπηρεσιών που βασίζεται όλο και πιο έντονα στην κοινότητα.

Η τηλεφωνική νοσηλευτική φροντίδα, μέσω παροχής υπηρεσιών όπως οι γραμμές έκτακτης ανάγκης, οι γραμμές νοσηλευτικών συμβουλών και η εκτίμηση διά τηλεφώνου, αναδεικνύονται ως ξεχωριστοί τρόποι αντιμετώπισης των προβλημάτων υγείας και γεφυρώνουν τα κενά ανάμεσα στις υπηρεσίες φροντίδας σε οξείες καταστάσεις, των εξωτερικών ασθενών και της παροχής φροντίδας στο σπίτι. Ορισμένοι ιατροί και μαιείς επικοινωνούν με τις ασθενείς μέσω διαδικτύου».

Τι μαθαίνουμε λοιπόν οι μελλοντικοί επαγγελματίες μαιευτικής; Ότι η υγεία έχει «οικονομικό κόστος» και ότι το επιβαρύνουν οι εκατομμύρια ασθενείς χωρίς ασφάλεια υγείας, γι' αυτό είναι αναγκαία μια φτηνή «τηλεφωνική νοσηλευτική φροντίδα».

Άλλωστε λίγες σελίδες πριν διαβάζοντας για τις «πρακτικές τοκετού» αναφέρεται: *«Η έξοδος της μητέρας και του νεογνού από την κλινική ή το νοσοκομείο μέσα σε 24 έως 48 ώρες από τον τοκετό έχει οδηγήσει σε μια αυξανόμενη ανάγκη για παρακολούθηση ή φροντίδα στο σπίτι», με τηλεφωνική ή διαδικτυακή φροντίδα»!* Το πρόβλημα της "αυξημένης ανάγκης για παρακολούθηση" της νέας μητέρας και του νεογνού, που έχει δημιουργήσει η μικρή παραμονή στο μαιευτήριο, με ότι αυτό συνεπάγεται για την υγεία της γυναίκας και του παιδιού, το λύνουν με τη λεγόμενη "τηλεϊατρική". Όπως διαβάζουμε παρακάτω σε παράγραφο με αποκαλυπτικό τίτλο: **Συμμετοχή των Πελατών (!) και Προαγωγή της Αυτοφροντίδας:** *"Η αυτοφροντίδα είναι προτιμητέα τόσο για τις γυναίκες όσο και για το σύστημα υγείας, εξ' αιτίας της δυνατότητας που έχει να μειώσει το κόστος της φροντίδας υγείας».*

Η επιστήμη και η εκπαίδευση στην υπηρεσία της εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης της υγείας. Σ' αυτή τη λογική, πασπαλισμένο με πολύ χρυσόσκονη "νεωτερι-

κόπτας” προβάλλεται η επιλογή του τοκετού στο σπίτι, που προωθείται και από τις διοικήσεις νοσοκομείων και εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, από εκπαιδευτικούς του τμήματος, από τα συγγράμματα, από τα ηλεκτρονικά και έντυπα ΜΜΕ, επιστημονικά περιοδικά και άλλα.

Σε άλλο βιβλίο του τμήματος, με τίτλο “Η γυναίκα και το νεογνό στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας”, αφιερώνοντας ολόκληρη ενότητα στον τοκετό στο σπίτι, αναφέρει μεταξύ άλλων:

«Ο τοκετός στο σπίτι επιστρέφει με ταχείς ρυθμούς στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου γίνεται αποτελεσματική προσπάθεια αποϊατρικοποίησης ενός φυσικού γεγονότος όπως αυτός. Στατιστικά στοιχεία έχουν αποδείξει ότι στην Ολλανδία το 60% των τοκετών χαμηλού κινδύνου γίνονται κατ’ οίκον. Αντίστοιχα ποσοστά έχουν βρεθεί για την Μεγάλη Βρετανία, Ουαλία, Ιρλανδία, Γαλλία και Ιταλία (Πρακτικά συνέδριο ψυχοπροφυλακτικής, Κύπρος, 2001). Στην Ελλάδα, δυστυχώς, το ποσοστό διεξαγωγής του τοκετού στο σπίτι είναι πολύ χαμηλό. Στο βορειοελλαδίτικο χώρο είναι σπάνιοι οι τοκετοί στο σπίτι και στην Αθήνα πολύ λίγοι. Σύμφωνα με τις πρόσφατες μεταρρυθμίσεις στο εθνικό σύστημα υγείας και με την προαγωγή της μαιευτικής κοινοτικής φροντίδας γίνεται προσπάθεια ανάπτυξης της Π.Φ.Υ. για την εξέλιξη του τοκετού στο Κ.Υ. και στο σπίτι αντίστοιχα. Επιπρόσθετα σύμφωνα με τις οδηγίες του Π.Ο.Υ. τα κράτη πρέπει να παρέχουν δυνατότητα επιλογής του τύπου διεξαγωγής του τοκετού. Η απόφαση αυτή για το χώρο και το τόπο ανήκει στην επίτοκο».

Επιδιώκουν ο τοκετός στο σπίτι να αποκτήσει διαστάσεις κινήματος, προπαγανδίζοντας τον ως την καλύτερη επιλογή. Αποκρύβουν ότι ο στόχος είναι η μείωση των κρατικών δαπανών για τον τοκετό γενικά. **Άλλωστε και στη χώρα μας στο όνομα της «εξοικονόμησης πόρων» δίνεται το επίδομα τοκετού σε όσες γυναίκες επιλέγουν να γεννήσουν σπίτι τους.**

Ενώ σήμερα οι δυνατότητες της επιστήμης είναι τέτοιες που μπορούν να εξασφαλίσουν την υγεία του νεογνού και της μητέρας του σπρώχνουν τις νέες γυναίκες να γεννήσουν όπως γεννούσαν οι γιαγιάδες τους δεκάδες χρόνια πριν, αδιαφορώντας για τους κινδύνους που συνεπάγεται για τη μητέρα και το παιδί ο τοκετός στο σπίτι.

Συνθήκες εργασίας

Το περιεχόμενο της σχολής επικεντρώνεται στο να εκπαιδεύουμε στο μαιευτικό κομμάτι αλλά και στη φροντίδα της γυναίκας καθ’ όλη την αναπαραγωγικής της ηλικίας. Από τα πρώτα έτη της φοίτησης στην σχολή ερχόμαστε αντιμέτωπες με τις τεράστιες ελλείψεις σε εξοπλισμό, καθηγητές, αλλά και τις αντίστοιχες ελλείψεις μέσα στον χώρο των νοσοκομείων που καλούμαστε να εκπαιδεύ-

τούμε. Χρειάζεται να κάνουμε πρακτική άσκηση 6 μήνες προς το τέλος του κύκλου των σπουδών μας, έτσι ώστε να εφαρμόσουμε στη πράξη όλα αυτά που μάθαμε θεωρητικά, ώστε να πάρουμε την πιστοποίηση για να μπορέσουμε να εργαστούμε. Μέσα σε αυτούς τους 6 μήνες πρέπει να περάσουμε από τμήματα του νοσοκομείου, όπως αίθουσα τοκετών με την συμπλήρωση 40 τοκετών, χειρουργεία, μονάδα νεογνών, εξωτερικά μαιευτικά-γυναικολογικά ιατρεία, τμήμα λεχώνων. Όμως οι περισσότεροι σπουδαστές δεν έχουμε λάβει τις απαραίτητες γνώσεις από τη σχολή μας, με αποτέλεσμα να καταφεύγουμε στο να παρακολουθούμε σεμινάρια εκτός σχολής (με κόστος 200-300€) για να συμπληρώσουμε τις γνώσεις μας. Σ’ αυτή την κατεύθυνση, όλο και πιο συχνά, μας οδηγούν στον εθελοντισμό - απλήρωτη εργασία. Ο εθελοντισμός είναι ένα φαινόμενο, πολύ συχνό στους επαγγελματίες υγείας, οι οποίοι καταφεύγουν σ’ αυτό για να αυξήσουν την εμπειρία τους, να πάρουν κάποια επιπλέον πιστοποιητικά. Από την άλλη, η κατάσταση στα νοσοκομεία, είναι τραγική. Καλούμαστε να καλύψουμε βασικές και μόνιμες ανάγκες του νοσοκομείου, γιατί το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό δεν επαρκεί.

Ιδιαίτερα οι νέες σπουδάστριες, οφείλουμε να αντιπαλέψουμε μέσα κι έξω από τη σχολή μας, με κάθε μέσο, τη λογική που θεωρεί τη μητρότητα οικογενειακή - ατομική υπόθεση, και τη φροντίδα της μητέρας και του παιδιού κόστος για τον εργοδότη και το κράτος. Να παλέψουμε για να είναι δωρεάν όλες οι προληπτικές εξετάσεις σε όλες τις γυναίκες, όλος ο προγεννητικός έλεγχος για τις έγκυες και όλη η διαδικασία της ιατρικώς υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, όλες οι υπηρεσίες συμβουλευτικής για τη μητέρα, το βρέφος και τον έφηβο (θηλασμός, εμβολιασμός, διατροφή, περιποίηση βρέφους κλπ). Με παρεμβάσεις, με την ενεργή συμμετοχή μας, μέσα κι έξω από τις αίθουσες διδασκαλίας να οργανώσουμε τις δικές μας μάχες, διεκδικώντας αποκλειστικά Δημόσια και Δωρεάν Υγεία και Πρόνοια για όλες και όλους.

1. Lowdermilk, Perry, Cashion, Ιατρικές Εκδόσεις Δημ. Λαγός εκδ. 8η
2. Συλλογικό έργο, εκδόσεις Πασχαλίδης, 2007

Σεξουαλική αγωγή - αντισύλληψη

Ευθύνη του κράτους η μαζική, υπεύθυνη και ασφαλής ενημέρωση των νέων από εξειδικευμένο προσωπικό

Κάλλια Φαλαλή
Φοιτήτρια Ιατρικής ΕΚΠΑ

Η αντισύλληψη είναι όλες εκείνες οι μέθοδοι, φυσικές ή τεχνητές που εμποδίζουν τη γονιμοποίηση του ωαρίου από το σπερματοζώαριο. Όπως αναφέρθηκε σε ημερίδα που είχε διοργανώσει η ΟΓΕ για την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας: «Για τα αντισυλληπτικά μέτρα, μέτρα που εφαρμόζονται για να εμποδίσουν την εγκυμοσύνη, είναι επιτακτική ανάγκη να ενημερωθούν οι νέοι. Η ενημέρωση αυτή θα μπορούσε να έχει μαζικό χαρακτήρα, να γίνεται με κρατική ευθύνη και από φορείς, όπως το σχολείο με ειδικά εξειδικευμένο προσωπικό (γιατροί, παιδαγωγοί, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί), που θα μπορούσαν να διδάξουν στους μαθητές το μάθημα της γεννητσιακής (σεξουαλικής) αγωγής, όπως επίσης από τα δημόσια κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού».

Η έλλειψη σεξουαλικής αγωγής και οικογενειακού προγραμματισμού από επιστημονικούς και κρατικούς φορείς, αποτελούν παράγοντα για τις ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες. Η διαδικασία μιας άμβλωσης δεν είναι χωρίς επιπτώσεις. Όπως μια εγκυμοσύνη προκαλεί μια αναστάτωση στις ορμόνες, στο σώμα και στο μυαλό, το ίδιο συμβαίνει και με την απότομη διακοπή της. Οι ψυχολογικές επιπτώσεις μπορεί να έχουν διάρκεια. Η άμβλωση θεωρείται ως μια γυναικεία υπόθεση. Υπάρχει έλλειψη ενημέρωσης και των αγοριών για την ισότιμη συμμετοχή τους σε μια σύλληψη, αλλά και για τις επιπτώσεις που έχει αυτή η ιατρική πράξη στη γυναίκα.

Αλήθεια, πώς θα στηριχθεί η ατομική απόφαση μιας νέας γυναίκας να συνεχίσει ή όχι την κύηση, τη στιγμή που υπάρχει παντελής έλλειψη γνώσης από επιστημονικούς και κρατικούς φορείς για όλες τις παραμέτρους, τις συνέπειες από τη μια ή την άλλη επιλογή; Το οικονομικό κριτήριο δεν παίζει κανένα ρόλο στην απόφαση ενός νέου ζευγαριού να προχωρήσει ή όχι την εγκυμοσύνη; Και βέβαια, στην απόφαση μιας νέας γυναίκας επιδρά και το συμπαραλασμένο κρατικό σύστημα Υγείας, η πολύμηνη αναμονή για την επέμβαση της άμβλωσης στις δημόσιες μαιευτικές και γυναικολογικές κλινικές.

Στο σημερινό σύστημα Υγείας, όπου η υγεία αποτελεί εμπόρευμα, είναι φυσικό επακόλουθο η αναπαραγωγική διαδικασία, η γενικότερη πρόληψη και θεραπεία, ο προγεννητικός έλεγχος, η παρακολούθηση της εγκυμοσύνης, ο τοκετός, ο οικογενειακός προγραμματισμός και η ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή να γίνονται πεδία κερδοφορίας για μονοπωλιακούς ομίλους, φορτώνοντας το κόστος στις πλά-

τες της λαϊκής οικογένειας. Αυτό έχει ιδιαίτερες επιπτώσεις στην προστασία του οργανισμού της γυναίκας και συνολικά της υγείας της, με τις επιπλέον ανάγκες που έχει λόγω του ρόλου της στην αναπαραγωγική διαδικασία. Χρειάζεται λοιπόν να γίνει υπόθεση του γυναικείου ριζοσπαστικού κινήματος, αλλά και συνολικά του λαϊκού κινήματος, η διεκδίκηση όλων αυτών των μέτρων που θα προστατεύουν τον γυναικείο οργανισμό σε όλες τις ηλικίες από την βρεφική και την εφηβική μέχρι και μετά την εμμηνόπαυση. Μέρος αυτής της διεκδίκησης είναι και η ενημέρωση του πληθυσμού, των νέων ιδιαίτερα για την αντισύλληψη, με ευθύνη του κράτους, από εξειδικευμένο προσωπικό, σε σχολεία, σχολές κλπ., καθώς επίσης και το δικαίωμα στην ασφαλή άμβλωση.

Η έκτρωση στην Ελλάδα

Εδώ και 32 χρόνια, με τον νόμο 1609 του 1986 (Ποινικός Κώδικας στο άρθρο 304) νομιμοποιήθηκε η τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης, η έκτρωση, στην Ελλάδα, εφόσον δεν έχουν συμπληρωθεί 12 εβδομάδες, διάστημα που μπορεί να παραταθεί, αν η εγκυμοσύνη είναι αποτέλεσμα βιασμού, εφόσον δεν έχουν συμπληρωθεί 19 εβδομάδες. Βέβαια, αν υπάρχουν ενδείξεις σοβαρής ανωμαλίας του εμβρύου που επάγονται τη γέννηση παθολογικού νεογνού μπορεί να υπάρξει διακοπή, εφόσον η εγκυμοσύνη δεν έχει διάρκεια περισσότερο από 24 εβδομάδες.

Θα κάνουμε μια σύντομη παρουσίαση των πιο συνηθισμένων μεθόδων αντισύλληψης. Πάντα βέβαια η νέα κοπέλα, η γυναίκα πρέπει να διαλέγει τον κατάλληλο τρόπο αντισύλληψης για τον δικό της οργανισμό σε συνεννόηση με τον γιατρό της. Σχεδόν το 50% των ατόμων νεαρής ηλικίας δεν χρησιμοποιεί κανενός είδους προφύλαξη στο σεξ, ακόμα και στην επαφή με έναν νέο σύντροφο, για τον οποίο δεν γνωρίζουν τίποτα.

Μέθοδοι αντισύλληψης

Προφυλακτικό

Αποτελεί μια ασφαλή μέθοδο αντισύλληψης καθώς έχει ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά επιτυχίας (90%) αλλά και **τη μοναδική που μας προστατεύει από τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα (όπως κονδυλώματα, HPV, βλεννόρροια, σύφιλη), συμπεριλαμβανομένου και του AIDS.** Διαπιστώνεται μεγάλη αύξηση στα κονδυλώματα λόγω της μείωσης στη χρήση προφυλακτικού. Είναι μια λεπτή θήκη που τοποθετείται στο πέος πριν τη συνουσία. Είναι σημαντικό να τοποθετείται σωστά καθώς οι αποτυχίες αυτής της μεθόδου οφείλονται κυρίως σε κατασκευαστικά λάθη και σε μη σωστή χρήση τους. Τα προφυλακτικά δεν έχουν παρενέργειες εκτός από τα άτομα που είναι αλλεργικά στο καουτσούκ (latex).

Αντισυλληπτικό χάπι

Τα πιο διαδεδομένα είναι τα χάπια που περιέχουν οιστρογόνο και προγεστερόνη και δρουν αναστέλλοντας/καταστέλλοντας την ωοθυλακιορρηξία. Αποτελεί μια πολύ αποτελεσματική μέθοδο αντισύλληψης με ποσοστό επιτυχίας πάνω από 99%. Οι πιο συνηθισμένες συσκευασίες περιέχουν 21 χάπια τα οποία λαμβάνονται ένα την ημέρα για 21 συνεχείς μέρες. Ακολουθεί ένα διάστημα 7 ημερών που εμφανίζεται η περίοδος και μετά ξεκινάει η επόμενη συσκευασία για άλλες 21 μέρες. **Τα χάπια πρέπει να χορηγούνται από γιατρό και να παρακολουθείται η γυναίκα κατά την διάρκεια που τα παίρνει.** Πρέπει να αποφεύγονται στις περιπτώσεις διαβήτη, υπέρτασης, επιληψίας, σε παθήσεις των αγγείων, στεφανιαίας νόσου, σε παθήσεις του ήπατος, κακοήθεις παθήσεις του μαστού και του γεννητικού συστήματος, αιμοσφαινοπάθειες και σε συγγενή υπερλιπιδαιμία. Τα χάπια δεν πρέπει να συνδυάζονται με κάπνισμα καθώς υπάρχει αυξημένη πιθανότητα πρόκλησης θρομβοεμβολικού επεισοδίου. **Σημαντικό είναι το γεγονός ότι δεν προφυλάσσουν από τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα** άρα θα πρέπει να χρησιμοποιούνται σε σχέσεις με σταθερό σύντροφο ή να συνδυάζονται με προφυλακτικό.

Σπιράλ

Αποτελεί μια ράβδο από πλαστικό ή χαλκό σε σχήμα T που τοποθετείται από γιατρό στην μήτρα. Μπορεί να παραμείνει μέχρι και 4 χρόνια προσφέροντας αποτελεσματική αντισύλληψη (97%). Αφαιρείται και πάλι από γιατρό όταν η γυναίκα επιθυμήσει να διακόψει την αντισύλληψη. Λειτουργεί αναστέλλοντας την εμφύτευση του κυήματος μέσα στην μήτρα

καθώς εμποδίζει τον βλεννογόνο της μήτρας να προετοιμαστεί για την κύηση αλλά και προκαλώντας ελαφρές μυϊκές συσπάσεις στις σάλπιγγες. Το μειονέκτημά του είναι ότι **καθιστά τις γυναίκες ευάλωτες στις μολύνσεις**, άρα πρέπει να αποφεύγεται από αυτές που επιθυμούν να κυοφορήσουν, καθώς υπάρχει κίνδυνος λόγω των μολύνσεων για μείωση της γονιμότητας. Ακόμη **δεν προφυλάσσει από σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα.**

Αυτοί είναι μόνο κάποιοι από τους πιο συνηθισμένους τρόπους αντισύλληψης στην χώρα μας. Υπάρχουν και άλλοι όπως τα σπερματοκτόνα, το κολπικό διάφραγμα κλπ. Το σημαντικό είναι να μεγαλώσει η διεκδίκηση για υπεύθυνη και ασφαλή ενημέρωση από εξειδικευμένο προσωπικό για αυτά τα θέματα, στα πλαίσια ενός συστήματος Υγείας αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν με έμφαση στην πρόληψη.

Είναι επιτακτική ανάγκη η *μόρφωση και η ενημέρωση της γυναίκας, τα εκπαιδευτικά προγράμματα στα σχολεία, στους εργασιακούς χώρους, στις γειτονίες και σε κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού από εξειδικευμένο δυναμικό. Η διεκδίκηση του δικαιώματος η γυναίκα να αποφασίζει με τη συμβολή του συντρόφου της τότε θα γίνει μητέρα έχει κοινωνική αξία και κοινωνικό χαρακτήρα. Κάθε γυναίκα και νέο ζευγάρι δικαιούται να καλύπτει όλες τις σύγχρονες ανάγκες που σχετίζονται με την αναπαραγωγική διαδικασία, γενικότερη πρόληψη και θεραπεία, προγεννητικού ελέγχου, παρακολούθηση της εγκυμοσύνης, τοκετός, υποβοηθούμενης γονιμοποίησης, μέσα από το αποκλειστικό δημόσιο σύστημα υγείας – δωρεάν.*

Η θέση της ΟΓΕ για τις αμβλώσεις

Η θέση της ΟΓΕ είναι ότι οι αμβλώσεις, είτε κατ' επιλογή της γυναίκας σε περίπτωση ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης, είτε για ιατρικούς λόγους πρέπει να είναι νόμιμες. Να πραγματοποιούνται αποκλειστικά δωρεάν σε δημόσιες μονάδες Υγείας, με επιστημονικό και ασφαλή τρόπο. Δεν πρέπει, όμως, επουδενί να αποτελούν τον βασικό τρόπο αντισύλληψης, καθώς θέτουν σε κίνδυνο την ψυχοσωματική και αναπαραγωγική υγεία των νέων γυναικών. Η μείωση του ποσοστού των αμβλώσεων αποτελεί ευθύνη του κράτους, μέσω δωρεάν προγραμμάτων ενημέρωσης και σεξουαλικής αγωγής από επιστημονικούς, κρατικούς φορείς, να επεκτείνονται και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

«YES WE CAN-NABIS»...

Να δεις τι σου 'χω για μετά...

Σύμφωνα με δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (3/5/2018), η αλυσίδα σούπερ μάρκετ «LIDL» στην Ελβετία διαθέτει πλέον προς πώληση στα ράφια της κατεργασμένο καπνό κάνναβης και τσιγάρα κάνναβης. Η εταιρεία αξιοποιεί την αλλαγή του νομικού πλαισίου στην Ελβετία, που από το 2011 επιτρέπει τη χρήση κάνναβης απ' όσους είναι άνω των 18 ετών και όταν η κάνναβη περιέχει TCH (δραστική ουσία) μέχρι 1%. Διαφημίζει, μάλιστα, ότι η κάνναβη είναι «τοπικής ελβετικής καλλιέργειας», σε συνεργασία με την ελβετική εταιρεία «Botanicals», με έδρα και καλλιέργειες κάνναβης στο Thurgau της βόρειας Ελβετίας, «σε κλειστούς βιομηχανικούς χώρους με σύγχρονο σύστημα ημιαυτόματων θερμοκηπίων». Σήμερα, η Ελβετία καταγράφει περισσότερους από 140 νόμιμους λιανικούς πωλητές κάνναβης, από πέντε που ήταν το 2015. Επίσης, καταγράφει πωλήσεις νόμιμης κάνναβης ύψους 82,5 εκατ. ευρώ, που αποδίδουν φορολογικά έσοδα στο κράτος ύψους 20 εκατ. ευρώ.

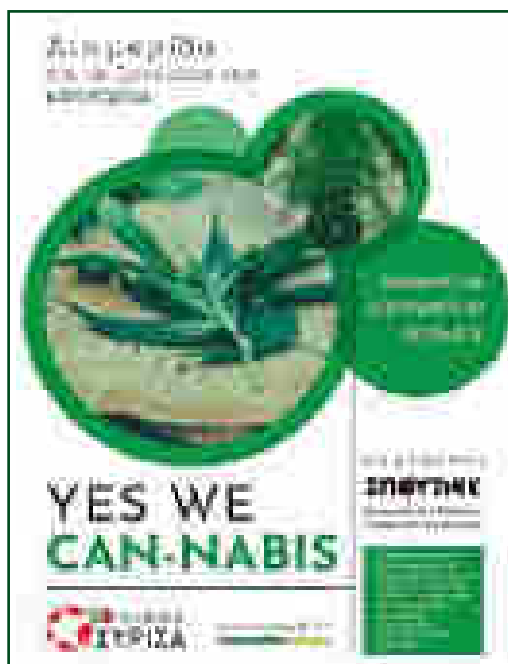
Όταν όμως τα ναρκωτικά γίνονται και νόμιμο εμπόρευμα, με στόχο το κέρδος, αλλά και την κοινωνική καταστολή, κυρίως σε νεαρές ηλικίες, έχουμε και τα αποτελέσματα που καταγράφει για την Ελβετία το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο για τα Ναρκωτικά. Από έρευνά του στα λύματα όλων των μεγάλων πόλεων της Ευρώπης, για όλα τα Σαββατοκύριακα του 2017, προκείμενου να εξαχθεί συμπέρασμα για το ποια ναρκωτική ουσία καταναλώνεται σε κάθε χώρα και σε τι επίπεδο, προκύπτουν τα εξής στοιχεία:

Η Ζυρίχη είναι πρωταθλήτρια πόλη στη χρήση κοκαΐνης σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Στις 10 πόλεις με την υψηλότερη χρήση κοκαΐνης σε όλη την Ευρώπη, οι πέντε είναι ελβετικές (v.1 Ζυρίχη, v.3 Σεν Γκάλεν, v.4 Γενεύη, v.8 Βασιλεία, v.9 Βέρνη).

Στις 10 πόλεις με την υψηλότερη χρήση χαπιών Ecstasy σε όλη την Ευρώπη, οι δύο είναι ελβετικές (v.4 Ζυρίχη, v.5 Γενεύη).

Επίσης, η Διεθνής Επιτροπή του ΟΗΕ για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών, στην ετήσια έκθεση για το 2009, πριν τη νομιμοποίηση της χρήσης κάνναβης στην Ελβετία, κατέγραφε μείωση της καλλιέργειας κάνναβης στην Ελβετία. Σήμερα, όμως, στη χώρα αυτή έχουμε: Αύξηση 72% των καλλιεργούμενων εκτάσεων κάνναβης (EMCDDA

Αφίσα που προπαγανδίζει την κάνναβη, από διημερίδα της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ

Παναγιώτης ΚΑΤΗΦΕΣ
Αντιπρόεδρος του ΕΣΥΝ

2016). 24 νέες ουσίες με βάση την κάνναβη που παρακολουθούνται ως «νέα ναρκωτικά» (ΟΗΕ 2015). Πρώτη ουσία εισαγωγής για θεραπεία από ναρκωτικά την κάνναβη (ΟΗΕ 2016). Πενταπλάσια χρήση κάνναβης έναντι των άλλων ναρκωτικών (ΟΗΕ 2017). Αύξηση στη χρήση κάνναβης στις μαθητικές ηλικίες (EMCDDA 2015).

Εκτός, λοιπόν, από το «τυράκι» όσων υπερθεματίζουν για τη νομιμοποίηση της κάνναβης στη χώρα μας, που θα φέρει κρατικά έσοδα, νέες επενδύσεις, «παραγωγική ανασυγκρότηση» και θα αξιοποιηθεί «διά πάσαν νόσον», υπάρχει και η «φάκα» των συνεπειών για το λαό, όπως δείχνουν τα παραδείγματα απ' όλο τον κόσμο, όπου νομιμοποιήθηκε η κάνναβη. Επειδή η διαθεσιμότητα μιας ουσίας, είτε νόμιμης είτε παράνομης, συνδέεται άμεσα και με την αύξηση της χρήσης της, σήμερα που υπάρχει άνοδος της παραγωγής, διακίνησης και κατανάλωσης κάνναβης, έχουμε:

• Αύξηση της χρήσης και της εξάρτησης από κάνναβη.
• Αύξηση των εισόδων σε θεραπεία με πρώτη ουσία την κάνναβη και όχι την ηρωίνη σε πολλές χώρες (Δανία, Γαλλία, Ολλανδία, Κύπρος, Ουγγαρία).
• Αύξηση της συστηματικής χρήσης σε μαθητικές ηλικίες.
• Μείωση της ηλικίας πρώτης επαφής με την κάνναβη πριν από τα 14 έτη.
• Άνοδος της περιστασιακής χρήσης κάνναβης στην Ευρώπη στο 6% του πληθυσμού της, από 1% πριν από πέντε έτη.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα όταν αθρώνεται ένα ναρκωτικό, όταν μέσα από τη νομιμοποίηση στη συνείδηση και κυρίως στις νεανικές συνειδήσεις, από πίσω έρχονται η πλήρης νομιμοποίηση του ναρκωτικού - εμπορεύματος και η κερδοφορία μονοπωλιακών ομίλων, από φαρμακοβιομηχανίες μέχρι σούπερ μάρκετ. Αυτά τα αποτελέσματα οι υπουργοί της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, Αχτσιόγλου και Ξάνθος, μάλλον «ξέχασαν» να τα παρουσιάσουν ως εισηγητές που ήταν στην ημερίδα της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ με τίτλο «YES WE CAN-NABIS». Μας είπαν για τα «τυράκια», αλλά κουβέντα για τη «φάκα» και τι έρχεται μετά...

Freecannabis,

«...ρίξε μου λίγο τουμπεκί, θεούλη μου, στο ναργιλέ μου απάνω»

Μαθήματα online από το Πανεπιστήμιο «CannabisTrainingUniversity» του Oaksterdam στην Καλιφόρνια. Έτσι μπράβο! Επιτέλους αναβάθμιση για το «ιερό φυτό». Μία έδρα κανναβολογίας ήταν απαραίτητη εδώ που τα λέμε! Διότι, πως θα μεταχειριστείς ένα τέτοιο φυτό? Σαν το καλαμπόκι? Σαν τη βρώμη? Όσοοχι κύριε! Μιλάμε για κάτι το ξεχωριστό. Θα το μεταχειριστείς ανάλογα. Θα το βελτιώσεις, θα το εξελίξεις για να έχεις διπλά και τριπλά τα οφέλη του. Ευτυχώς που υπάρχουν και κάποιοι φωτισμένοι άνθρωποι, μπροστά από την εποχή τους,

- Τι επαγγέλεστε? Θα σε ρωτάνε.
- «Κανναβολόγος», με μεταπτυχιακό στην χρήση της βιολογικής κάνναβης, θα τους απαντάς.

Διότι, εντάξει, καλή η πίτσα ή το τσάι ή τόσα άλλα προϊόντα, που διατίθενται σήμερα με την κάνναβη, μιας και η «βιολογική» για όσους προσέχουν τη διατροφή τους προσφέρει «χαλάρωση» και τόσα «ευεργετικά οφέλη»! Τέτοιες ...φωτισμένες ενέργειες, παράλληλα με την διαπίστωση ότι είναι το ιερό φυτό που αναφέρει ο Ιωάννης στην «αποκάλυψή» του, επιτέλους απενοχοποιεί την ποικιλόμορφη χρήση του και δίνει γροθιά σε όλους τους «οπισθοδρομικούς», «στενόμυαλους», «αρτηριοσκληρωτικούς», που αντιδρούν στην χρήση του. (Τι, δεν με πιστεύετε? Να τι αναρτήσανε στο facebook τους οι «φίλοι της κάνναβης»)

Τώρα, πως συμπέραναν ότι επρόκειτο περί της κάνναβης, ο ...Ιωάννης και η ψυχή τους το ξέρουν μόνον.

Γελάμε ; Θα έλεγα ότι πιο πολύ είναι

τραγέλαφος. Βήμα-βήμα, “λάου-λάου”, σχεδιάζεται η πλήρης απελευθέρωση της κάνναβης μετά «βαΐων και κλάδων». Πρώτα τη λένε «θεραπευτική», τώρα μιλάνε ανοικτά για το δικαίωμα στην «ψυχαγωγική» χρήση... η «βιολογική» κι οι χρήσεις της» και πάει λέγοντας...

Με ταρατατζούμ και παρούσα Συριζαίων βουλευτών και υπουργών, διοργανώσανε φιέστες για να προβάλλουν τα προϊόντα και τα πολλαπλά...οφέλη της κάνναβης – η «δίκαιη ανάπτυξη» βλέπετε!!! Τι τρόφιμα, τι λάδια, τι ποτά, τι κρέμες προσώπου ...! «Πίνεις ένα ποτάκι και αισθάνεσαι ευφορία», είπε ο πολιτικός ανήρ! Με δύο και τρία να δείς τι αισθάνεσαι!!!

Στο Αμέρικα που πάντα πρωτοπορούν στην «ανάπτυξη», έχουν ήδη φυτρώσει εταιρίες που σου παρέχουν ντιζαϊνάτες συσκευές, πολυτελείς, για να κάνεις το κέφι σου με ξεχωριστό τρόπο από το φτωχό λαό, τους πληβείους. (Δεν είμαστε ίσα κι όμοια χρυσό μου!) Κουτάκια στολισμένα με πολύτιμους λίθους, για να φυλάς το «πολύτιμο προϊόν», ατμοποιητές (συσκευή εισπνοής μαριχουάνας) από χρυσό και διαμάντια (ονόματι Haute-vare παρακαλώ) και γενικά ό,τι εξαρτήματα χρειάζονται γι’ αυτή τη ...”δραστηριότητα”! Στο Κολοράντο από το 2012 λειτουργεί πολυτελές θέρετρο, φιλικό προς τους χρήστες(!) το CampaCamp. Και η εταιρεία Aurox να πουλάει ντιζαϊνάτα κουτάκια με χασισο-σοκολάτες, χασισο-κέικς και χαρτάκια τυλίγματος τσιγάρου από χρυσό. Έτσι οι Αμερικανίδες μαμάδες της υψηλής κοινωνίας, θα πνίγουν την ανία τους σε ένα ...τσιγάρο και όχι σε ένα ποτήρι αλκοόλ (πολύ ...πασέ my-dear!)

Να λοιπόν, ζωσμένοι από όλες τις πλευρές. Κυρίως οι νέοι, που βομβαρδίζονται κυριολεκτικά, με πληροφορίες και εικόνες που τους στρέφουν προς την «χρήση», μια χρήση που τους «φτιάχνει» μαλθακούς, άνευρους, «φευγάτους» και πολύ βολικούς για το σύστημα.

Τι επιδιώκει όμως η κυβέρνηση Συριζα και όλοι οι κανναβιολόγοι «ένθεν

κακείθεν»; Είναι «πολλά τα λεφτά Άρη»... και πολλαπλό το όφελος μιας «ναρκωμένης νεολαίας» !!!

Η ηλικία των χρηστών κατεβαίνει συνεχώς, στοχεύοντας στην ευαίσθητη ηλικία της εφηβείας, στην ακόρεστη περιέργειά τους και στην πεποίθησή τους ότι όλα είναι του χεριού τους... Οι διεθνείς στατιστικές αναφέρουν ότι όπου απελευθερώθηκε η χρήση, αυξήθηκαν οι χρήστες... Διαπιστώνεται ότι οι συνταγές για ιατρική χρήση της κάνναβης χρησιμοποιούνται κατά κόρο σαν προπέτασμα για την «ψυχαγωγική» χρήση... Αυτί δεν ιδρώνει!

Κυβέρνηση και πολλοί άλλοι «κολλημένοι» στη «ναρκωκοουλτούρα», νομοθετούν αλλά και την προωθούν με τον πιο επίσημο τρόπο, στηρίζοντας την με : Δήθεν προοδευτικότητα, δήθεν απελευθέρωση, δήθεν ελευθερία ατομικής επιλογής, δήθεν αυτοδιάθεση του σώματος. Πολλά «δήθεν», για να προβάλλουν τον δρόμο στην απενοχοποίηση της χρήσης ναρκωτικών ουσιών, στην υιοθέτηση «θελκτικών» αντιλήψεων «φυγής» από την πραγματικότητα, πασαλιζοντας με ψευτο-κύρος ακόμα και από πανεπιστημιακής έδρας. Μια κουλτούρα που κυριολεκτικά «ναρκώνει» ποικιλοτρόπως τη σκέψη, το ψάξιμο, την αμφισβήτηση, την οργανωμένη αντίδραση. Όλα, όσα, κυρίως χαρακτηρίζουν τους νέους ανθρώπους και είναι επικίνδυνα για τους εκμεταλλευτές του μόχθου μας. Έτσι οι «σειρήνες» της ναρκωκοουλτούρας σε παρασύρουν στη «παρამύθα» μιας ακίνδυνης για την εξουσία αμφισβήτησης και σ’ ένα λαβύρινθο αυτοκαταστροφής.

Να, όμως, που υπάρχει κι ο «αντίλογος»! Το τείχος της αντίστασης που υψώνουμε όλοι όσοι δεν... «μασάμε», μαζί με εκείνους τους νέους, που δεν τρώνε «χόρτο», αλλά αγωνίζονται για μια ζωή στο ύψος των αναγκών τους.

Ολυμπία Χαλτσοτάκη,
πρόεδρος του Συλλόγου Γυναϊκών
Αργυρούπολης

Μουσική γένους θηλυκού

ΜΕΡΟΣ 1ο

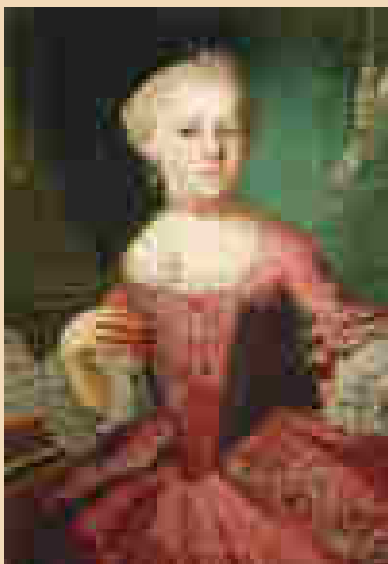
Στη σκιά ενός άλλου...

Εύη Κοντόρα
Β' Αντιπρόεδρος της ΟΓΕ

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ, Φέλιξ Μέντελσον, Ρόμπερτ Σούμαν, Γκούσταβ Μάλερ... Ηχηρά ονόματα, γνωστά στην ιστορία της μουσικής –κυρίως στον τομέα της σύνθεσης– αν και οι τρεις πρώτοι, εκτός από εξέχοντες δημιουργοί, υπήρξαν και δεξιότεχνες πιανίστες και οργανίστες (ο Μότσαρτ και βιολονίστας).

Αντικαθιστώντας, ωστόσο, τα μικρά ονόματα μπροστά

από τα διάσημα επίθετα, κυρίως όμως διαφοροποιώντας το φύλο, βρισκόμαστε μπροστά σε μια εντελώς διαφορετική σελίδα μουσικής δημιουργίας. Τι συνέβη, αλήθεια, στις γυναίκες δημιουργούς, που είχαν την παράξενη τύχη (ή την τρομερή ατυχία) να ασχοληθούν με τη σύνθεση στη σκιά διάσημων ανδρών, ειδικά όταν επρόκειτο για εξ αίματος ή λόγω γάμου συγγενείς τους;...

Μαριάνε Μότσαρτ (1751-1829)

εποχής. Ο Βόλφγκανγκ έστειλε στην αδελφή του αντίγραφα των πιανιστικών του κονσέρτων, αλλά έγραψε και έργα με σκοπό να ερμηνευτούν από εκείνη.

Δυστυχώς, οι κοινωνικές αντιλήψεις του 18ου αιώνα ως προς τη θέση της γυναίκας στην αστική οικογένεια δεν επέτρεψαν στη νεαρή μουσικό να συνεχίσει την «καριέρα» της. Το 1769, όταν δηλαδή έφτασε σε ηλικία γάμου (18 ετών), της απαγορεύτηκαν τα ταξίδια. Δεν ήταν πλέον επιτρεπτό να «επιδεικνύει» το καλλιτεχνικό της ταλέντο. Κατά τη δεκαετία του 1770, όταν ο Βόλφγκανγκ γνώρισε πολλούς θριάμβους, ταξιδεύοντας στην Ιταλία με τον ατζέντη-πατέρα, η Μαριάνε έμεινε με τη μητέρα της στο Ζάλτσμπουργκ της Αυστρίας. Όταν, πάλι, ο Βόλφγκανγκ επισκέφθηκε το Παρίσι και άλλες πόλεις (1777-1779), το ζεύγος Μότσαρτ έκανε αλλαγή βάρδιας. Με τη Μαριάνε έμεινε ο πατέρας, ενώ ο Βόλφγκανγκ συνοδεύτηκε στο ταξίδι από τη μητέρα του.

Σε αντίθεση με τον αδελφό της, που εναντιώθηκε, η Νάνερλ παρέμεινε εξ ολοκλήρου υποταγμένη στις επιθυμίες του πατέρα, ως προς τη σταδιοδρομία

και την επιλογή συζύγου. Ακόμα και το πρώτο της παιδί ανατράφηκε από τον αυταρχικό παππού, ενώ ο μητρικός ρόλος της Μαριάνε, μέχρι το θάνατο του πατέρα της, περιορίστηκε σε περιστασιακές επισκέψεις!

Υπάρχουν ενδείξεις ότι η Μαριάνε είχε προχωρήσει και στη σύνθεση. Επαίνους για το σχετικό έργο της βρίσκουμε σε επιστολές του αδελφού της Βόλφγκανγκ. Ωστόσο, η ογκώδης αλληλογραφία του πατέρα Μότσαρτ δεν αναφέρεται ούτε στο ελάχιστο στις συνθέσεις της και, δυστυχώς, καμιά από αυτές δεν σώζεται.*

* «Γνωρίζουμε για το ταλέντο της Μαρίας – Άννας στη σύνθεση, όμως κανείς μέχρι σήμερα δεν μπορούσε να πιστοποιήσει ποια κομμάτια γράφτηκαν από εκείνη... Μετά από 250 χρόνια εσφαλμένων εντυπώσεων θεωρούμε βέβαιο ότι το σημειωματάριο με τον τίτλο "Ανώνυμος 1" της ανήκει και στις σελίδες του υπάρχουν τουλάχιστον 20 μουσικά έργα δικά της. Εμείς μόλις ανοίξαμε μια χαραμάδα και ακόμη δεν γνωρίζουμε τι άλλο θα αποκαλυφθεί...» (Martin Jarvis, μαέστρος και λέκτορας του Πανεπιστημίου Charles Darwin - 2015)

Η Μαριάνε Μότσαρτ (με το παινιδιάρικο υποκοριστικό Νάνερλ) ήταν η μεγαλύτερη αδελφή του συνθέτη.

Σε ηλικία επτά ετών, ξεκίνησε μαθήματα αρμόνιου (harpsichord) με τον πατέρα της, ενώ ο τρίχρονος αδελφός της τους παρακολουθούσε. Η Νάνερλ ήταν πραγματικά το είδωλο του μικρού. Οι δυο τους «περιόδευσαν» στις αυλές της Ευρώπης επιδεικνύοντας τις μουσικές τους ικανότητες, συνοδευόμενοι από τον πατέρα τους Λεοπόλδο, που υπήρξε για τα παιδιά του ένα είδος ατζέντη της

Φάνι Μέντελσον (1805-1847)

Η Φάνι, μεγαλύτερη από τα τέσσερα παιδιά της πλούσιας εβραϊκής οικογένειας Μέντελσον, έδειξε από νωρίς το μουσικό της ταλέντο.

Η μουσική της εκπαίδευση, με αρχική δασκάλα τη μητέρα της, πέρασε από πολλά στάδια. Σε ηλικία 15 ετών, βρίσκεται ήδη στη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου, μαζί με τον μικρότερο αδελφό της, Φέλιξ. Ο Καρλ Φρίντριχ Σέλτερ, διευθυντής της Ακαδημίας, εκτίμησε αμέσως το ταλέντο της. Σε επιστολή προς τον Γκαίτε, αναφέρεται στη Φάνι ιδιαίτερα κολακευτικά: «[Ο Μέντελσον] έχει αξιολάτρευτα παιδιά. Όμως η μεγαλύτερη κόρη του έχει την ικανότητα να μεταφέρει [με το παίξιμό της] κάτι από την αύρα του Μπαχ. Είναι ένα παιδί πραγματικά ξεχωριστό». «Παίζει σαν άντρας», γράφει στον Γκαίτε σε επόμενη επιστολή (1831), θέλοντας έτσι να δείξει τον θαυμασμό του!...

Το ταλέντο της Φάνι περιλάμβανε και τη σύνθεση. Μουσική έγραφε από παιδί. Ο πατέρας της, αν και ανεκτικός, ποτέ δεν την υποστήριξε σε αυτή την δραστηριότητα. «Ίσως γι' αυτόν [τον Φέλιξ] η μουσική να εξελικτεί σε επάγγελμα, αλλά για σένα ούτε μπορεί ούτε πρέπει να είναι τίποτε παραπάνω από ένα στολίδι» (από επιστολή του πατέρα Μέντελσον στη Φάνι, το 1820). Ο ίδιος ο Φέλιξ, άλλωστε, μπορεί στις διαπροσωπικές σχέσεις με την αδελφή του να

εξήρε τις επιδόσεις της στη σύνθεση και την ερμηνεία, όμως διαφωνούσε να δημοσιευτούν τα έργα της με το όνομά της (μάλλον για οικογενειακούς λόγους). «Έτσι όπως την ξέρω τη Φάνι, δεν είναι για να καταπιαστεί επαγγελματικά με τη σύνθεση. Είναι υπερβολικά αφοσιωμένη στα γυναικεία της καθήκοντα. Ασχολείται πολύ με το σπιτικό της και δεν τη νοιάζει ούτε το κοινό ούτε ο κόσμος της μουσικής ούτε καμιά από τις ασχολίες του μουσικού, αν δεν τελειώσει πρώτα με τα άλλα της καθήκοντα. Το να εκδώσει τα έργα της απλώς θα τη δυσκόλευε και δεν το εγκρίνω».

Ο Φέλιξ, στην ουσία, οικειοποιήθηκε ένα μέρος από το έργο της Φάνι, έχοντας συμφωνήσει μαζί της να εκδοθεί με το δικό του όνομα. Αυτό του κόστισε κάμποσες αμήχανες στιγμές όταν, το 1842, προσκεκλημένος στα ανάκτορα του Μπάκιγχαμ από τη βασίλισσα Βικτωρία, δέχτηκε την παράκλησή της να τραγουδήσει μερικές από τις συνθέσεις του. Αναγκάστηκε τότε να παραδεχτεί ότι αυτές ανήκαν στην αδελφή του!

Η Φάνι άσκησε εποικοδομητική κριτική στο έργο του Φέλιξ. Από την αλληλογραφία τους (1840-1841) πληροφορούμαστε ότι σχεδίαζαν να γράψουν μία όπερα πάνω στο θέμα των Νιμπελούγγκεν. Ο σύζυγός της, ο ζωγράφος Βίλχελμ Χένσελ, τη στήριξε περισσό-

τερο από τον αδελφό. Το 1846, δημοσίευσε μια συλλογή τραγουδιών χωρίς προηγουμένως να συμβουλευτεί τον Φέλιξ. Η Φάνι Μέντελσον συνέθεσε πάνω από 460 μουσικά έργα. Ένα πιανιστικό τρίο και πολλές συλλογές με συνθέσεις για σόλο πιάνο και τραγούδια. Κάποια έχουν δημοσιευτεί με το όνομα του αδελφού της. Με τον τίτλο *Das Jahr* (Το Έτος) έγραψε έναν κύκλο μουσικών κομματιών για τους μήνες του χρόνου. Η μουσική γράφτηκε σε χρωματιστά φύλλα χαρτιού και φιλοτεχνήθηκε από τον σύζυγό της. Κάθε κομμάτι συνοδευόταν από ένα σύντομο ποίημα. Ανάμεσα στα έργα της είναι και η *Sonata* του Πάσχα. Γράφτηκε το 1828, αλλά δεν είχε δημοσιευτεί όσο ζούσε. Όταν ανακαλύφτηκε (1970), αποδόθηκε στον Φέλιξ. Ωστόσο, μια αναφορά του έργου στο ημερολόγιό της αποκάλυψε ότι η δουλειά αυτή ήταν δική της (2010).

Κλάρα Βικ Σούμαν (1819-1896)

Καθοριστική για τη ζωή της πιανίστριας και συνθέτριας Κλάρας Βικ ήταν η γνωριμία της με τον Ρόμπερτ Σούμαν. Ήταν μαθητής του πατέρα της και για ένα διάστημα έμενε στο σπίτι τους. Η σχέση τους ξεκίνησε όταν εκείνη ήταν 16 χρονών. Ο πατέρας της δεν αποδέχθηκε τον δεσμό, για λόγους αντίθετους με τα ήθη της εποχής τους. Πίστευε ότι ο γάμος θα ήταν

εμπόδιο στην καριέρα της κόρης του! Επιπλέον, θεωρούσε τον Σούμαν ακατάλληλο, επειδή ήταν πολύ νέος και γιατί δεν είχε πλέον τη δυνατότητα να ακολουθήσει καριέρα πιανίστα εξαιτίας ενός τραυματισμού στο δεξί χέρι.

Παρά την απαγόρευση της σχέσης, το ζευγάρι συνέχισε να αλληλογραφεί κρυφά. Το 1840 παντρεύτηκαν με ειδική άδεια του δικαστηρίου της Λει-

ψίας. Η Κλάρα απελευθερώθηκε από τον πατέρα, την περίμεναν όμως καινούργιοι περιορισμοί. Είχε πλέον τη δυνατότητα να επιλέγει το ρεπερτόριό της, αλλά ο σύζυγός της δεν ήθελε να συνεχίσει την καριέρα της. Αρχικά περιόρισε τις ώρες μελέτης της για να μην τον ενοχλεί. Στη συνέχεια έγινε μπρέτα οκτώ παιδιών! Αργότερα άρχισε ξανά τις περιοδείες εξαιτίας της οικο-

νομικής τους κατάστασης αλλά και λόγω της ανάγκης να ερμηνεύει τα έργα του Σούμαν, αφού εκείνος δεν μπορούσε να παίξει πιάνο. Η επιτυχία της ήταν μεγάλη, γεγονός που προκάλούσε τη ζήλεια του συνθέτη.

Το 1854, ο Σούμαν παρουσίασε ψυχικές διαταραχές. Αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει πέφτοντας στον Ρήνο και νοσηλεύτηκε σε ψυχιατρική κλινική

μέχρι το θάνατό του (1856). Η Κλάρα συνέχισε τις επιτυχημένες περιοδείες. Παράλληλα δίδασκε πιάνο και εξέδιδε τις συνθέσεις του εκλιπόντος. Έδωσε την τελευταία της συναυλία το 1891, σε ηλικία 71 ετών. Το συνθετικό της έργο περιλαμβάνει έργα για ορχήστρα (ανάμεσά τους ένα κοντσέρτο για πιάνο), μουσική δωματίου, τραγούδια και κομμάτια για σόλο πιάνο.

Άλμα Σίντλερ Μάλερ (1879-1964)

Η Βιεννέζα Άλμα Σίντλερ, παρά τη μουσική της δεινότητα στη σύνθεση και το καθόλου ευκαταφρόνητο έργο της, έμελλε να γίνει γνωστή με το όνομα του συζύγου της.

Ανατράφηκε σε προνομιούχο περιβάλλον, που της έδωσε την ευκαιρία να μορφωθεί και να έρθει σε επαφή με τους πιο διακεκριμένους Αυστριακούς καλλιτέχνες και διανοούμενους του καιρού της. Το Μάρτιο του 1902, παντρεύτηκε τον Γκούσταβ Μάλερ. Ήδη διευθυντής της Αυλικής Όπερας της Βιέννης, ο Μάλερ ήταν μεγαλύτερός της κατά 19 χρόνια. Η Άλμα στάθηκε απόλυτη μούσα και πηγή έμπνευσης για το συνθέτη. Όμως, ευθύς

εξαρχής, ο Μάλερ της απαγόρευσε να ασχολείται με τη σύνθεση. Απαιτούσε από εκείνη να περιοριστεί στα καθήκοντα της αφοσιωμένης συζύγου και μητέρας. «Οφείλεις να κατανοήσεις ότι δεν θα άντεχα με τίποτε τη θέα μιας απεριποίητης γυναίκας με ακατάστατα μαλλιά και παραμελημένη εμφάνιση»...

Στην αυτοβιογραφία της, η Άλμα Μάλερ αναφέρει ότι με μεγάλη προσπάθεια κατόρθωνε περιστασιακά να τον πείθει να της επιτρέψει να γράφει (και πάντα με τον όρο ότι αυτός θα διορθώνει τις νότες της!)...

Μετά το θάνατό του (1911), η Άλμα έκανε δύο ακόμα γάμους, με τον αρχιτέκτονα Βάλτερ Γκρόπιους και τον ποιητή Φραντς Βέρφελ. Απέκτησε τέσσερα παιδιά, από τα οποία έχασε τα τρία.

Η Άλμα είχε σπουδάσει πιάνο και σύνθεση. Μέχρι το γάμο της με τον Μάλερ είχε συνθέσει λίντερ, ορχηστρικά κομμάτια και ένα ανολοκλήρωτο μέρος όπερας. Από τα έργα της έχουν επιβιώσει μόνο 17 λίντερ. Όσο ήταν εν ζωή, εκδόθηκαν 14. Δεν είναι σαφές αν συνέχισε να συνθέτει

Ένα ταγκό του Χατζιδάκι για την Άλμα Μάλερ

ύστερα από την έκδοση αυτών των έργων. Δύο λίντερ που ανακαλύφθηκαν σε χειρόγραφο μορφή εκδόθηκαν μετά το θάνατό της, το 2000. Ένα έργο της παραμένει ανέκδοτο. Το προσωπικό της αρχείο, μαζί με τα χειρόγραφα και τις παρτιτούρες της, βρίσκονται στο Πανεπιστήμιο της Πενσιλβάνια και στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Αυστρίας στη Βιέννη.

Στο επόμενο τεύχος, το δεύτερο μέρος: *Από τη Χίλντεγκαρντ φον Μπίνγκεν στη Λιλί Μπουλανζέ.*

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Μια ξεχωριστή εκδήλωση για την παγκόσμια μέρα του πρόσφυγα

Στις 20 Ιούνη είναι η παγκόσμια μέρα του πρόσφυγα. Η απόφαση του συλλόγου να τιμήσει αυτή την μέρα, έβαζε σαν στόχο να μιλήσουμε στα παιδιά και στις γυναίκες, για προσφυγιά, για τις συνέπειες των πολέμων, για τις αιτίες τους, για αυτούς που τους προκαλούν, για τα κέρδη τους, για την εμπλοκή της πατρίδας μας. Με λίγα λόγια για όλα αυτά που μιλά το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα.

Εκείνο που κύρια μας απασχόλησε ήταν πώς όλα αυτά θα τα «φτάσουμε» στον πολύ κόσμο, στις πολλές γυναίκες.

Μας απασχόλησε όμως και το γεγονός ότι δεν μπορούμε να τιμάμε αυτή την μέρα και να μην έχουμε κοντά μας τους πρόσφυγες που μένουν στην πόλη μας. Έτσι καταφέραμε να έρθουμε σε επαφή μαζί τους και να τους καλέσουμε στην εκδήλωσή μας.

Ταυτόχρονα καλέσαμε και την Επιτροπή Ειρήνης Καρδίτσας ώστε από κοινού να απευθυνθούμε σε οικογένειες της περιοχής, άντρες και γυναίκες.

Για να οργανωθεί, να σχεδιαστεί και να πραγματοποιηθεί, αυτή η εκδήλωση δούλεψαν αρκετές γυναίκες πέρα από τα μέλη του ΔΣ. Παιδαγωγοί, εικαστικοί, μεταφραστές για πρόσφυγες.

Επιλέξαμε μια πλατεία της πόλης που μπορούσαν να «απλωθούν» όλες οι δραστηριότητες που είχαν σχεδιαστεί. Αλλά και συγχρόνως να είμαστε κοντά στον πολύ κόσμο που κάθονταν στα μαγαζιά της πλατείας και στα παιδιά του έπαιζαν εκεί γύρω.

Μικρά παιδιά του δημοτικού από την Καρδίτσα και προσφύγοι από την Συρία, έρχονταν, άφηναν το χέρι της μητέρας τους και διάλεγαν που θέλουν να απασχοληθούν στους χώρους δημιουργίας που είχαμε έτοιμους.

Κάθισαν στο χαλί που ήταν στρωμένο για να ζωγραφίσουν, να κόψουν, να κολλήσουν, στον μπάγκο για να σχεδιάσουν τα μεγάλα μας πανό με το σήμα της ειρήνης, να γράψουν μόνα τους τα συνθήματά μας, το καθένα στην γλώσσα του, στον μικρότερο μπάγκο για να φτιάξουν τα πλακάτ τους.

Οι παιδαγωγοί και οι εικαστικοί τους εξηγούσαν και όπου χρειάζονταν τα βοηθούσαν. Οι μεταφραστές κοντά στα προσφυγόπουλα εξηγούσαν και σ' αυτά. Δημιουργήθηκαν υπέροχες κατασκευές. «Πλακάτ», ολόλευκα περιστερία που καρφιστώθηκαν στο πανό του συλλόγου, ζωγραφιές, το πανό με το σήμα της ειρήνης φτιαγμένο από πολύχρωμα λουλούδια που έκοψαν και κόλλησαν τα παιδιά.

Και όταν ετοιμάστηκαν όλες οι δημιουργίες, τότε ήρθε η ώρα για την... γνωριμία. Όλα τα παιδιά μπήκαν σε κύκλο, πιασμένα χέρι-χέρι, δεν ξεχώρισαν τόποι καταγωγής, γλώσσα, χρώμα δέρματος. «Η μπάλα της φιλίας» όπως την ονομάσαμε πήγαινε από χέρι σε χέρι και το παιδί που την είχε έλεγε το όνομά του «Άχμεντ, Χριστίνα, Γεωργία Σαντίγια...». Τα παιχνίδια πολλά, εναλλάσσονταν «Κάνε ότι κάνω» «ο χορός της βροχής» και οι μεταφραστές δεν χρειάζονταν πια. Τα παιδιά συνεννοούνταν μόνα τους, γελούσαν δυνατά, όπως μοναδικά ξέρουν να παίζουν και να χαίρονται όταν ανταμώνουν.

Και μόνο όταν θελήσαμε να χορέψουμε και να τραγουδήσουμε στον κύκλο, τους υπέροχους στίχους του Γ. Ρίτσου «ΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ» τότε χρειάστηκαν οι μεταφραστές. Τα παιδιά έπιασαν τα χέρια και χόρεψαν στον κύκλο έτσι απλά και όμορφα.

Λίγα μέτρα πιο πέρα κάθονταν γυναίκες και άνδρες πρόσφυγες, καρδιτσιώτισσες και καρδιτσιώτες, πιο νέοι και μεγαλύτεροι, για να ακούσουν τα μηνύματα της Επιτροπής Ειρήνης και του συλλόγου γυναικών. Και οι δύο ομιλίες μεταφράζονταν ταυτόχρονα για να κατανοούν οι πρόσφυγες, κύρια γυναίκες, που μαζικά και με μεγάλο ενδιαφέρον τις παρακολούθησαν.

Και όταν όλα όσα είχαμε προγραμματίσει ολοκληρώθηκαν, ξεκίνησε αυτό που κανείς δεν είχε σχεδιάσει. Ο σχεδιασμός του ΔΣ του Συλλόγου, να πάει στην κεντρική πλατεία για να μεταφέρει το μήνυμά μας στον συγκεντρωμένο κόσμο που παρακολουθούσε τις εκδηλώσεις των «Καραϊσκακίων», ξεπεράστηκε από την μεγάλη συμμετοχή γονιών και παιδιών στην εκδήλωση. Μια πορεία μεγάλη με μπρο-

στάρισσες τις γυναίκες του συλλόγου γυναικών και τα παιδιά που κρατούσαν το πανό τους, τα πλακάτ τους, διέσχισε όλο το κέντρο της Καρδίτσας, έφτασε στην κεντρική πλατεία. Ένα κυριολεκτικά «ποτάμι» από παιδιά και μεγάλους, ελληνόπουλα και προσφυγόπουλα, καρτσάκια με μωρά που τα κρατούσαν μανάδες με μαντήλες και χωρίς, άνδρες και γυναίκες από Συρία και Καρδίτσα. Εκεί τα παιδιά μαζί με γυναίκες του συλλόγου γυναικών, ανέβηκαν στην σκηνή της πλατείας, όπου τους καλωσόρισαν οι υπεύθυνοι της Ένωσης Πολιτιστικών Συλλόγων που οργάνωσαν τα Καραϊσκάκια. Όλα μαζί τα παιδιά φώναξαν στα αραβικά και στα ελληνικά «ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΙΡΗΝΗ» καταχειροκροτούμενα από τον κόσμο που ήταν στην πλατεία.

Εκπρόσωπος του συλλόγου γυναικών, μετέφερε το μήνυμά της ΟΓΕ που κατέληγε: «Σύνθημα μας και απάντηση στους φονιάδες των λαών είναι: "Πόλεμος στον πόλεμο των ιμπεριαλιστών"».

«Ήταν μια ξεχωριστή εκδήλωση» Αυτό είπαν όλοι.

Για τις γυναίκες του συλλόγου ήταν αυτό που είχαμε βάλει εξ αρχής στόχο, σχεδιάζοντας την δράση αυτή: να δείξουμε σε όλους πως τα συνθήματά μας και τα λόγια που αποτυπώνονται στις διακηρύξεις και ανακοινώσεις μας γίνονται πράξη.

Πως η πλατεία μιας μικρής πόλης γίνεται μια τεράστια αγκαλιά που χωράει γυναίκες, άνδρες, αγόρια, κορίτσια, μωρά στα καρτσάκια και γιαγιάδες με τα εγγόνια τους, να προσπαθούν με σπασμένα ελληνικά, αγγλικά, λέξεις αραβικές να επικοινωνήσουν. Πως ένα πεζόδρομος μετατρέπεται σε ένα ορμητικό ποτάμι που σαρώνει κάθε προκατάληψη, φοβίες, δυσκολίες της γλώσσας, των πολιτισμικών καταβολών.

Πως όλα αυτά μαζί αποδεικνύουν το αυτονόητο: Οι λαοί δεν μπορεί να «σκοτώνονται για τ' αφέντη το φαί», ότι δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν!!!

Αποχαιρετιστήριο στην Αλεξάνδρα Δεμερούκα Επίτιμη Πρόεδρο της ΟΓΕ

Στις 18 Ιουλίου 2018 «έφυγε» από τη ζωή σε ηλικία 92 ετών η επίτιμη πρόεδρος της ΟΓΕ Αλεξάνδρα Δεμερούκα – Χρονά. Στήριξε με όλες της τις δυνάμεις τις προσπάθειες για τη συγκρότηση της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας και για να κάνει τα πρώτα βήματά της, ως μέλος της Προσωρινής Διοίκησης της Ιδρυτικής Συνέλευσης που έγινε στις 20 Ιούνη του 1976 στον κινηματογράφο Ιλιον στην Αθήνα. Συμμετείχε τότε ως αντιπρόσωπος της Ένωσης Προοδευτικών Γυναικών Αχαρών, Βάθης, Σεπολίων.

Δύο χρόνια αργότερα στο 1ο Συνέδριο που πραγματοποιήθηκε 14 έως 16 Απρίλη του 1978 εξελέγη Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, ενώ επανεκλέχτηκε στο 2ο Συνέδριο τον Ιούνη του 1981, σε μια περίοδο που γίνονται βήματα μεγάλης μαζι-

κοποίησης του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος. Στο έκτακτο καταστατικό συνέδριο το Δεκέμβρη του 1983 η ίδια ως πρόεδρος εισήχθη την τροποποίηση του καταστατικού που ξεκαθάριζε πλέον ότι η υπόθεση της ισοτιμίας δεν μπορεί να λυθεί μόνο με νομικά μέτρα.

Η Αλεξάνδρα Δεμερούκα είχε σημαντική συνεισφορά στην υπόθεση της αλλαγής του οικογενειακού δικαίου μετέχοντας ως Πρόεδρος της ΟΓΕ και δικηγόρος στην επιστημονική επιτροπή που συγκροτήθηκε για το σκοπό αυτό στο ελληνικό κοινοβούλιο. Επίσης αξιοσημείωτη ήταν η συμβολή της στην πάλη για την άρση των διακρίσεων κατά των γυναικών, για την αναγνώριση της κοινωνικής αξίας της μητρότητας, στους αγώνες για τα δικαιώματα των παιδιών.

Στάθηκε στο πλευρό της ΟΓΕ στα 42 χρόνια της δράσης της, στηρίζοντας τους αγώνες του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος με κάθε τρόπο, υπερασπίζοντας όχι μόνο τα δικαιώματα των γυναικών του καθημερινού μόχθου, αλλά συνολικότερα τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα.

Για τη Βαγγελιώ

Το Προεδρείο της ΟΓΕ αποχαιρετά την αγαπημένη μας συναγωνίστρια Βαγγελιώ Γκατζόλη που έφυγε πρόωρα από κοντά μας στις 12 Ιούνη 2018. Η Βαγγελιώ υπήρξε στυλοβάτης του Συλλόγου Γυναικών Ηρακλείου Αττικής και για πολλά χρόνια Πρόεδρος του.

Θα μας συντροφεύει πάντα η αισιοδοξία, η συνέπεια, η μαχητικότητα της, η ανυποχώρητη αγωνιστική της διάθεση και η πίστη της στην αναγκαιότητα του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος.

Στη μνήμη της η ΟΓΕ προσφέρει 100 ευρώ στο Σπίτι του Αγωνιστή

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΟΓΕ)
ΒΕΡΑΝΕΡΟΥ 144-145, ΠΛ. ΚΑΡΑΪΣΚΑ - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 115 27
ΤΗΛ: 210 322240

FEDERATION OF GREEK WOMEN (FGW)
1 VERANEROUDI, 144-145 PL. KARAYISKA - ATHENS - GREECE
E MAIL: ogew@otenet.gr - SITE: www.ogew.gr